

VP/20645

รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คมคาย มากมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

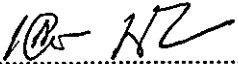
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

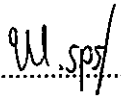
พ.ศ. 2558

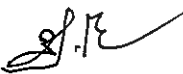
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

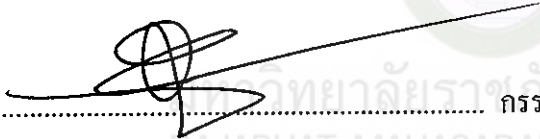
คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางคมคาย มากมูล แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

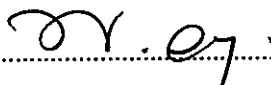

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ) (ผู้แทนคุณวุฒิ)

..... กรรมการ
(ดร.ชาตรี ศิริสวัสดิ์) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

..... กรรมการ
(ผศ. ดร.สัญญา เคนาภูมิ) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

..... (ผศ.ดร.พรทิพย์ วรรณกุล)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

..... (ผศ.ดร.สนิท ตีเมืองซ้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย คมคาย มากมูล ปริญญา ปร.ค. (ยุทธศาสตร์การพัฒนากฎหมาย)

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ชาติ ศิริสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ผศ.ดร.สัญญา เกณาภูมิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่งผลต่อรูปแบบการเพิ่ม
ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อสร้าง
รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3)
เพื่อทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล
ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1
ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล
ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากร คือ เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จำนวน 450 เทศบาลตำบล โดยกำหนดสัดส่วนจำนวนเทศบาลตำบล ทั้ง 19 จังหวัด สร้าง
แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยใช้โปรแกรมลิสเรล
(LISREL) และสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการเพิ่ม
ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการจัด
ประชุมเชิญผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง ในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล
จำนวน 15 คน โดยจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) ร่วมกันวิพากษ์รูปแบบการจัดเก็บ
รายได้ของเทศบาลตำบลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และนำผลการเสนอแนะในการประชุมกลุ่มย่อย
แล้วมาสรุปและอภิปรายผลทั้งหมดในที่ประชุม และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงรูปแบบการ
เพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลให้สมบูรณ์ขึ้น ระยะที่ 3 เพื่อทดลองและ
ประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยนำรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปทดลองใช้กับเทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย โดยใช้อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวม และตัวแปรต่างๆ นำมาสนับสนุน พบว่าการจัดเก็บ รายได้รวมก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึงผลการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ที่เป็นการทดลอง มีผลดีขึ้นอย่างนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าหลังจากที่การจัดเก็บรายได้ นำรูปแบบการจัดเก็บรายได้มาทดลองใช้แล้ว ทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปน้อย คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (0.496) และการประชาสัมพันธ์การชำระภาษี (0.408) ซึ่งปัจจัยดังกล่าว มีผลต่อความสำเร็จการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามการทดสอบสมมติฐานด้วยการ วิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมลิสเรล และ สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation)

2. ผลการสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมการมีส่วนร่วม ร่วมของประชาชน การฝึกปฏิบัติวางนโยบายและแผนการออกภาคสนาม การจัดสถานที่ใน การรับชำระภาษี

2.2 การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี ได้แก่ การอบรมการประชาสัมพันธ์ของ การชำระภาษี และจัดตั้งผู้รับคำปรึกษา

2.3 ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ ได้แก่ งบประมาณ บุคลากรหรือ เจ้าหน้าที่ สร้างแรงจูงใจ สถานที่รองรับผู้ชำระภาษี

3. ผลการประเมินรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ทำการทดลองกับเทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย เพื่อการเพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปทดลองใช้กับ

เทศบาลตำบล โพนพิสัย โดยใช้อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวม และตัวแปรต่าง ๆ นำมาสนับสนุน พบว่าการจัดเก็บรายได้รวมก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึงผลการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ที่เป็นการทดลอง มีผลดีขึ้นอย่างนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าหลังจากที่การจัดเก็บรายได้ นำรูปแบบการจัดเก็บรายได้มาทดลองใช้แล้ว ทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE: From of Increased Productivity Revenue Collection by District Municipality in the Northeast

AUTHOR: Komkai Makmoon **DEGREE:** Ph.D. (Regional Development Strategies)

ADVISORS: Dr. Chatri Siriswat Chairman
Asst.Prof.Dr. Sanya Kenapum Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY , 2015

ABSTRACT

The Purposes of this research were 1) To study the factors that affect the form to the right to adjust the collection revenues of the District Municipality in the Northeast. 2) To create more effective revenue collection of the District Municipality in the Northeast. 3) To test and Evaluate the use of performance models to increase revenue collection of the District Municipality in the Northeast. The way manages to research distribute is 3 distance follows;

The distance at 1: Causal factors affecting hole to increase the effectiveness of revenue collection of the District Municipality in the Northeast. Population is District Municipality in the Northeast. The 450 District Municipality, By the ratio of the Number of District Municipality 20 Provinces. Create query data samples. Data analysis was performed by using the Program Lisrel and Pearson Correlation.

The distance at 2: Create more effective revenue collection of the District Municipality in the Northeast. By organizing expert meetings Specialist, Academic and Stakeholders. To collect revenue for the District Municipality of over 15 people. The conference sub Focus Groups. Sharing critical form of District Municipality of over 15 people. The conference sub Focus Groups. Sharing critical form of District Municipality revenue collection by the researcher have been created and the results suggested in the subgroup of collection of District Municipality income summarized and discussed in the meeting and take effect suggestions to improve the mode to increase its effectiveness. Storage revenue for the District Municipality to complete.

The distance at 3: To create more effective revenue collection of the District Municipality in the Northeast. Researchers take the form of increased productivity of the District Municipality in the Northeast to collect revenue to the Phonphisai District Municipality. The direct effect, Indirect and Overall influence, Variables used to support. Found that the total revenue collected before and after the experiment were significantly different statistically at level .05 Refers to performance of an experimental storage revenues have improved significantly. It was concluded that after storage revenues take the form of revenue collection to trial make the performance better.

The research result meets that:

1. To the factors that contribute to increasing the effectiveness of revenue collection by the District Municipality in the Northeast sort descending influence coefficient is the involvement of the public (0.496) and to promote the payment of taxes (0.408). Such factors affect the success of the exercise increases the revenue of the District Municipality in the Northeast. The experiment were significantly different statistically at level .05 In order to test the hypotheses structural equation analysis by using Program Lisrel and Pearson Correlation.

2. The built form of increased productivity revenue collection efficiency of District Municipality in the Northeast, tax revenue for the District Municipality in the Northeast, Activities;

2.1 Involvement of the public including 3 events, training participation of the people, practice, policy and planning field, to arrange the payment of tax.

2.2 Advocates the payment of taxes, including the training of payment of taxes and establish relations consultant.

2.3 The availability of revenue collection, including budget, personnel or staff. Motivating place

3. Evaluation mode to enhance the effectiveness of revenue collection of the District Municipality in the Northeast to collect revenue to the Phonphisai District Municipality. To increase the effectiveness of revenue Phonphisai District Municipality. The

direct effect, Indirect and Overall influence, Variables used to support. Found that the total revenue collected after experiment were better than Benchmark Council regulations related to the collection of revenue for local government.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุน และชี้แนะความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ จาก ดร.ชาติรี ศิริสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ดร.สัญญา เภมาภูมิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ ที่นี้ ขอกราบขอบพระคุณ ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะ แนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยให้มีความถูกต้อง ขอกราบขอบพระคุณนักวิชาการและผู้ทรงวุฒิทุกท่านที่ได้สละเวลาในการเข้าร่วมประชุมเพื่อวิพากษ์ ตรวจสอบ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องสักการบูชาพระคุณ ประธาน คณะกรรมการ และสมาชิกการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลทุกเทศบาลตำบล ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและทดลองใช้รูปแบบจนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คุณค่าอันพึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องสักการบูชาพระคุณของบิดา มารดาบุพการีผู้ให้กำเนิด ที่ท่านได้ให้ชีวิตให้สติปัญญา และให้ความเข้มแข็งทั้งกายและใจเป็นพลังใจที่ยิ่งใหญ่ที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถก้าวผ่านอุปสรรคทั้งปวง จนกระทั่งสามารถบรรลุถึงความสำเร็จได้ทุกประการ รวมถึงคณาจารย์ที่มีส่วนสำคัญในการวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คมคาย มากมูล

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ง
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
ขั้นตอนการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้	9
พระราชบัญญัติ รายได้เทศบาล พ.ศ. 2497 รวมแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534	9
พระราชบัญญัติ โรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 รวมแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534	9
พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 รวมแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534	10

หัวข้อเรื่อง	หน้า
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้	13
แนวคิดเกี่ยวกับการคลังของท้องถิ่น	13
แนวคิดเรื่อง การกระจายอำนาจทางการคลัง	22
แนวคิดเรื่อง การมีส่วนร่วม	24
ความเป็นมาของเทศบาลตำบล	27
บริบทของเทศบาลตำบล โพนพิสัย	30
ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้	31
ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บภาษี	31
ความตั้งใจของคณะกรรมการ	32
ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีของการคลัง	34
การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี	35
การมีส่วนร่วมของประชาชน	36
การบริหารจัดการ	37
ความสำเร็จในการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	47
กรอบแนวคิดในการวิจัย	48
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	50
การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ ผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	51
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	53
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพผลการจัดเก็บรายได้ ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย	56
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	56

หัวเรื่อง	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างรูปแบบการจัดเก็บรายได้	56
การวิจัยระยะที่ 3-เพื่อประเมินผลรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บ รายได้ของ เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	58
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ ผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	60
ระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้	62
ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	65
ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	69
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
วัตถุประสงค์การวิจัย	78
วิธีดำเนินการวิจัย	79
การอภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	85
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	89
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	90
ภาคผนวก ข รายชื่อเทศบาลตำบล	102
ประวัติผู้วิจัย	126

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนรายชื่อและกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	52
2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของตัวแปรอิสระ	63
3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย	64
4 ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสมมติฐานตั้งต้นและตัวแบบสุดท้ายของการวิจัย	66
5 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลระหว่างตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผล	68
6 การให้คำปรึกษาผู้เข้ารับการอบรมและบุคคลภายนอก	75
7 การฝึกปฏิบัติวางแผนการออกภาคสนาม	76

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	49
2 คำสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรในรูปความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามตัวแบบดั้งเดิม	65
3 คำสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้าง เชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้ของ เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตัวแบบสุดท้าย	67
4 ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสมมติฐานตั้งต้นและ ตัวแบบสุดท้ายของการวิจัย	66
5 รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล	77

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เทศบาลตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับขนาดเล็ก โดยทั่วไปเทศบาลตำบลมีฐานะเดิมเป็นสุขาภิบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) การจัดตั้งเทศบาลตำบลกระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลตำบลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหารและสภาเทศบาลซึ่งประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 12 คนที่ราษฎรในเขตเทศบาลเลือกตั้งมาทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรเขตเทศบาลเทศบาลตำบลมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยและความสะอาด สร้างและบำรุงถนนและท่าเรือ ดับเพลิงและกู้ภัย จัดการศึกษา ให้บริการสาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ และรักษาวัฒนธรรมอันดีในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังอาจจัดให้มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการอื่น ๆ ได้ตามสมควร เทศบาลตำบลโดยทั่วไปมีชื่อตามตำบลที่เทศบาลตั้งอยู่ แต่ก็มีหลายแห่ง (ส่วนใหญ่จะเป็นเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะขึ้นมาจากสุขาภิบาล) ที่ไม่ได้ใช้ชื่อของตำบลหรืออำเภอที่ตั้งเทศบาลเป็นชื่อ เช่น เทศบาลตำบลแหลมฉบังที่ตั้งอยู่ในตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เทศบาลตำบล กม.5 ที่ตั้งอยู่ในตำบลอ่าวน้อย อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นอกจากนี้เทศบาลตำบลอาจมีชื่อซ้ำกันได้ เช่น เทศบาลตำบลบางเลน (จังหวัดนครปฐม) กับ เทศบาลตำบลบางเลน (จังหวัดนนทบุรี) นอกจากนี้ เทศบาลตำบลแห่งหนึ่ง ๆ อาจมีเขตครอบคลุมพื้นที่ตำบลอันเป็นที่ตั้งเทศบาลแห่งนั้นทั้งตำบล หรือครอบคลุมพื้นที่เพียงบางส่วนของตำบล ส่วนพื้นที่ตำบลเดียวกันซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลนั้นจะอยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบล (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่างสำหรับพื้นที่ชนบท) หรือบางครั้งเขตเทศบาลยังอาจครอบคลุมไปถึงพื้นที่บางส่วนหรือทั้งหมดของตำบลอื่นที่อยู่ข้างเคียงก็ได้ หากท้องถิ่นที่เป็นเทศบาลตำบลเจริญเติบโตขึ้นจนมีประชากรถึง 10,000 คน และมีรายได้พอควร อาจได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมือง (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองขนาดกลาง) ซึ่งจะมีอำนาจหน้าที่และความเป็นอิสระมากขึ้น และเขตเทศบาลก็อาจขยายออกไปตามชุมชนเมืองที่ขยายตัว โดยยุบองค์การบริหารส่วนตำบลข้างเคียง

ที่กลายสภาพจากชนบทเป็นเมืองเข้ามารวมด้วย แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2535)

เทศบาลเป็นองค์กรท้องถิ่น มีกำเนิดมานาน 40 กว่าปี แล้ว แต่ยังไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร เพราะมีปัญหาการบริหาร ปัญหาทางการคลัง โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับการที่เทศบาลมีรายได้ไม่พอกับรายได้ไม่พอกับรายจ่ายในการพัฒนาท้องถิ่น โครงการระยะยาวได้ ซึ่งมีความสำคัญต่อการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศ

เทศบาลเป็นองค์กรที่มีความอิสระในการปกครองตัวเองมากที่สุด ดังจะเห็นได้จากโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลมีความสามารถทั้งการหารายได้และการใช้จ่าย โดยอำนาจการจัดเก็บของเทศบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ทำให้เทศบาลมีบทบาทในการหารายได้เป็นของตนเอง โดยใช้พระราชบัญญัติ เช่น พระราชบัญญัติภาษีป้าย พระราชบัญญัติโรงเรียนและที่ดิน พระราชบัญญัติบำรุงท้องที่ พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่ออกโดยเทศบาล คือ เทศบัญญัติ

รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงนับได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการบริการคลั่งเพื่อการบริหารท้องถิ่น และการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 284 จึงกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารบุคคล การเงินและการคลัง และมีหน้าที่ของตน โดยเฉพาะ หมายถึง การกระจายอำนาจทางการคลัง โดยรัฐบาลมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบทางการคลัง โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐบาล เพียงแต่อยู่ในการควบคุมบางเรื่องที่เป็นเท่านั้น การกระจายอำนาจทางการคลังดังกล่าว จะต้องมีการกระจายทางด้านรายจ่าย โดยให้ท้องถิ่นมีอำนาจตัดสินใจในการใช้จ่ายเงินท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนสูงสุด มิให้รั่วไหลหรือประพุดติมิชอบหรือทุจริต โดยมีการกำหนดระเบียบให้ถือปฏิบัติตรวจสอบการใช้จ่ายเงินให้เป็นอย่างสูง (สถาบันพระปกเกล้า. 2540 : 3-5)

การดำเนินการจัดเก็บรายได้ ในปี 2551 ได้ประสบปัญหาอุปสรรค หลายด้านในการจัดเก็บรายได้จนทำให้เทศบาลบริหารไม่ประสบความสำเร็จ ยกตัวอย่างปัญหาที่ผ่านมา เช่น ประชาชนขาดความเข้าใจและขาดจิตสำนึกเรื่องภาษี เนื่องจาก ไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับการไปชำระภาษี เทศบาลยังมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับภาษีให้แก่ประชาชนน้อย ขาดข้อมูลในการจัดเก็บรายได้ บุคลากรที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีมีน้อยเกินไปและขาดความ

กระตือรือร้น เจ้าของทรัพย์สินไม่มาขึ้นแบบเพื่อเสียภาษีด้วยตนเอง ไม่มีการเตรียมเอกสารในการยื่นแบบแสดงภาษี และมีการแจ้งรายการเสียภาษีไม่ตรงกับความเป็นจริงและยื่นแบบแสดงภาษี รวมทั้งมีการแจ้งรายการเสียภาษีไม่ตรงกับความเป็นจริงและยื่นแบบแสดงรายการภาษีเกินกำหนดระยะเวลา (สุพจน์ แสงฉาย. 2543)

จากการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เข้าร่วมการประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพยายามในการจัดเก็บภาษี ปีงบประมาณ 2551 จำนวนรางวัลและเงินรางวัลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของแต่ละประเภทให้จัดสรรเทศบาลขนาดใหญ่ จำนวน 10 รางวัล เทศบาลขนาดกลาง จำนวน 48 รางวัลและเทศบาลขนาดเล็ก จำนวน 71 รางวัล (หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท 0808.3/ว 3036 ลงวันที่ 23 กันยายน 2551) การจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ไม่ได้ตามฐานภาษีที่กำหนดไว้ การจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจากสาเหตุ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากนั้นจะทำการประเมินผลรูปแบบเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเก็บรายได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมเทศบาลตำบลขนาดเล็กสามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถนำรายได้ไปพัฒนาเทศบาลตำบลของท้องถิ่น ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. การสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร
3. ผลการประเมินรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. เพื่อทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (กล่าวไว้ในบทที่ 2) ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นสมมติฐานเพื่อใช้ทดสอบความถูกต้องของทฤษฎีได้ว่า

1. ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้ ความตั้งใจของคณะกรรมการ ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี การบริหารจัดการ มีผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. หลังจากการทดลองใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานทางระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ระดับนัยสำคัญ .05

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่เป้าหมาย เป็นการศึกษาเฉพาะในเขตเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 450 เทศบาลตำบล

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเฉพาะด้านประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและการสร้างรูปแบบที่จะเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาวิจัย

ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2554 ถึง เดือน พฤษภาคม 2555

ขั้นตอนการวิจัย

1. การวิจัยระยะที่ 1

1.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้
- 2) ความตั้งใจของคณะกรรมการ
- 3) ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ของการคลัง

1.1.2 ตัวแปรคั่นกลาง ได้แก่

- 1) การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี
- 2) การมีส่วนร่วมของประชาชน
- 3) การบริหารจัดการ

1.1.3 ตัวแปรตาม ได้แก่

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1.4 ประชากร

เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 450 เทศบาลตำบล

1.1.5 กลุ่มตัวอย่าง

เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 212 เทศบาล โดยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973)

2. การวิจัยระยะที่ 2

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. การวิจัยระยะที่ 3

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มเป้าหมายในการทดลอง

เทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย อำเภอโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย

รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ทดสอบก่อนใช้รูปแบบ และทดสอบหลังการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยการดำเนินการจัดเก็บรายได้ หมายถึง ตัวแปรตัวอิสระ ตัวแปรคั่นกลาง และตัวแปรตาม ที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งได้แก่

ตัวแปรอิสระ

ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บภาษี หมายถึง พฤติกรรมในการจัดเก็บรายได้ความสามารถเหมาะสมเพื่อปฏิบัติงานในด้านการจัดเก็บภาษี

ความตั้งใจของคณะกรรมการ หมายถึง ความกระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมายในการกำกับติดตามการเก็บภาษีให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีของการคลัง หมายถึง เน้นถึงความสำคัญของการสนับสนุนกิจกรรมการเก็บภาษี การเตรียมสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีและ การเตรียมงบประมาณที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี

ตัวแปรคั่นกลาง

การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี หมายถึง การโฆษณา สื่อสารให้ประชาชนผู้เสียภาษีได้รับทราบ

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในขั้นตอนการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล

การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการจัดเก็บรายได้ การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ กฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด โครงสร้างขององค์กรอย่างชัดเจน และเกิดโอกาสให้คณะกรรมการและสมาชิกมีส่วนร่วมของการจัดเก็บรายได้อย่างชัดเจน เพื่อดำเนินการความสะดวกในการจัดเก็บภาษีและวัสดุอุปกรณ์ใช้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับภาษี ในสำนักงาน เช่น คอมพิวเตอร์ใช้ในการบันทึกภาษี เป็นต้น

ตัวแปรตาม

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ หมายถึง ความสำเร็จของการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้แก่ การจัดเก็บภาษี โรงเรือนและที่ดิน ภาษี

ป้าย และภาษีบำรุงท้องที่ พิจารณาการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล ได้กำหนดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการประเมินความพยายามในการเก็บภาษีตามหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 08083.3/1639 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2554

เทศบาลตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กของ เทศบาล ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชาชน หมายถึง ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตเทศบาลตำบลในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน หมายถึง เงินภาษีที่จัดเก็บจากบ้านเช่า อาคารร้านค้า ตึกแถว ธนาคาร และบริเวณที่ดิน ที่ปกติใช้ร่วมไปกับ โรงเรือนนั้น เก็บจากค่ารายปี ซึ่ง ทรัพย์สินนั้น ควรจะให้เข้าได้ในปีหนึ่ง ๆ โดยเก็บในอัตรา ร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี

ภาษีป้าย หมายถึง เงินภาษีที่จัดเก็บจากป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการของเทศบาลตำบล

ภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง เงินภาษีที่เทศบาลจัดเก็บเองจากผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือผู้ครอบครองในที่ดิน ซึ่งยังมีผู้มีเอกชนผู้ใดถือกรรมสิทธิ์ โดยภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจาก ที่ดินในเขตเทศบาลให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น

ระยะเวลาชำระภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง ระยะเวลาที่เทศบาลตำบลจัดเก็บภาษี ตั้งแต่ มกราคม ถึงเดือนเมษายน ของแต่ละปี

ระยะเวลาชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน หมายถึง ระยะเวลาที่เทศบาลตำบลจัดเก็บ ภาษี ตั้งแต่ มกราคม ถึง เดือน กุมภาพันธ์ของแต่ละปี

ระยะเวลาชำระภาษีป้าย หมายถึง ระยะเวลาชำระภาษีป้ายตั้งแต่ เดือน มกราคม ถึงเดือน มีนาคม ของแต่ละปี

สถานประกอบการ หมายถึง บริษัท ห้างร้าน ร้านค้า หรือหน่วยธุรกิจ ในพื้นที่ เทศบาลตำบลที่ต้องเสียภาษีแก่เทศบาลตำบล

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เมื่อเทศบาลตำบลจัดเก็บรายได้ ได้มากขึ้น ทำให้ผลการทำงานของเทศบาลพัฒนา มากขึ้น
2. เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้นำรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพ จัดเก็บรายได้มาปรับใช้ในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลของตน

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าศึกษาจากหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการวิจัยซึ่งจะได้นำเสนอโดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้

1.1 พระราชบัญญัติ รายได้เทศบาล พุทธศักราช 2497 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534

1.2 พระราชบัญญัติ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช 2475 รวมแก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534

1.3 พระราชบัญญัติภาษีป้าย พุทธศักราช 2510 รวมแก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

2. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการคลังของท้องถิ่น

2.2 แนวคิดเรื่อง การกระจายอำนาจทางการคลัง

2.3 แนวคิดเรื่อง การมีส่วนร่วม

3. ความเป็นมาของเทศบาลตำบล

4. บริบทของเทศบาลตำบลโพธิสัย

5. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.1 ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้

5.2 ความตั้งใจของคณะกรรมการ

5.3 ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ของการคลัง

5.4 การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี

5.5 การมีส่วนร่วมของประชาชน

5.6 การบริหารจัดการ

6. ความสำเร็จในรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล
7. งานที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้

กฎหมายต่าง ๆ ที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการจัดเก็บรายได้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานที่เกี่ยวข้อง สรุปการจัดเก็บรายได้ ดังนี้

1. พระราชบัญญัติ รายได้เทศบาล พุทธศักราช 2497 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ ดังนี้

มาตรา 3 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาลตามกฎหมาย

มาตรา 5 อาคารรถม้าสัตว์และผลประโยชน์อื่นเนื่องในการฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ ตามกฎหมาย

มาตรา 6 บรรดาค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม และค่าปรับ เนื่องในกิจการซึ่งเทศบาลได้รับมอบให้เป็นเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมาย

มาตรา 7 ภาษีป้าย ตามประมวลรัษฎากร สำหรับป้ายซึ่งแสดงไว้ในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้น จัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี 2498 เป็นต้นไป

มาตรา 8 ภาษีบำรุงท้องที่ตามประมวลรัษฎากรในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี 2497 เป็นต้นไป

มาตรา 15 นอกจากรายได้ของเทศบาลตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เทศบาลอาจได้รับรายได้เป็นเงินอุดหนุน จากงบประมาณแผ่นดิน

2. พระราชบัญญัติ โรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช 2475 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534

เทศบาลตำบลใช้ถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันและแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการจัดเก็บภาษีอย่างถูกต้อง ตามรายละเอียดดังนี้

โรงเรียน คือ สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นๆ รวมถึงแพ

ผู้รับประเมิน คือ บุคคลผู้ทิ้งชำระค่าภาษี

มาตรา 19 ให้ผู้รับประเมินยื่นแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ ซึ่งทรัพย์สินตั้งอยู่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี แต่ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้วมีเหตุจำเป็นอันเกิดจากสาธารณภัย หรือเหตุพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเลื่อนกำหนดเวลา ดังกล่าวออกไปได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 20 ให้ผู้รับประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินกรอรายการในแบบพิมพ์ตามความเป็นจริง ตามความรู้เห็นของตนเองให้ครบถ้วน และรับรองความถูกต้องของข้อความดังกล่าว พร้อมทั้งลงวันที่ เดือน ปี และลงลายมือชื่อของตนกำกับไว้ แล้วส่งคืนไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

การส่งแบบพิมพ์ตามวรรคหนึ่ง จะนำไปส่งด้วยตนเอง มอบหมายให้ผู้อื่นไปส่งแทน หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

มาตรา 38 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีนำค่าภาษีไปชำระต่อพนักงานเก็บภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้าง อย่างอื่นตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดโดยประกาศล่วงหน้าไว้ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

3. พระราชบัญญัติภาษีป้าย พุทธศักราช 2510 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2534

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พุทธศักราช 2510รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ได้ระบุแนวทางการปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย บริบทของภาษีป้าย ไว้สรุปได้ดังนี้

มาตรา 6 ป้าย หมายถึง ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือ เครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่น เพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษรภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียนแกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

มาตรา 7 ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วัดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปีทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่น และมีพื้นที่เกินสองตารางเมตร ต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นอักษรไทยชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้าย และให้ข้อความดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 8 ภาษีป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้าย ดังต่อไปนี้

1. ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณาโรงมหรสพ
2. ป้ายแสดงไว้สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
3. ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
4. ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์
5. ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคาร ซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์
6. ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบราชการแผ่นดิน
7. ป้ายขององค์กร ที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยกรณัั้นๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ
8. ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และบริษัทเงินอุดสาหกรรมแห่งประเทศไทย
9. ป้ายของผู้ประกอบการเกษตร ซึ่งค่าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน
10. ป้ายวัด หรือ ผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ
11. ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ
12. ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 ภาษีป้ายที่เก็บในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

มาตรา 12 ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงไทยกำหนดภายในเดือนมีนาคมของปี

ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศ ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

มาตรา 14 เจ้าของป้ายผู้ใด

1. ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม
2. ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม และมีพื้นที่ ข้อความ ภาพ และ---
เครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว
3. เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนใน
4. ป้ายที่ได้เสียภาษีแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น

ให้เจ้าของป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไข ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

มาตรา 19 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้าย

การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาคัตติหรือตั๋วแลกเงินธนาคาร ที่ส่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่ง ดังกล่าว เป็นวันชำระภาษีป้าย บัญชีอัตราภาษีป้าย

1. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน คิดอัตรา 10 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ และหรือปนกับภาพ และหรือ
เครื่องหมายอื่นให้คิดอัตรา 100 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
3. ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 200 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
 - 3.1 ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมิภาพหรือเครื่องหมายใดๆ หรือไม่
 - 3.2 ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษร

ต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้

แนวความคิดเกี่ยวกับการคลังของท้องถิ่น

การบริหารงานคลัง หมายถึง การบริหารด้านการเงิน ซึ่งเป็นมีอิสระในการดำเนินการบริหารงานคลัง ของตนเองได้ภายในขอบเขตหนึ่งและเพื่อที่จะให้การบริหารงานคลังของเทศบาลทุกแห่งมีลักษณะที่สอดคล้องเป็นระบบเดียวกันและสามารถดำเนินไปได้โดยมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2498 จึง ได้จัดวางระบบและกำหนดระเบียบวิธีการบริหารงานคลังของเทศบาลออกเป็น 3 ประเด็นสำคัญ คือ รายได้ของเทศบาลรายจ่ายของเทศบาลและงบประมาณประจำปี ซึ่งแต่ละประเด็นมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

1. รายได้ของเทศบาลตำบล

เพื่อให้เทศบาลจะ ได้สามารถดำเนินงานต่าง ๆ ตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงจำเป็นจะต้องมีรายได้ของตนในจำนวนที่เพียงพอแก่การปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาลได้กำหนดแหล่งที่มาของรายได้ของเทศบาลไว้ 9 ประการ ดังนี้ (มาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498)

- 1.1 ภาษีอากรตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- 1.2 ค่าธรรมเนียมค่าใบอนุญาตและค่าปรับตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- 1.3 รายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล
- 1.4 รายได้จากการสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์
- 1.5 พันธบัตรหรือเงินกู้ ตามแต่กฎหมายกำหนดไว้
- 1.6 ในกู้เงินจากกระทรวง ทบวง กรม องค์การหรือนิติบุคคลต่าง ๆ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากสภาเทศบาล และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- 1.7 เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 1.8 เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- 1.9 รายได้อื่นใด ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

รายได้หมวดภาษีอากรของเทศบาล เมื่อพิจารณาถึงลักษณะวิธีการจัดเก็บและลักษณะแห่งการได้มาแล้ว อาจแยกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. ภาษีอากรที่เทศบาลดำเนินการจัดเก็บเอง และเป็นรายได้ของเทศบาลทั้งจำนวน ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ และอากรฆ่าสัตว์

2. ภาษีที่ส่วนกลางจัดเก็บเพิ่มจากอัตราภาษีที่รัฐจัดเก็บอยู่ และจัดสรรให้เทศบาล ได้แก่ ภาษีการค้า (ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทนตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 ภาษีสุรา และภาษีสรรพสามิต

3. ภาษีที่ส่วนกลางจัดเก็บมอบให้ท้องถิ่นทั้งจำนวน มีอยู่เพียงประเภทเดียว คือ ภาษีค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากรายได้/มูลค่าโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และที่ดิน ซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและที่ดินที่เก็บจากโรงเรือนและที่ดินในเขตเทศบาลให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น โดยสามารถเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 12.50 บาทของค่ารายปี (ค่ารายปี หมายความว่า จำนวนเงิน ซึ่งทรัพย์สินนั้นๆ สมควรจะให้เช่าได้ในปีหนึ่ง)

ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือผู้ครอบครองในที่ดิน ซึ่งยังมีได้เอกชนผู้ใดถือกรรมสิทธิ์ ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจากที่ดินในเขตเทศบาลให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น

ภาษีป้าย เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ แสดงหรือโฆษณา ไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน และสลักจารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น ภาษีป้ายที่เก็บในเขตเทศบาลให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น

อากรฆ่าสัตว์ เป็นส่วนที่เก็บจากการนำสัตว์เข้ามาในโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งได้จัดให้มีขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย อากรฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นเนื่องในการฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ภาษีการค้า เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือรัฐวิสาหกิจใดๆ ที่ประกอบธุรกิจการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการให้บริการใดๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า ส่วนกลางสามารถเรียกเก็บภาษีประเภทนี้ จากสถานการค้าในเขตเทศบาลเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินร้อยละ 10 ทั้งนี้เทศบาลทุกแห่งที่ได้รับภาษีการค้าซึ่งเก็บได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จากสถานการค้าที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลจะต้องส่งมอบภาษีการค้าที่ได้รับทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินรายได้ให้แก่เทศบาลทั่วราชอาณาจักร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งต่อมาได้

ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน ตาม พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร(ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534

ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตาม พ.ร.บ. รายได้เทศบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ระบุว่า “เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรในอัตราดังต่อไปนี้

1. ในกรณีที่ประมวลรัษฎากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ ให้เทศบาลเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

2. ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่นให้เทศบาลเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร”

ภาษีธุรกิจเฉพาะ ตาม พ.ร.บ. รายได้เทศบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534 มาตรา 3 ระบุว่า เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากรค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้ ได้ทุกประเภทหรือเพียงบางประเภท คือ

1. ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานประกอบการอยู่ในเขตเทศบาล
2. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขตเทศบาล
3. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นอยู่ในเขตเทศบาล

ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ความว่า “ให้ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ซึ่งได้รับภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะอันเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล ส่งมอบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะที่ได้รับทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรแก่ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่ราชอาณาจักร ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นหรือกรมสรรพากรได้หักค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นๆ แล้วให้กรมสรรพากรส่งมอบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรตามมาตรา นี้ และให้กรมสรรพากรแจ้งจำนวนภาษี ดังกล่าวที่เรียกเก็บได้พร้อมทั้งค่าใช้จ่ายที่ได้หักไว้ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นทราบ”

ภาษีสุราและภาษีสรรพสามิต ภาษีประเภทนี้เดิมที่เทศบาลเป็นผู้ที่มีหน้าที่ออกเทศบัญญัติจัดเก็บเอง โดยเรียกเก็บเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินร้อยละ 10 แต่ปัจจุบันเป็นหน้าที่ของรัฐบาล

กลาง โดยกรมสรรพสามิตเป็นผู้ดำเนินการจัดเก็บ แล้วจัดสรรส่งมอบเงินรายได้จำนวนดังกล่าว ให้กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทย จัดสรรให้แก่เทศบาลอีกต่อหนึ่ง ทั้งนี้ โดยกรมสรรพสามิตจะหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละ 5 ของเงินที่เก็บได้

ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน กฎหมายกำหนดไว้ว่าภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้แบ่งแก่เทศบาลจังหวัดนั้น ร้อยละ 70 ถ้าจังหวัดใดมีเทศบาลหลายแห่ง ให้แบ่งให้แก่เทศบาลเท่า ๆ กัน

2. รายได้หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. 2497 กำหนดว่าบรรดาค่าใบอนุญาตค่าธรรมเนียมและค่าปรับ เนื่องในกิจการ ซึ่งในเทศบาลได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าหน้าที่อนุมัติตามกฎหมายใดให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น ส่วนลักษณะการจัดเก็บรายได้ประเภทนี้ของเทศบาลแยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเทศบาลจัดเก็บเอง และอีกลักษณะหนึ่งรัฐบาลกลางเก็บให้แล้วจัดส่งมาให้แก่เทศบาล เช่น ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขนสุราในเขตเทศบาล ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งค่าธรรมเนียมทั้ง 2 ประเภทนี้ พ.ร.บ. รายได้เทศบาล พ.ศ. 2497 กำหนดให้อำนาจเทศบาลออกเทศบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินร้อยละ 10 ของอัตราค่าธรรมเนียม โดยรัฐบาลกลางจะเป็นผู้จัดเก็บให้และเก็บไปพร้อมกับค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งเมื่อเก็บได้เท่าไร แล้วหักค่าใช้จ่ายออก ก็ต้องนำเงินส่วนที่เก็บเพิ่มส่งให้เป็นรายได้แก่เทศบาลสำหรับค่าธรรมเนียม ค่าปรับและค่าใบอนุญาต ในส่วนที่เทศบาลสามารถดำเนินการจัดเก็บเองมีรายละเอียด ดังปรากฏในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล ดังนี้

1. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์
2. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์
3. ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
4. ค่าปรับผู้ละเมิดกฎหมายเทศบัญญัติ
5. ค่าธรรมเนียมแร่

3. รายได้ของเทศบาลหมวดทรัพย์สิน

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดให้เทศบาลหารายได้จากทรัพย์สินของเทศบาล โดยให้เป็นรายได้ของเทศบาลทั้งจำนวน การที่เทศบาลจะมีรายได้จากประเภทนี้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถการบริหารทรัพย์สินของเทศบาลแต่ละแห่ง เมื่อ

พิจารณาจากระเบียบวิธีการงบประมาณของเทศบาล พบว่ารายได้ของเทศบาลประเภท
ทรัพย์สินนี้อาจได้มาจาก

1. ค่าเช่าที่ดิน
2. ค่าเช่าสถานที่ เช่น ห้องแถว ตลาด โรงมหรสพ แผงลอย
3. พันธบัตรหรือเงินกู้หรือเงินฝาก เช่น ดอกเบี้ย เงินฝากธนาคาร ดอกเบี้ย
กองทุน เงินส่งเสริมกิจการเทศบาล ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินกู้ ฯลฯ เงินปันผลต่าง ๆ เช่น
เงินปันผลจากโรงพิมพ์ ส่วนท้องถิ่น เงินปันผลจากบริษัท ฯลฯ

4. รายได้ของเทศบาลหมวดสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์

พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดให้เทศบาลอาจมีรายได้จากการ
สาธารณูปโภค และเมื่อพิจารณาจากระเบียบวิธีการงบประมาณของเทศบาล พบว่ารายได้ของ
เทศบาลพวกนี้ได้แก่

1. รายได้จากเงินช่วยเหลือท้องถิ่นจากการประปา
2. รายได้จากเงินช่วยเหลือจากการเดินรถประจำทาง
3. รายได้จากเงินช่วยเหลือท้องถิ่นจากการจำหน่ายเนื้อสัตว์

5. รายได้ของเทศบาลหมวดเบ็ดเตล็ด

รายได้ของเทศบาลประเภทนี้ ถูกกำหนด โดย พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ. 2496 คือ
เทศบาลอาจมีรายได้จากเงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้ สำหรับรายได้ของเทศบาล
ประเภทนี้อาจจากระเบียบวิธีเงินงบประมาณของเทศบาล

6. เงินอุดหนุนเทศบาล

เป็นเงินช่วยเหลือที่รัฐบาลจัดสรรแบ่งให้แก่เทศบาล เพื่อใช้จ่ายในการบริหาร
งานตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ทั้งนี้รัฐบาลอาจจะกำหนดเงื่อนไข หรือไม่กำหนด
เงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ

6.1 เงินอุดหนุนทั่วไป คือเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้แก่เทศบาล โดยไม่มี
เงื่อนไขระบุให้เทศบาลต้องใช้จ่ายเงินอุดหนุนนี้ เพื่อจัดทำบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ
หากแต่ให้เป็นดุลยพินิจของเทศบาลที่จะนำไปใช้จ่ายเพื่อกิจการใด ๆ ก็ได้ โดยปกติแล้ว
เทศบาลมักนำไปใช้ในการบริหารงานทั่วไป ตามอำนาจหน้าที่ เงินอุดหนุนทั่วไปอาจจำแนก
เป็น

6.2 เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ คือ เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรแบ่งปันให้แก่
เทศบาล เพื่อใช้จ่ายจัดทำบริการบางอย่างโดยเฉพาะเจาะจง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจการนี้

รัฐบาลจะกำหนดเงื่อนไขบังคับให้เทศบาลต้องปฏิบัติตามหลายประการ เช่น ใช้จ่ายเงินประเภทนี้ เฉพาะแต่บริการที่กำหนดไว้เท่านั้น

โดยหลักการแล้วเมื่อได้รับเงินอุดหนุนประเภทนี้แล้ว เทศบาลแต่ละแห่งต้องนำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายในการจัดทำ และดำเนินการตาม โครงการที่เทศบาลเสนอ เพื่อขอเงินประเภทนี้ โดยเคร่งครัด จะไปทำโครงการอื่นนอกเหนือที่กำหนดมิได้

จะเห็นได้ว่ารายได้หมวดเงินอุดหนุน นั้น เทศบาลจะได้รับมาน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับรัฐบาลกลางจะเป็นผู้จัดสรรให้ตามหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จะไม่พิจารณารายได้จากหมวดอุดหนุนที่เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับจัดสรร

รายจ่ายของเทศบาล

ในการใช้จ่ายเงินรายได้ของเทศบาล เพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้กฎหมายว่าด้วยเทศบาล ได้จำแนกประเภทของรายจ่ายของเทศบาลออกเป็น 9 ประการ คือ (มาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2505 เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนอื่น ๆ ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าครุภัณฑ์และค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ เงินอุดหนุน ซึ่งการจ่ายเงินอุดหนุนและการจ่ายเพื่อการลงทุน (เช่น ซื้อมือในบริษัท จำกัด เป็นต้น) และจะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและการอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ ซึ่งการจ่ายเงินตามข้อนี้ ถ้าหากเป็นการชำระหนี้เงินกู้ เมื่อถึงกำหนดชำระเทศบาลจำต้องชำระเงินกู้นั้น จากทรัพย์สินของเทศบาล ไม่ว่าจะตั้งงบประมาณรายจ่ายประเภทนี้ไว้หรือไม่ก็ตาม

งบประมาณประจำปี ในปีเทศบาลแต่ละแห่งจะต้องจัดทำงบประมาณประจำปี โดยต้องตราเป็นเทศบัญญัติเสนอต่อสภาเทศบาล เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัด ลงนามอนุมัติแล้วจึงนำไปใช้บริหารงานต่อไปได้ ปีงบประมาณของเทศบาลนั้นกำหนดไว้ตรงกับปีงบประมาณแผ่นดิน คือเริ่มมี ผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 30 กันยายน ของปีถัดไปแต่ถ้าหากในปีใดเทศบัญญัติงบประมาณออกไม่ทันปีงบประมาณใหม่ ก็ให้ใช้เทศบัญญัติงบประมาณของปีก่อนไปพลางก่อนและจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. 2505 ได้กำหนดไว้ คือ ให้เบิกจ่ายได้เฉพาะรายจ่ายประจำเดือน หมวดค่าจ้าง หมวดค่าตอบแทน หมวดค่าใช้สอย หมวดค่าวัสดุ และรายจ่ายอื่นๆ ทั้งนี้จะเบิกจ่ายได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก

กระทรวงมหาดไทย แล้วลักษณะของงบประมาณประจำปี ของเทศบาลอาจจำแนกลักษณะออกได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. งบประมาณทั่วไป ได้แก่ งบประมาณส่วนรวมเพื่อใช้ในการทั่วไปของเทศบาล เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าวัสดุ เป็นต้น และงบประมาณทั่วไปนี้ โดยปกติแล้วจะมีได้ระบุไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณของเทศบาล พ.ศ. 2505 หากแต่จะปรากฏในเทศบัญญัติงบประมาณประจำปีของเทศบาลแต่ละแห่ง

2. งบประมาณเฉพาะการ ได้แก่ งบประมาณที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้จ่ายในกิจการต่าง ๆ ดังนี้ การประปา การขนส่ง การจำหน่ายเนื้อสัตว์ การจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง เทศพาณิชย์ หรือกิจการอื่นใดที่กระทรวงมหาดไทยเห็นสมควร และสั่งให้จัดทำเป็นงบประมาณเฉพาะการตามประเภทของพาณิชย์และกิจการเหล่านั้นเป็นราย ๆ ไป

ส่วนประกอบของงบประมาณ งบประมาณประจำปีของเทศบาลจะมีส่วนประกอบที่สำคัญมี 3 ส่วน คือ

1. รายจ่ายประจำ ซึ่งยังจำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ

1.1 รายจ่ายงบกลาง หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับหน่วยงานทั่วไปของเทศบาล โดยไม่ต้องแยกไปตั้งจ่ายในหน่วยงานต่าง ๆ ของเทศบาลตามรายการต่อไปนี้

1.1.1 ค่าชำระหนี้เงินกู้และดอกเบี้ย

1.1.2 รายจ่ายตามข้อผูกพัน เช่น ค่าตรวจสอบบัญชีภายในของกรมการปกครอง ค่าบำรุงสันนิบาตเทศบาล เป็นต้น

1.1.3 เงินสำรองจ่าย

1.2 รายจ่ายของหน่วยงาน หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ของเทศบาล รายจ่ายตามหน่วยงานนี้จำแนกออกเป็น 10 หมวด ตามประเภทของรายจ่าย กล่าวคือ หมวดเงินเดือน หมวดค่าจ้างประจำ หมวดค่าจ้างชั่วคราว หมวดค่าตอบแทน หมวดค่าใช้สอย หมวดค่าวัสดุ หมวดค่าครุภัณฑ์ หมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้าง หมวดเงินอุดหนุน และหมวดรายจ่ายอื่น ๆ

2. รายจ่ายพิเศษ หมายถึง รายจ่ายที่ลักษณะเป็นงบประมาณเงินทุนหรือเพื่อหาประโยชน์ตอบแทนต่าง ๆ และตั้งจ่ายจากเงินสะสมหรือเงินกู้ หรือเงินประเภทใดก็ได้ นอกจากรายได้ประจำ ส่วนการจำแนกหมวดรายจ่ายของรายจ่ายพิเศษนี้ ให้อนุมัติตามรายจ่ายประจำเท่าที่จะทำได้

3. งบประมาณรายรับทั่วไป ระบุรายรับทั่วไปของเทศบาลประกอบด้วย รายได้และเงินกู้หรือเงินอื่น ๆ ที่เป็นรายรับ สำหรับในปีงบประมาณ นั้น เช่น เงินสะสมที่ นำมาตั้งจ่ายเป็นรายรับเพื่อการบริหารกิจกรรมของงานเทศบาล เป็นต้น เนื่องจากในปีหนึ่ง ๆ นั้น รายรับ โดยส่วนใหญ่ของเทศบาลมักจะ ได้แก่ รายได้ประเภท ต่าง ๆ ดังนั้น ในงบประมาณ ของเทศบาลจึงได้มีการจำแนกรายได้ออกเป็นหมวดรายได้ต่าง ๆ คือ

3.1 หมวดภาษีอากร คือ รายได้ประเภทภาษีอากรที่กฎหมายได้ให้อำนาจ แก่ เทศบาลจัดเก็บหรือ รัฐบาลจัดเก็บเอง แล้ว โอนหรือปันบางส่วน ไปให้แก่เทศบาลตามที่ กฎหมายกำหนด

3.2 หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต เป็นรายได้ประเภท ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาตที่ให้อำนาจเทศบาลจัดเก็บหรือรัฐบาลจัดเก็บเองแล้ว โอน หรือปันบางส่วน ให้แก่เทศบาลตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ค่าธรรมเนียม โรงฆ่าสัตว์ ค่าปรับ ผู้ละเมิดเทศบัญญัติ ค่าใบอนุญาตเร่ขาย เป็นต้น

3.3 หมวดรายได้จากทรัพย์สิน คือ รายได้จากดอกเบี้ยพันธบัตรหรือ ดอกเบี้ยเงินฝาก หรือเงินให้กู้ยืม หรือจากการให้เช่าสถานที่หรือที่ดิน ซึ่งเป็นทรัพย์สินของ เทศบาล หรือในความดูแลของเทศบาล เช่น ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร ค่าเช่าตลาด เป็นต้น

3.4 หมวดสาธารณูปโภค คือ รายได้ที่เกิดจากการสาธารณูปโภค หรือ กิจกรรมอื่นใดของเทศบาล ซึ่งงบประมาณเฉพาะการได้ตั้งจ่ายให้แก่งบประมาณทั่วไปเพื่อทำนุ บำรุงท้องถิ่น เช่น เงินช่วยเหลือบำรุงท้องถิ่นจากการประปา เป็นต้น

3.5 หมวดเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เป็นรายได้ที่รัฐบาลจ่ายให้เพื่อช่วยเหลือ เพื่อการบำรุงท้องถิ่น เช่น เงินอุดหนุนเทศบาล เป็นต้น

3.6 หมวดเบ็ดเตล็ด คือรายจ่าย อื่น ๆ ที่ไม่อาจจัดให้อยู่ในหมวดใดหมวด หนึ่งข้างต้น เช่น รายได้จากการจำหน่ายเวชภัณฑ์ รายได้จากการที่มีผู้ทูลเกล้าฯ เป็นต้น

การควบคุมงบประมาณ เพื่อให้การบริหารงบประมาณประจำปีของเทศบาล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการ งบประมาณของเทศบาล พ.ศ. 2541 จึงได้มีการกำหนดให้คณะเทศมนตรีและปลัดเทศบาลใน ฐานะเจ้าหน้าที่ งบประมาณของเทศบาล และได้กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ควบคุมงบประมาณมี อำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. ควบคุมการรับและการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามงบประมาณ
2. ตรวจสอบเอกสารการรับจ่ายเงิน การขอเบิกเงินและการถ่ายหนี้ผูกพัน

3. ความคุ้มบัญชีรายงานและเอกสารเกี่ยวกับการจับจ่ายเงินและหนี้

ในการดำเนินความคุมงบประมาณของเทศบาลนี้ มีข้อนำสังเกตเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติการควบคุมดังกล่าวอยู่ 3 ประการ คือ

1. การรับเงิน การรับเงินต่าง ๆ ที่เป็นรายรับของเทศบาลนั้น มีแนวทางปฏิบัติอยู่ 2 ประการแตกต่างกัน คือ

1.1 การรับเงินแล้วต้องส่งให้เป็นเงินปันผลประโยชน์ของเทศบาลบางประเภท เมื่อได้รับแล้ว กฎหมายกำหนดให้ส่งเป็นเงินผลประโยชน์ของเทศบาล เช่น เงินที่เทศบาลได้รับจากกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับและเงินที่ได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่หรือสัญญาเป็นต้น

1.2 การรับแล้วไม่ต้องส่งเป็นเงินผลประโยชน์ของเทศบาลแต่ให้นำเงินนั้นไปใช้จ่ายได้เฉพาะตามที่ระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดหรือรับอนุมัติจากกระทรวงมหาดไทยแล้ว เช่น เงินที่ได้รับในลักษณะค่าชดใช้ความเสียหายหรือสิ้นเปลืองของทรัพย์สิน หรือเงินรายรับของหน่วยงาน ที่เป็นสถานพยาบาลสถานศึกษาหรือสถานอื่นใดที่อำนาจบริการอันเป็นสาธารณประโยชน์หรือประชาสงเคราะห์ เป็นต้น

2. การจ่ายเงินและการก่อหนี้ผูกพัน กฎหมายกำหนดให้เทศบาลจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันได้เฉพาะตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณประจำปีเท่านั้น หรือตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือตามอำนาจที่มีอยู่ตามเทศบัญญัติอื่นหรือตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย นอกจากนี้ ในกรณีที่เห็นสมควรกระทรวงมหาดไทยอาจพิจารณากำหนดให้ใช้วิธีการจัดเงินประจำงวด การจัดสรรเงิน และการกันเงินงบประมาณรายจ่ายในเทศบาลใด ๆ ตามระเบียบที่จะใดกำหนดขึ้นภายหลัง

3. งบประมาณเหลือจ่าย ในกรณีสิ้นปีงบประมาณแล้วถ้าปรากฏว่ามีงบประมาณรายจ่ายใดที่ยังมิได้มีการเลิกจ่ายก็ให้เป็นอันพับไป จะนำไปจ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันไม่ได้ยกเว้น 2 กรณี คือ

3.1 เป็นเงินงบประมาณจ่ายข้ามปี

3.2 เป็นงบประมาณรายจ่ายที่มีข้อผูกพัน และได้มีการกันเงินไว้ก่อนหน้าแล้ว แต่ทั้งนี้จะต้องมีการเบิกและนำจ่ายภายใน 3 เดือนปฏิทินของปีงบประมาณถัดไป

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ในบางกรณีเทศบาลแห่งใดแห่งหนึ่งอาจจะจัดทำงบประมาณซึ่งจะต้องตราเป็นเทศบัญญัติงบประมาณเช่นเดียวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี

และต้องดำเนินการเหมือนกับกรณีเทศบาลัญญูติงประมาณรายจ่ายประจำปีทุกประการส่วนกรณีที่จะจัดทำประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้นั้นต้องเข้าข่ายในกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

1. งบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับอนุมัติแล้ว ไม่เพียงพอแก่การใช้จ่าย หรือ

2. ในกรณีจำเป็นจะต้องจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ใน เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ

3. เพื่อใช้จ่ายในเมื่อเหตุฉุกเฉินเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น

การขายสินค้าและบริการในราคาที่สูงกว่าต้นทุนของรัฐบาล จะถือว่าเป็นภาษี เพราะการเคลื่อนย้ายจากเอกชนไปยังภาครัฐบาล อย่างไรก็ตามมีปัญหาว่าถ้ารัฐบาลขายสินค้าหรือบริการในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนของรัฐบาลไปยังภาคเอกชน ซึ่งถือว่าเป็น “ความช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุนแก่ผู้ใช้สินค้าหรือบริการ ดังกล่าว ในกรณีนี้ถือว่าเป็น “Negative Tax” หรือภาษีติดลบ

แนวคิดเรื่องการกระจายอำนาจทางการคลัง

การจัดระเบียบการปกครองตามหลักรัฐศาสตร์แล้ว สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ คือ หลักการรวมอำนาจ หลักการแบ่งอำนาจ และหลักการกระจายอำนาจ ส่วนการปกครองจะให้อำนาจแก่หลักการใดมากกว่ากัน ขึ้นอยู่กับประวัติศาสตร์ความเป็นมาในอดีตและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองที่เกิดขึ้นในยุคสมัยนั้น ๆ

จรัส สุวรรณมาลา (2538) เสนอให้ใช้การกระจายอำนาจทางการคลังเป็นวิธีการสำคัญในการกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองสู่ท้องถิ่น เนื่องจากการกระจายอำนาจทางการคลังจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม เป็นการกระจายความเจริญและความมั่งคั่งออกไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน ทั้งเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพของการปกครองตนเองภูมิภาคและท้องถิ่นต่าง ๆ ด้วยนั่นเอง จรัส ได้เสนอหลักการในการกระจายอำนาจทางการคลังไปสู่ท้องถิ่นไว้ 3 ข้อด้วยกัน คือ

1. การให้ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีท้องถิ่น บางประเภทได้เอง หรือการให้ท้องถิ่น ได้รับส่วนแบ่งรายได้จากการจัดเก็บภาษีบางประเภทร่วมกับรัฐบาลกลาง ก็ได้

2. การที่จะต้องการให้เงินอุดหนุนในการพัฒนาแก่ท้องถิ่นที่มีฐานะทางการเงินด้อยกว่าท้องถิ่นอื่น และรายได้ของท้องถิ่นนั้น ไม่เพียงพอที่จะเลี้ยงตัวเองได้ เพื่อเป็น

หลักประกันว่าประชาชนทุกคนจะได้รับการบริการด้านสาธารณสุขปโภคพื้นฐานของรัฐอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน ไม่ว่าบุคคลนั้นจะตั้งถิ่นฐานอยู่ ณ ที่ใดของประเทศ

3. การให้สิทธิแก่ท้องถิ่นในการกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรัฐอาจจะเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ หรือจัดตั้ง หรือสถาบันการเงินให้ท้องถิ่นกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อให้ท้องถิ่นไปใช้ในโครงการลงทุน หรือใช้ดำเนินกิจกรรมหลักของตนเองได้

จรัส สุวรรณมาลา (2542) กล่าวไว้ว่า การกระจายอำนาจทางการคลังเป็นกลยุทธด้านหนึ่งในกลยุทธ์หลาย ๆ ด้านของการกระจายอำนาจ กล่าวเฉพาะการกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นนั้น การกระจายอำนาจทางการคลังของประเทศต่าง ๆ มักจะมีความซับซ้อนทั้งในด้านการจัดเก็บภาษี และงบประมาณแผ่นดิน นอกจากนี้รัฐบาลจะต้องใช้มาตรการทางการคลัง เพื่อบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับมหภาคและจุลภาคพร้อม ๆ กันอีกด้วย ดังนั้นการกระจายอำนาจทางการคลัง ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยรวม การกระจายความเจริญและความมั่งคั่งสู่ภูมิภาคต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมเสมอภาคกัน พร้อมกับการสนับสนุนการปกครองของตนเองของภูมิภาคและท้องถิ่นต่าง ๆ นั้น จึงเป็นเรื่องที่ยุ่ยากซับซ้อน และอาจจำเป็นต้องทำการปรับปรุงระบบการคลังให้มีความยืดหยุ่นต่อสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

เครื่องมือและมาตรการทางการคลังที่รัฐอาจนำมาใช้สนับสนุนการกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครองสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นมี 3 มาตรการหลัก คือ ภาษีและการหารายได้งบประมาณรายจ่าย และการกู้ยืม

ในด้านภาษีนั้นรัฐบาลอาจให้ภูมิภาคและท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บภาษีท้องถิ่น บางประเภทในท้องถิ่นของตนเองได้หรือท้องถิ่นอาจมีรายได้จากภาษีบางประเภทร่วมกับรัฐบาลระดับชาติ นอกจากภาษีแล้ว รัฐบาลอาจให้ท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินกิจกรรมเชิงพาณิชย์หรือกึ่งพาณิชย์ซึ่งสามารถร่วมทุนกับเอกชนและเก็บค่าบริการจากประชาชนผู้ใช้บริการได้

ในด้านงบประมาณรายจ่ายนั้น รัฐบาลอาจอนุญาตให้ท้องถิ่นกู้เงินมาใช้ในโครงการลงทุนหรือดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่น โดยการจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายกิจกรรมหรือเงินอุดหนุนทั่วไปตามแต่ละกรณี เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการเงินให้แก่ท้องถิ่น โดยหลักการแล้ว ท้องถิ่นที่มีศักยภาพทางการเงินการคลังต่ำควรได้รับจัดสรรเงินอุดหนุนในสัดส่วนที่สูงกว่าท้องถิ่นที่มีฐานะร่ำรวยหรือมีศักยภาพทางการเงินสูงกว่าทั้งนี้เพื่อช่วยลดความแตกต่างทางเศรษฐกิจ ระหว่างภูมิภาคและชุมชนประการหนึ่ง และเพื่อสร้างหลักประกันว่า ประชาชนทุก

คน จะได้รับบริการสาธารณะพื้นฐานของรัฐอย่างเสมอภาค ไม่ว่าบุคคลนั้นจะตั้งถิ่นฐานอยู่ ณ พื้นที่ใด ๆ ของประเทศก็ตาม

ในเรื่องการกู้เงินนั้น รัฐบาลอนุญาตให้ท้องถิ่นกู้เงินมาใช้ในโครงการลงทุนหรือใช้ดำเนินกิจกรรมหลักของตนเองได้ นอกจากนี้รัฐบาลอาจสนับสนุนการกู้เงินของท้องถิ่น โดยการเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ของท้องถิ่น หรืออาจจัดตั้งสถาบันการเงินค้ำประกันเงินกู้ให้แก่ท้องถิ่นหรือเป็นสถาบันจัดหาเงินกู้ให้แก่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถกู้เงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำและมีความสะดวก เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2545) ได้กล่าวถึงการถ่ายโอนภารกิจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า หมายถึง การที่ราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาคจะลดหรือยุติบทบาทจากผู้ปฏิบัติ เปลี่ยนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติแทน และจะต้องมีการถ่ายโอนงาน เงิน และจัดสรรบุคลากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสม การตั้งงบประมาณไว้ที่ส่วนราชการดังนั้น ที่เคยปฏิบัติมายังไม่ใช่การถ่ายโอนภารกิจที่แท้จริง การถ่ายโอนภารกิจที่แท้จริง การถ่ายโอนภารกิจจะต้องเชื่อมโยงกับเรื่องการ เงิน การคลัง งบประมาณ และการแบ่งรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุปว่า การกระจายอำนาจการคลัง มีความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นฐานเสริมความสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นการกระจาง ความเจริญและความมั่งคั่งออกไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ และเท่าเทียมกัน

แนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงานสภาพัฒนาการราชพัสดุ และทบวงมหาวิทยาลัย (2546 : 114) ได้ระบุว่า การมีส่วนร่วม คือการที่ประชาชน หรือชุมชนสามารถเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจ ในการกำหนดนโยบายพัฒนาท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์จากบริการ รวมทั้งมีส่วนใน การควบคุม ประเมินผลโครงการต่าง ๆ ของท้องถิ่น นอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม 2 ลักษณะ คือ

1. การมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนา โดยให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด โครงการ ได้แก่ การร่วมกันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากรและเทคนิค โน โลยีท้องถิ่น การบริหารจัดการ การติดตามประเมินผล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

2. การมีส่วนร่วมทางการเมือง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การส่งเสริมสิทธิ และพลังอำนาจของพลเมืองโดยประชาชน หรือ ชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนในการจัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรของชุมชนอันจะก่อให้เกิดกระบวนการ และ โครงสร้างที่ประชาชนในชนบทสามารถแสดงออกซึ่งความสามารถของตนและได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนา โดยรัฐ มาเป็นการพัฒนาที่ประชาชน มีบทบาทหลักโดยการกระจายอำนาจในการวางแผน จากส่วนกลางมาเป็นส่วนภูมิภาค เป็นการคืนอำนาจในการพัฒนาให้แก่ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคต ของตนเอง

นรินทรชัย พัฒนพงศา (2546) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อย ได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมี อิสรภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นและ การเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของ โครงการพัฒนาชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมี ส่วนร่วมในอำนาจ การตัดสินใจและหน้าที่ที่ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมเข้าร่วมจะเป็นเครื่องประกันว่าสิ่งที่ผู้มีส่วน ได้เสียต้องการที่สุดนั้น จักได้รับการตอบสนองและทำให้มีความเป็นไปได้มาก ขึ้นว่า สิ่งที่ทำไปนั้นจะตรงกับความต้องการที่แท้จริง และมั่นใจมากขึ้นว่าผู้เข้าร่วม ทุกคนจะได้รับ ประโยชน์เสมอหน้ากัน

โกวิทย์ พวงงาม (2545 : 8) ได้สรุปการมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชน ใน การพัฒนาควรมี 5 ขั้นตอน

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของแต่ละท้องถิ่น กล่าวคือ ถ้าหากชาวชนบทยังไม่สามารถทราบถึงปัญหาและเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหา ใน ท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดีแล้ว การ

2. ดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหของท้องถิ่นย่อม ไร้ประโยชน์ เพราะ ชาวชนบทจะไม่เข้าใจและมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินการเหล่านั้น

3. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม เพราะการวางแผน ดำเนินงาน เป็น ขั้นตอนที่จะช่วยให้ชาวชนบทรู้จักวิธีการคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จัก การ นำเอาปัจจัยข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน

4. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน แม้ชาวชนบทส่วนใหญ่จะมี ฐานะยากจน แต่ก็มีความสามารถที่สามารถใช้เข้าร่วมได้ การร่วมลงทุนและปฏิบัติงาน จะ

ทำให้ชาวชนบทสามารถคิดต้นทุนดำเนินงานได้ด้วยตนเอง ทำให้ได้เรียนรู้การดำเนิน กิจกรรมอย่างใกล้ชิด

5. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ถ้าหากการติดตามงาน และ ประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมแล้วชาวชนบทย่อมจะไม่ทราบด้วยตนเองว่างานที่ทำไปนั้น ได้รับผลดี ได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไร การดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันในโอกาสต่อไป จึงอาจจะประสบความยากลำบาก

นอกจากนี้สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับสูง, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัย (2545 : 116) ยังได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการพัฒนา 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาในชุมชนตลอดจน กำหนดความต้องการของชุมชน และมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของความ ต้องการ

2. ขั้นมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการ กำหนด นโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ กำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่ใช้

3. ขั้นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการสร้างประโยชน์โดยการสนับสนุนทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์และแรงงาน หรือเข้าร่วม บริหารงาน ประสานงานและดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4. ขั้นการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่พึง ได้รับความรู้หรือยอมรับ ผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

5. ขั้นการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนา เป็นขั้นที่ประชาชนเข้าร่วม ประเมินว่าการพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด (โกวิท พวงงาม, 2545)

สรุปว่า การมีส่วนร่วมนับเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาในทุกๆระดับเป็นการเปิด โอกาสให้ประชาชนในการปฏิบัติตามแผน การติดตาม การประเมินผลในกิจกรรม เป็นการ สร้าง ปฏักฝังจิตสำนึกในความคิด

ความเป็นมาของเทศบาลตำบล

เทศบาล เป็นรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในประเทศไทยปัจจุบัน การปกครองรูปแบบเทศบาล เป็นการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ดำเนินการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย เกิดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เริ่มจัดตั้งสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ. 116 ในส่วนภูมิภาค

ตราพระราชบัญญัติจัดการสุขาภิบาลท่าฉลอม ร.ศ. 124 (พ.ศ. 2448) จนถึงปี พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ได้มีการกระจายอำนาจการปกครองที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

โดยมีการจัดตั้งเทศบาลขึ้นในปี พ.ศ. 2476 โดยมีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 มีการยกฐานะสุขาภิบาลขึ้นเป็นเทศบาลหลายแห่ง ต่อมาได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับเทศบาลหลายครั้ง จนได้มีการตราพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ยกเลิกพระราชบัญญัติเดิม ได้มีการแก้ไขครั้งสุดท้าย เป็นพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2543

1. ความเป็นมา

รูปแบบการปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาลตำบล มีความเป็นมาตั้งแต่ พ.ศ. 2476 ได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2476 และกำหนดให้เทศบาลเป็นองค์กรบริหารหนึ่งของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น และมีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ขึ้น ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถือว่าเป็นกฎหมายฉบับแรก ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารปกครองตนเองของเทศบาล ต่อมาในปี พ.ศ. 2478 เทศบาลของไทยได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 โดยการยกฐานะสุขาภิบาลที่มีอยู่เดิม จำนวน 35 แห่งขึ้นเป็นเทศบาล ซึ่งในปี พ.ศ. 2481 และ พ.ศ. 2483 ได้มีการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาวะบ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลง

เทศบาลของไทยได้รับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในปี 2496 ซึ่งมีการตราพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ขึ้นแทนกฎหมายเก่าทั้งหมด และมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นระยะ การปรับเปลี่ยนครั้งสำคัญ คือ มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเทศบาล ในปี พ.ศ. 2542 เพื่อให้สอดคล้องกับบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (โกวิทย์ พวงงาม. 2542 : 119) ปัจจุบันมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจและหลักการปกครองท้องถิ่นให้มากขึ้น

2. หลักเกณฑ์ในการจัดตั้งเทศบาล

หลักเกณฑ์ในการจัดตั้งเทศบาล ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 โดยในครั้งนั้นมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดตั้งท้องถิ่นใดขึ้นเป็นเทศบาลไว้ 3 ประการ ได้แก่ (ชวงส์ ฉายบุตร. 2539 : 125-126)

1. จำนวนและความหนาแน่นของประชากรในท้องถิ่นนั้น
2. ความเจริญทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากการเก็บรายได้ตามที่กฎหมายกำหนด และงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินกิจการของท้องถิ่น
3. ความสำคัญทางการเมืองของท้องถิ่น โดยพิจารณาศักยภาพของท้องถิ่นนั้นว่าจะพัฒนาความเจริญได้รวดเร็วมากน้อยเพียงใด

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น กฎหมายได้กำหนดให้จัดตั้งเทศบาลขึ้นได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. เทศบาลตำบล กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดให้การจัดตั้งเทศบาลตำบลไว้ อย่างกว้าง ดังนี้

- 1.1 มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมา ตั้งแต่ 12,000,000 บาทขึ้นไป
- 1.2 มีประชาชนตั้งแต่ 7,000 คน ขึ้นไป
- 1.3 ความหนาแน่นของประชากรตั้งแต่ 1,500 คน ต่อ 1 กิโลเมตรขึ้นไป

2. เทศบาลเมือง มีหลักการจัดตั้ง ดังนี้

2.1 ท้องที่ที่เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดทุกแห่งให้ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้โดยไม่ต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์อื่น ๆ ประกอบ

2.2 ส่วนท้องถิ่นที่มีใช้เป็นการตั้งของศาลากลางจังหวัด จะยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ ดังนี้

- 2.2.1 เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป
- 2.2.2 ราษฎรอยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 3,000 คน ต่อตารางกิโลเมตร
- 2.2.3 มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่อื่นต้องทำตามกฎหมายกำหนด

ไว้

2.2.4 มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลเมือง

3. เทศบาลนคร มีหลักเกณฑ์การจัดตั้ง ดังนี้

- 3.1 เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 50,000 คน ขึ้นไป

3.2.ราษฎรอยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 3,000 คน ต่อตารางกิโลเมตรมีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามกฎหมายกำหนดไว้

3.3 พระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลนครต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 7 ถึงมาตรา 13 ได้กำหนดเกี่ยวกับการจัดตั้งเทศบาลไว้และเพื่อง่ายต่อการศึกษาผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดตั้งเทศบาลตามพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้ ดังนี้

1. เมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาล ให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนคร และให้เทศบาลเป็นทบวงการเมืองมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินั้น และกฎหมายอื่น

2. เมื่อมีการจัดตั้งเทศบาลตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลแสดงองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้จัดตั้งเป็นเทศบาล และในระหว่างที่ไม่มีนายกเทศมนตรี ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่จัดตั้งเทศบาลปฏิบัติหน้าที่เทศบาล และให้ปฏิบัติหน้าที่เทศบาล และให้ปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเท่าที่จำเป็น ได้เป็นการชั่วคราวจนถึงประกาศผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี

3. เทศบาลตำบล ได้แก่ ท้องถิ่นซึ่งประกาศกระทรวงมหาดไทย ยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้น ให้ระบุชื่อและเขตเทศบาลไว้ด้วย

4. เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอสมควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้น ให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

5. เทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าหมื่นคนขึ้นไปทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลนคร ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้น ให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

6. การเปลี่ยนชื่อเทศบาลหรือการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ให้กระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย และในกรณีที่เป็นการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันในท้องถิ่นที่

ได้เปลี่ยนแปลงเขตเป็นเทศบาลตามความในวรรคหนึ่งสิ้นสุดอำนาจหน้าที่เฉพาะในเขตที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ประกาศกระทรวงมหาดไทยเปลี่ยนแปลงเป็นเขตเทศบาลใช้บังคับเป็นต้นไปท้องถิ่นที่ได้เปลี่ยนแปลงฐานะให้พ้นจากสภาพแห่งเทศบาลเดิมนับแต่วันที่ได้ออกเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นต้นไป บรรดาทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และสิทธิเรียกร้องของเทศบาลเดิมให้โอนไปเป็นของเทศบาลใหม่ เดียวกันนั้น และบรรดาเทศบัญญัติที่ได้ใช้บังคับอยู่ก่อนแล้ว คงให้ใช้บังคับต่อไปในการยุบเลิกเทศบาลให้ระบุดังวิธีการจัดทรัพย์สินไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นด้วย

บริบทของเทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย

ประวัติเทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย

เทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย อำเภอโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย ได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 9ก ลงวันที่ 24 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ซึ่งสุขาภิบาลเดิม ได้รับการจัดตั้งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2499 และประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 37 ตอนที่ 45 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2499 และได้เปลี่ยนชื่อเป็นเทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2549 ปัจจุบัน เทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย จัดเป็นเทศบาลขนาดเล็ก มีพื้นที่ 0.594 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมหมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 13 ตำบลจุมพล มีระยะห่างจากตัวจังหวัดหนองคาย ประมาณครอบคลุมหมู่ โดยมีอาณาเขต ดังนี้

1. ทิศเหนือ ติดต่อเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจุมพล
2. ทิศใต้ ติดต่อเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวัดหลวง
3. ทิศตะวันออก ติดต่อเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจุมพล
4. ทิศตะวันตก ติดแม่น้ำโขง

ประชาชนในเขตเทศบาล ปัจจุบัน มีจำนวน 2,953 คน ชาย 1,492 คน หญิง 1,461 คน ประกอบด้วย คราวเรือนจำนวน 2,294 ครัวเรือน ราษฎรในเขตเทศบาล ซึ่งส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพค้าขาย และ ประกอบ ธุรกิจอื่น ๆ

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล ผู้วิจัยได้สรุปตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บภาษี

องค์การทุกประเภทมีองค์ประกอบด้านงาน ได้แก่ ภารกิจที่จะต้องกระทำตามวัตถุประสงค์ และการระบบงาน เพื่อให้สามารถกระทำตามวัตถุประสงค์ และเพื่อให้สามารถกระทำภารกิจได้ตามเป้าหมาย จำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่สอง คือ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเพื่อที่ปฏิบัติงาน

องค์การทุกประเภทย่อมมีภารกิจหลักดำเนินการที่มีคุณภาพในประมาณที่เหมาะสมกับภาระงานบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงานทุกประเภท ดังนั้นทรัพยากรการบริหาร 4 อย่างที่เรียกย่อ ๆ ว่า “4M’s” ได้แก่ บุคลากร (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) และการจัดการ (Management) นั้น บุคลากรได้รับการพิจารณาว่าเป็น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหาร

วิจิตร ศรีสอาน (2537 : 5) กล่าวว่าไว้ว่า เมื่อบุคลากรมีความสำคัญเช่นนี้ กระบวนการบริหารที่เรียกย่อ ๆ ว่า POSDCoRP จึงกำหนดให้การบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการหนึ่งใน 7 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การจัดวาง โครงการและแผนปฏิบัติตามทั้งวิธีปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
2. การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การกำหนด โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การแบ่งส่วนคนและการจัดสายงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์
3. การจัดบุคลากร หรือ การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง การบริหารงานด้านบุคลากร ได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหาและการพัฒนาบุคลากร และการเสริมสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี
4. การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชาและการควบคุมดูแล ปฏิบัติงานในฐานะที่ผู้บริหารเป็นหัวหน้างาน

5. การประสานงาน (Co-ordinating) หมายถึง การประสานกิจการด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดมีการร่วมมือประสานงานที่ดี และดำเนิน ไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน

6. การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงาน ได้ทราบความเคลื่อนไหวและความคืบหน้าของกิจการอย่างสม่ำเสมอ

สรุปว่า ความรู้ความสามารถของบุคลากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการบริหารงานทุกประเภทในกระบวนการหนึ่งของการบริหาร เพื่อให้หน่วยงานสามารถดึงดูดและบำรุงรักษาคนดี มีความรู้ ความสามารถในหน่วยงานให้มากที่สุดและนานที่สุดเท่าที่หน่วยงานต้องการ

2. ความตั้งใจของคณะกรรมการ

การดำเนินงานของธุรกิจชุมชนจะมีคณะกรรมการทำหน้าที่บริหารจัดการกลุ่มคณะกรรมการ หมายถึง คณะกรรมการที่เป็นตัวแทนของกลุ่มที่ได้รับการแต่งตั้งจากสมาชิกให้ทำหน้าที่การบริหารงานตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายและทำงานร่วมกับผู้นำ (นิภาภรณ์ งามวุฒิเวศย์. 2551 : 46)

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่หลายประการ ได้แก่ การบริหารจัดการกลุ่ม ตรวจสอบ ดูแล จัดสรรผลประโยชน์ของกลุ่ม ออกระเบียบข้อบังคับ ตั้งกฎเกณฑ์ภายในกลุ่ม โดยความเห็นชอบร่วมกันของสมาชิก ประชุมคณะกรรมการ และจัดทำทะเบียนสมาชิก เป็นต้น

ในวารสาร ARE Update ฉบับเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2004 ของแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ระบุว่าความล้มเหลวของ Ricr Growers Association ส่วนหนึ่งมาจากการบริหารที่หละหลวมของคณะกรรมการ สรุปว่า “ คณะกรรมการบริหารเอาแต่ตั้งรับและไม่สามารถตรวจสอบการตัดสินใจทางธุรกิจทั้งยังปล่อยปละละเลย “ นอกจากนี้ Kiosler. (1991 : 46) ยังกล่าวด้วยว่าคณะกรรมการดำเนินการที่ขาดประสบการณ์ก็เป็นเหตุผลหนึ่งของความล้มเหลวในกลุ่มองค์กรชุมชน ในทำนองเดียวกันปัจจัยด้านคณะกรรมการจึงมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน อาจช่วยส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน

2.1 การวัดความตั้งใจของคณะกรรมการ

ดวงพร อ่อนหวาน (2547 : 6) ได้สร้างเครื่องมือวัดปัจจัยด้านคณะกรรมการกลุ่มออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามัคคีภายในกลุ่ม ด้านความเสียสละทุ่มเทเวลาและทรัพย์สินส่วนตัวให้แก่กลุ่ม ด้านความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมให้แก่กลุ่ม ในทำนองเดียวกันกับ นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์ (2551 : 130) มาปรับใช้ซึ่งครอบคลุมคุณสมบัติของคณะกรรมการกลุ่ม คือ ด้านความสามัคคีภายในกลุ่ม ด้านการเสียสละในการปฏิบัติงาน ด้านความกระตือรือร้นในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ด้านความสามารถในการแก้ไขปัญหาของกลุ่ม ด้านความสามารถในการติดต่อประสานงานกับกับผู้เกี่ยวข้อง ด้านการมีวิสัยทัศน์กว้างไกล ด้านความรู้ในการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับตั้งแต่ มากที่สุด ถึง น้อยที่สุด

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจของคณะกรรมการ

ปัจจัยคณะกรรมการกลุ่มกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในการศึกษาของ ดวงพร อ่อนหวาน (2547 : 6) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการกลุ่มกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในภาคเหนือ พบว่า ปัจจัยด้านคณะกรรมการกลุ่มซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามัคคีภายในกลุ่ม ด้านความเสียสละทุ่มเทเวลาและทรัพย์สินส่วนตัวให้แก่กลุ่ม ด้านความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมให้แก่กลุ่ม เป็นตัวทำนายความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มธุรกิจชุมชน และมีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน

เช่นเดียวกันกับ อรวรรณ สุทธิพิทักษ์ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษากลยุทธ์สู่ความสำเร็จของการจัดการธุรกิจชุมชน : กรณีศึกษาธุรกิจกะลาของตำบลชัยบุรี อำเภอเมืองจังหวัดพัทลุง พบว่า ธุรกิจกะลาชุมชนมิได้ประสบความสำเร็จเพราะปัจจัยการบริหารเชิงกลยุทธ์ในด้านการกำหนดทิศทางขององค์กร การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ การจัดทำกลยุทธ์ และการปฏิบัติตามกลยุทธ์ เนื่องจากหลักการดังกล่าวมีความเหมาะสมกับธุรกิจ หรือองค์กรขนาดใหญ่ที่มีการลงทุนสูง มีบุคลากรมาก และมีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน ซึ่งตรงกันข้ามกับธุรกิจกะลาชุมชน ซึ่งเป็นเพียงธุรกิจขนาดเล็ก ปัจจัยที่ทำให้สมาชิกกลุ่มต้องรวมกลุ่มทำธุรกิจกะลา คือ ต้องการสร้างรายได้เพิ่มให้กับครอบครัว และเมื่อมีผู้นำและคณะกรรมการกลุ่มทำให้ปรากฏเป็นตัวอย่างในการสร้างรายได้เพิ่มให้กับครอบครัว ความศรัทธา และมั่นใจในตัวผู้นำ และคณะกรรมการกลุ่มจึงเกิดขึ้น และกลายเป็นการทำธุรกิจกะลาชุมชนขึ้นในเวลาต่อมา เพราะฉะนั้นปัจจัยหลักที่นำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารธุรกิจกะลาชุมชน คือ ความเชื่อมั่น

และศรัทธาต่อผู้นำและคณะกรรมการกลุ่มในรุ่นบุกเบิกที่เป็นผู้จัดทำกลยุทธ์เกี่ยวกับวิธีการทำงานที่มีความยืดหยุ่นในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการจ่ายผลประโยชน์จากการขายผลิตภัณฑ์ที่เป็นรูปธรรม โดยจ่ายวันต่อวันหรือทุกครั้งที่ได้รับเงินมาและจ่ายให้สมาชิกทุกคนที่ผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดของตนขายได้ จึงทำให้สมาชิกกลุ่มมีรายได้เสริมเป็นประจำทุกวันอย่างเป็นรูปธรรมกับทุกคน จนกลายเป็นความโปร่งใสในการบริหารงานกลุ่ม สมาชิกก็มีเงินทุนหมุนเวียนสม่ำเสมอ กลุ่มก็สามารถรวบรวมผลิตภัณฑ์ส่งจำหน่ายทั้งปลีกและส่งได้ตลอดเวลา ธุรกิจจะลาชุมชนจึงประสบผลสำเร็จโดยไม่ต้องอาศัยหลักการบริหารเชิงกลยุทธ์

สอดคล้องกับแนวคิดของ ปารีชาติ วลัยเสถียรและคณะ (2540 : 44) ที่กล่าวว่า ธุรกิจโดยทั่วไปเป็นการประกอบการโดยบุคคล หรือเอกชนเป็นเจ้าของ ในขณะที่ธุรกิจชุมชนเป็นการดำเนินการ โดยกลุ่ม คณะกรรมการกลุ่ม ซึ่งต้องอาศัยการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีม จึงต้องมีการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม โดยเฉพาะความสามารถและทักษะในการบริหารจัดการทั้งในด้านการผลิต

3. ความพร้อมในการจัดเก็บภาษีของการคลัง

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (ธีระศักดิ์ โฆษณคุณวุฒิ. 2547 : 31) ความหมายของการบริหารการคลังทั่วไป (Financial Administration) ว่าความหมายครอบคลุมในเรื่องเกี่ยวกับรายได้การกำหนดรายจ่าย การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อวัสดุ การว่าจ้าง การบัญชี การตรวจสอบบัญชี

การคลังท้องถิ่น หมายถึง การบริหารงานคลังของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งพิจารณาจากการจัดหารายได้ การกำหนดรายจ่าย การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อวัสดุ การว่าจ้าง การบัญชี และการตรวจสอบบัญชีของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

การคลังท้องถิ่นมีความสำคัญในการช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการบริหารงานได้ มีความเจริญก้าวหน้าและอำนวยความสะดวกสร้างความผาสุกแก่ประชาชนในท้องถิ่น ได้มากนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการที่ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะดูแลพี่น้องประชาชน หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้น้อย ฐานะการเงินการคลังไม่มั่นคงต้องขอพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลอยู่ตลอดเวลาแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ขาดความมีอิสระต้องถูกควบคุมจากรัฐบาลกลางอย่างมาก

การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกลไก เป็นเครื่องมืออันสำคัญที่ทำให้การปกครองตนเองของประชาชนบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ ช่วยแบ่งเบาภาระรัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว ปัญหาความต้องการของประชาชน คือการแก้ไขปัญหาที่

เกิดขึ้น ในฐานะผู้อยู่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด และแน่นอนย่อมส่งผลต่อการพัฒนา ประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป การตลาด การเงินและการบัญชี

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปว่า ปัจจัยด้านคณะกรรมการ กลุ่มมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความสำเร็จในการดำเนินงาน 2) ปัจจัยด้านคณะกรรมการกลุ่มมีความสัมพันธ์กับผู้นำ การมีส่วนร่วมของสมาชิก และการทำกิจกรรมกับภายนอก

4. การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายและความเป็นมาของ การทำกิจกรรมกับภายนอก อัญชัญ แกมเขย (2543 : 3) ได้ให้ความหมายของการสร้างเครือข่ายธุรกิจชุมชน หมายถึง การรวมตัวกันเป็นเครือข่ายของธุรกิจชุมชน ก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมปฏิบัติงาน ตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมเรียนรู้ และร่วมกันทำงานภายใต้ความรัก ความเมตตา และความเอื้อ ออาทร

ธงชัย สันติวงษ์ ยังกล่าวไว้ในหนังสือหลักการจัดการ (2543 : 119) ว่า ความสำคัญของการติดต่อสื่อสารในการจัดการ เป็นเครื่องมือที่สามารถทำงานให้สำเร็จลุถึง ไปด้วยดี ถ้ามีการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

ประเดิม นิลศิริ (2547 : 11) ได้ให้ความหมายของการสร้างเครือข่ายธุรกิจชุมชน หมายถึง การรวมตัวกันของชุมชนที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาทั้งภายในและภายนอก เป็น ลักษณะการสร้างเครือข่ายเป็นการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน มีการ ช่วยเหลือ เอื้ออาทร การทำงานภายในความรัก ความสามัคคี และสามารถพัฒนาศักยภาพของ คน พัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ของเครือข่ายได้อย่างสมดุล และบูรณาการด้านต่าง ๆ ของชุมชนให้ มั่นคง ยั่งยืนและพึ่งตนเองได้

อังศิกา นพภาลี (2547 : 181) ได้สร้างเครื่องมือวัดปัจจัยการทำกิจกรรมกับ ภายนอกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกลุ่มได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ กลุ่มมีประชาชนสัมพันธ์ตนเองให้เป็นที่รู้จักทั่วไป การสร้างเครือ ข่ายกับกลุ่ม

นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์ (2551 : 131) ได้สร้างเครื่องมือวัดปัจจัยการทำกิจกรรมกับ ภายนอก ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ กลุ่มมีการประชาสัมพันธ์ตนเองให้เป็นที่รู้จัก โยทั่วไปด้าน กลุ่มมีการสร้างเครือข่ายกับกลุ่ม ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง มี

การกำหนดนโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับภายนอกชัดเจน มีลักษณะเป็นมาตรฐานวัดประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด ถึงน้อยที่สุด

5. การมีส่วนร่วมของประชาชน

ปัจจุบันแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา (People Participation for Development) ทางปฏิบัติในงานพัฒนาทุกภาคส่วนหรือในลักษณะเบญจภาคี ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนองค์กรพัฒนารวมพลังกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชน

สายทิพย์ สุคติพันธ์ (2534 : 92) กล่าวว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงกลไกในการพัฒนาที่ประชาชนมีบทบาทหลัก การมีส่วนร่วมของประชาชน จึงหมายถึงการคืนอำนาจ (Empowerment) ในการกำหนดร่วมในการริเริ่มและดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสภาพความเป็นอยู่ การพัฒนา การแก้ไขปัญหา การมีส่วนร่วมของประชาชนมีเนื้อหา ดังนี้

1. การเน้นคุณค่าการวางแผนระดับท้องถิ่น
2. การใช้เทคโนโลยี ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น
3. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพประชาชนให้สามารถดำเนินการพัฒนาด้วยตนเอง

4. การแก้ไขปัญหาของความต้องการพื้นฐานโดยสมาชิกชุมชน
 5. การเอื้ออาทร ช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามแบบประเพณีดั้งเดิม
 6. การใช้วัฒนธรรมและการสื่อสารที่สอดคล้องกับการพัฒนาโดยใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และวิทยาการที่เหมาะสมมีการประเมินการปฏิบัติงานด้วย ขั้นตอนกระบวนการมีส่วนร่วม

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนานั้น ประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงาน โดยนักวิชาการจากภายนอกเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนทั้งในด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีที่เหมาะสม

บัณฑุร อ่อนคำ (อ้างถึงใน ทศพล กฤตยพิสิฐ. 2537) กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในการพัฒนา เป็นการวัดเชิงคุณภาพออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การมีส่วนร่วมในขั้นการริเริ่มการพัฒนาเป็นขั้นตอนที่ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา/สาเหตุของปัญหาภายในชุมชน

ขั้นตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมในขั้นการวางแผนในการพัฒนา ซึ่งเป็นขั้นตอนกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ของโครงการ วิธีการ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานและทรัพยากรที่จะใช้

ขั้นตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการดำเนินการพัฒนาเป็นส่วนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน โดยได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ เทคโนโลยี ฯลฯ จากองค์กรภาคีพัฒนา

ขั้นตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมในขั้นตอนรับผลประโยชน์จากการพัฒนา ซึ่งเป็นทั้งการได้รับผลประโยชน์ ทางด้านวัตถุ และทางด้านจิตใจ

ขั้นตอนที่ 5 การมีส่วนร่วมในขั้นประเมินผลการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้เป็นการประเมินเพียงใด การประเมินอาจประเมินแบบย่อย เป็นการประเมินผลความก้าวหน้าเป็นระยะๆ หรืออาจประเมินผลรวม ซึ่งเป็นการประเมินผลสรุปรวมยอด

สรุปว่า การมีส่วนร่วมนับเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา นิภาพรณ์ จงวุฒิเวศย์ (2551 : 131) ได้สร้างเครื่องมือวัดปัจจัยการทํากิจกรรมกับภายนอก ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ กลุ่มมีการประชาสัมพันธ์ตนเองให้เป็นที่รู้จัก โดยทั่วไปด้านกลุ่มมีการสร้างเครือข่ายกับกลุ่ม ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง มีคํากำหนดนโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับภายนอกชัดเจน มีลักษณะเป็นมาตรฐานวัดประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด ถึง น้อยที่สุด

6. การบริหารจัดการ

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหาร การจัดการไว้หลายคน นักวิชาการหลายคนกล่าวว่ากาจัดการ (Management) และการบริหาร (Administration) 2 คำนี้ใช้แทนกันได้ ดังเช่น สมคิด บางโม (2550 : 59) และอารีย์ นัยพินิจ (2541 : 8) มีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับความหมายของการจัดการหรือการบริหาร ดังนี้ เมื่อกล่าวถึงคํากำการบริหาร (Administration) ใช้ในการบริหารระดับสูง เน้นหนักที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนงานเป็นคํานิยมใช้ในทางราชการ ได้แก่การบริหารรัฐกิจ (Public Administration) ส่วนคํากำ การจัดการ (Management) เน้นการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายที่สำคัญและแผนที่กำหนดไว้ เป็นคํานิยมใช้ในทางธุรกิจ ได้แก่ การจัดการธุรกิจ ได้แก่ การจัดการธุรกิจ แต่อย่างไรก็ตามทั้งสองคำนี้อาจใช้แทนกันได้ ในที่นี้ขอใช้คํากำการจัดการ

พยอม วงศ์สารศรี (2545 : 25) กล่าวว่ากาจัดการ คือ กระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินกิจการตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจของ

สมาชิกในองค์กร ตระหนักถึงความสามารถ ความถนัด ความต้องการ และความมุ่งหวังความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ไปด้วย องค์กรจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

กฤตติกา แสตนโกชน (2547 : 41) กล่าวถึง การจัดการหมายถึง กระบวนการทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยการให้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างสมดุล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

บุตรี จารุโรจน์ และคณะ (2549 : 12) ได้ร่วมกันอธิบายว่า การจัดการ คือ การติดตามการดำเนินการตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยองค์กรหรือบุคลากรที่ร่วมงานกันเพื่อบรรลุเป้าหมายเฉพาะนั้น

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ(2550 : 1) ได้อธิบายร่วมกันว่า การจัดการ เป็นกระบวนการที่ออกแบบสำหรับบุคคล เพื่อการทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเป็นกระบวนการของการมุ่งไปสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากร หรือเป็นกระบวนการออกแบบและรักษาภาวะแวดล้อม ซึ่งบุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Certo and Certo. (2006 : 7) ได้ให้นิยาม การจัดการ ว่าเป็นกระบวนการที่นำองค์กรไปสู่เป้าหมาย ด้วยการทำงานกับบุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ ขององค์กร ซึ่งการจัดการจะมีลักษณะกว้าง ๆ 3 ประการ ดังนี้

1. เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ซึ่งสัมพันธ์กับกิจกรรมต่าง ๆ
2. เป็นการมุ่งให้ถึงเป้าหมายขององค์กร
3. เป็นการนำไปถึงเป้าหมายด้วยการทำงานกับบุคคล และทรัพยากรอื่น ๆ

ขององค์กร

Heinz and Koontz. (1993 : 4) ได้อธิบายร่วมกันว่า การจัดการ เป็นกระบวนการออกแบบรักษาภาวะแวดล้อม ซึ่งบุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากนิยามของนักวิชาการดังกล่าว ของการจัดการ ได้ดังนี้

1. การจัดการ เป็นศิลปะในการใช้คนให้ทำงานต่างๆ ของกลุ่มให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

2. การจัดการ เป็นเรื่องที่ผู้บริหารต้องทำหน้าที่ประสานการทำงานของแต่ละฝ่ายให้เข้ากันได้ โดยการทำงานเป็นทีม

Pamell. (1995 : 51) ให้คำนิยามการจัดการว่า ใช้ทรัพยากรในเชิงเศรษฐศาสตร์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว เขายังแบ่งการจัดการออกเป็น 4 องค์ประกอบด้วยกัน ได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์กร การกำกับ และการควบคุม

การวัดการบริหารจัดการ

อังศิกา นพภาลี (2547 : 170) ได้สร้างเครื่องมือวัดการบริหารจัดการออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ ด้านกำหนดเป้าหมายของกลุ่มชัดเจน ด้านการจัดโครงสร้างขององค์กรอย่างชัดเจน ด้านการกำหนดระเบียบข้อบังคับในการดำเนินของกลุ่มอย่างชัดเจน ด้านการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการโดยให้สมาชิกมีส่วนร่วมและเป็นไปอย่างโปร่งใส ด้านการกำหนดต้นทุน ราคาขายเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ด้านการวางแผนการจัดจำหน่าย การหาตลาด การติดต่อประสานงาน การแก้ปัญหาาร่วมกัน มีลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับตั้งแต่มากที่สุดถึงน้อยที่สุด

มนตร์รัก ธีรานุสรณ์ (2550 : 88) ได้สร้างเครื่องมือวัดด้านการบริหารจัดการออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานอย่างชัดเจน ด้านการจัดโครงสร้างขององค์กรอย่างชัดเจน ด้านการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการและสมาชิกอย่างชัดเจน ด้านการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการและสมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์

ความสำเร็จในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.3/1639 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2554 เรื่อง แจ้งผลการคัดเลือกองค์กรปกครองท้องถิ่น ที่มีการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้กล่าวถึง การประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจัดสรรเงินอุดหนุน เพื่อเป็นรางวัลสำหรับองค์กรปกครองท้องถิ่น ที่มีการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กร

ดังนั้น ความสำเร็จของรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการดำเนินงานตามผลการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความสำเร็จของเทศบาลตำบล โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ของ

กระทรวงมหาดไทย ซึ่งทำให้เกิดความพยายามหรือเกิดการกระตือรือร้นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บรายได้ และจะมีการจัดเก็บรายได้เพิ่มมากขึ้น

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวัดตัวแปรตามหรือตัวแปรความสำเร็จในการดำเนินงานของการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล รายได้ที่เกิดขึ้นมาจากภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นต้น และหน่วยวัดเป็นเทศบาล

ความสำเร็จของการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล หมายถึง การจัดเก็บรายได้ของภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และภาษีบำรุงท้องที่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวข้องการจัดเก็บภาษีรายได้ มีความพยายามในการจัดเก็บภาษีใช้ความพยายามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ ในแบบประเมินความพยายามในการจัดเก็บภาษี เกณฑ์การประเมินความพยายามในการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบล ซึ่งประกอบด้วย

1. แผนการจัดเก็บรายได้

1.1 ให้เทศบาลตำบลตรวจสอบว่ามีการจัดทำแผนการจัดเก็บรายได้หรือไม่ ซึ่งแผนการจัดเก็บรายได้จะต้องครอบคลุมถึงขั้นตอนของกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการจัดเก็บรายได้ห้วงระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการในแต่ละกิจกรรม เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม เอกสารและแบบพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การเสียภาษี ซึ่งจะต้องจัดทำให้ครบทุกขั้นตอนและทุกประเภทภาษี ให้ตรวจสอบว่ามีการกำหนดเป้าหมายของแผนการจัดเก็บรายได้ไว้ชัดเจนหรือไม่ โดยจะต้องกำหนดเป้าหมายว่าจะต้องจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละ 1 ขึ้นไปเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

1.2 ให้เทศบาลตำบลตรวจสอบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวิธีการหรือแนวทางใดบ้างที่ดำเนินการให้เป็นไปตามแผน หรือมีมาตรการจูงใจอย่างไรให้ประชาชนมาเสียภาษี (ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองที่ มท 0808.3/ว 350 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2549 เรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การประชาสัมพันธ์ให้มาเสียภาษีมอบรางวัลสำหรับผู้มาเสียภาษี โครงการภาษีคืนกำไรให้แก่ผู้เสียภาษี ฯลฯ

การปฏิบัติตามข้อกำหนด ระเบียบ หนังสือสั่งการ

1. ให้เทศบาลตำบลตรวจสอบดูว่าคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายการจัดเก็บภาษีทุกประการประเภท (ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่) และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประเมิน ค่ารายปี ประกอบด้วย ผู้แทน

ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ และประชาชนผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 คน ตามหนังสือ
กระทรวงมหาดไทย ค่วนที่สุด ที่ มท 0307/ว2393 ลงวันที่ 10 กันยายน 2536

2. การแจ้งประเมินให้เทศบาลตำบล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้ง
รายการประเมินไปให้ผู้ที่อยู่อาศัยเสียภาษีทราบทุกรายหรือไม่ หากมีการแจ้งประเมินครบทุก
รายได้ 1 คะแนน แจ้งไม่ครบทุกราย หรือ ไม่แจ้งเลย 0 คะแนน

2. การจัดเก็บรายได้

2.1 ให้ตรวจสอบดูว่ามีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข หากมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเก็บ และได้จัดเก็บรายได้ตามที่ออกข้อบัญญัติ
ท้องถิ่นด้วย กรณีที่ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นแต่ไม่จัดเก็บรายได้ตามข้อบัญญัติ

2.2 การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราสูงสุด
ตามกฎหมาย หมายความว่า ให้นำอัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต จำนวน 6 รายการ ตามแบบ
ประเมินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บจริง มาเปรียบเทียบกับอัตรา
สูงสุดของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ค่าธรรมเนียมเก็บและขนขยะ
มูลฝอย

แบบการประเมินความพยายามในการจัดเก็บภาษีของเทศบาล ประจำปี 2553

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ.....

จังหวัด..... ขนาด ใหญ่ กลาง เล็ก

การจัดเก็บรายได้

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
1. แผนการจัดเก็บรายได้	☐ มีการจัดทำแผนการจัดเก็บรายได้	1
1.1 การจัดทำแผนการจัดเก็บรายได้	☐ ไม่มีการจัดทำแผนการจัดเก็บรายได้หรือจัดทำไม่ครบถ้วน	0
1.2 การกำหนดเป้าหมายของแผนการจัดเก็บภาษีที่ชัดเจน	☐ กำหนดเป้าหมายว่าจะจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 5	2
	☐ กำหนดเป้าหมายว่าจะจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไปของปีที่ผ่านมา	1
	☐ ไม่ได้กำหนดเป้าหมาย	0
1.3 วิธีการหรือมาตรการจูงใจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้เป็นไปตามแผนอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้ประชาชน เต็มใจเสียภาษี	☐ มีวิธีการหรือแนวทางตั้งแต่ 3 แนวทางขึ้นไป	2
	☐ มีวิธีการหรือแนวทาง 1-2 แนวทาง	1
	☐ ไม่มี	0
2. การปฏิบัติตามข้อกำหนด ระเบียบ หนังสือสั่งการ	☐ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่	1
2.1 แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่	☐ ไม่มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ แต่งตั้งไม่ครบถ้วน	0

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
2. ความถูกต้องของทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี	☐ บันทึกครบถ้วน ☐ บันทึกไม่ครบถ้วนบางรายการ ☐ ไม่บันทึกเลย	2 1 0
2.1 การบันทึกข้อมูลครบทุกรายการ		
2.2 ความสอดคล้องของข้อมูลในทะเบียนทรัพย์สิน (ที่ดิน ป้าย โรงเรือน และการประกอบกิจการ)	☐ สอดคล้อง ☐ ไม่สอดคล้อง	1 0
3. การปรับข้อมูลทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน และถูกต้อง และรายงานผลงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ	☐ ปรับข้อมูลอย่างถูกต้องอยู่เป็นประจำ ☐ ปรับข้อมูลบางรายการ ☐ ไม่มีการปรับข้อมูลเลย	2 1 0
4. สัดส่วนระหว่างจำนวนรายที่จัดเก็บภาษีต่อจำนวนรายตามทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี (ผ.ท. 5)	☐ มากกว่าร้อยละ 85 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 85 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 66-80 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 50-65 ☐ ตั้งแต่ร้อยละน้อยกว่าร้อยละ 50	4 3 2 1 0
5. การใช้เทคโนโลยี		
5.1 การนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลของแผนที่ภาษีทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX) หรืออื่น ๆ	☐ มี ☐ อยู่ระหว่างดำเนินการนำมาใช้ ☐ ไม่มี	2 1 0
5.2 การบันทึกและปรับปรุงข้อมูลระบบแผนที่ภาษีฯ ในระบบคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ	☐ มีอย่างสม่ำเสมอ ☐ มีแต่ไม่สม่ำเสมอ ☐ ไม่มี	2 1 0
5.3 การนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์(GIS) มาใช้ในการพัฒนาระบบแผนที่ภาษี	☐ มีและยังใช้ในการบริหารจัดการเก็บข้อมูล ☐ มีแต่ไม่ได้ใช้งาน ☐ ไม่มี	2 1 0

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
5.4 การประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บ ภาษี	☐ โดยสื่อประชาสัมพันธ์ตั้งแต่ 2 สื่อขึ้นไป เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ สิ่งตีพิมพ์ ฯลฯ ☐ โดยสื่อประชาสัมพันธ์ 1 สื่อ ☐ ไม่ได้ประชาสัมพันธ์	2 1 0
5.5 การปรับปรุงวิธีการให้บริการประชาชนผู้เสียภาษี	☐ โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (CT) มาใช้ในการให้บริการประชาชนผู้เสียภาษี ☐ ลดขั้นตอนการเสียภาษี ☐ ไม่มีการปรับปรุง	2 1 0
5.6 การพัฒนาความสามารถในการจัดเก็บภาษีของ พนักงานท้องถิ่น	☐ ผู้บังคับบัญชาจัดให้มีการประชุมอบรมให้ความรู้แก่พนักงานด้านการจัดเก็บภาษีตั้งแต่ปีละ 2 ครั้งขึ้นไป ☐ จัดให้มีการฝึกอบรมสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ☐ ไม่ได้จัดเลย	2 1 0
5.7 การจัดส่งรายงานสถิติการคลังท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ 2553 ภายในระยะเวลาที่กำหนด	☐ ภายในระยะเวลา 60 วัน นับแต่วันที่ 30 ก.ย. 53 ☐ ภายในระยะเวลา 75 วัน นับแต่วันที่ 30 ก.ย. 53 ☐ ภายในระยะเวลา 90 วัน นับแต่วันที่ 30 ก.ย. 53 ☐ ไม่ส่งหรือพ้นระยะเวลากำหนด 90 วัน	3 2 1 0
5.8 การปรับปรุงวิธีการให้บริการประชาชนผู้เสียภาษี	☐ โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (CT) มาใช้ในการให้บริการประชาชนผู้เสียภาษี ☐ ลดขั้นตอนการเสียภาษี ☐ ไม่มีการปรับปรุง	2 1 0

การพัฒนาระบบข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ผลการจัดเก็บรายได้

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
1. การเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินภาษีและค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บรายได้โดยรวม	☐ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป ☐ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 5-10 ☐ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาต่ำกว่า ร้อยละ 5 ☐ ต่ำกว่า ปีที่ผ่านมา	3 2 1 0
2. สัดส่วนจำนวนรายผู้ชำระภาษีและค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ต่อจำนวนผู้ที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีทั้งหมด	☐ มากกว่าร้อยละ 80 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 70-80 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 60-69 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 50-59 ☐ ตั้งแต่ร้อยละน้อยกว่าร้อยละ 50	4 3 2 1 0
3. สัดส่วนจำนวนรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดเก็บรายได้ต่อรายได้(รายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองรวมกับรายได้ภาษีจัดสรรและเงินอุดหนุนทั่วไป	☐ ตั้งแต่ร้อยละ 20 ขึ้นไป ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 17-19.9 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 14-16.9 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 10-13.9 ☐ น้อยกว่าร้อยละ 10	4 3 2 1 0

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
5. อัตราการเพิ่มขึ้นของ จำนวนเงินที่เก็บจากภาษี ป้าย (ย้อนหลัง 5 ปี)	☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป โดยทุกปีไม่มีติดลบ ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป โดยมีการติดลบ 1-2 ปี ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 ขึ้น โดยไม่มีการติดลบ ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 โดยมีการติดลบ 1-2 ปี ☐ เพิ่มขึ้นในบางปีและไม่เพิ่มขึ้นในบางปี โดยมีการติดลบ 3 ปีขึ้นไป	<p>4</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>1</p> <p>0</p>
6. อัตราการเพิ่มขึ้นของ จำนวนเงินที่เก็บจากภาษี บำรุงท้องที่ (ย้อนหลัง 5 ปี)	☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป โดยทุกปีไม่มีติดลบ ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 ขึ้น โดยไม่มีการติดลบ ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 ขึ้น โดยไม่มีการติดลบ ☐ เพิ่มขึ้นในบางปีและไม่เพิ่มขึ้นในบางปี โดยมีการติดลบ 3 ปีขึ้นไป	<p>3</p> <p>2</p> <p>1</p> <p>0</p>

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
7. อัตราการเพิ่มของจำนวนเงินที่เก็บจากค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย (ย้อนหลัง 5 ปี)	☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป โดยทุกปีไม่มีติดลบ	3
	☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 ขึ้น โดยไม่มีการติดลบ	2
	☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 ขึ้น โดยไม่มีการติดลบ	1
	☐ เพิ่มขึ้นในบางปีและไม่เพิ่มขึ้นในบางปี โดยมีการติดลบ 3 ปีขึ้นไป	0

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เครือวัลย์ อุเจริญ (2530 อ้างถึงใน ณัฐชนัน ก้อนจำปา. 2546 : 34) ให้ความเห็นว่า สภาตำบลถือเป็นกลไกการบริหารงานที่สำคัญของตำบล โดยมีโครงสร้างและลักษณะการดำเนินงานคล้ายกับหน่วยการปกครองท้องถิ่น เพราะมีประชาชนได้รับการเลือกเข้ามาเป็น คณะกรรมการสภาตำบล ผู้ทรงคุณวุฒิ มีรายได้จัดทำงบประมาณ ตลอดจนบริหาร โครงการต่าง ๆ ได้พอสมควร การพัฒนาแบบรูปแบบสภาตำบล ผู้ทรงคุณวุฒิมีรายได้จัดทำงบประมาณ ตลอดจนบริหาร โครงการต่าง ๆ ได้พอสมควร การพัฒนาแบบรูปแบบสภาตำบล เป็นนโยบายของรัฐที่ต้องการให้สภาตำบลสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ราษฎรมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาประสิทธิภาพของสภาตำบลนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับ การปรับปรุงรูปแบบของสภาตำบลแล้ว ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

- 1) ประชาชนต้องมีส่วนร่วมเมื่อร่วมกันในการพัฒนาตำบล ไม่ปล่อยให้ เป็นงานของ คณะกรรมการสภาตำบลเพียงลำพัง รวมทั้งจะต้องรักษาวินัยในการสนับสนุนด้านต่าง ๆ ตามที่ กฎหมายกำหนด เช่น การเสียภาษี เป็นต้น
- 2) ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครอง และบริหารงานสภาตำบลอย่างกว้างขวาง และ
- 3) คณะกรรมการสภาตำบลและคณะกรรมการ หมู่บ้านจะต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตน

นภดล บุญมา (2541 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่องปัญหาการบริหารการคลังของ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คณะกรรมการบริหารส่วนใหญ่ขาดความ พร้อมในด้านการศึกษาอบรม บางตำบลพบว่า มีแนวโน้มช่วยเหลือ อุปถัมภ์กันในหมู่พรรค

พวก ภายในกลุ่มแสวงหาผลประโยชน์จาก อบต. ในทางที่ไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ นอกจากนี้ อบต. ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย เนื่องจากเงินรายได้หรือภาษีต่าง ๆ ที่ อบต. มีอำนาจจัดเก็บ หรือได้รับส่วนแบ่งจากรัฐบาล มีอยู่จำกัด และอำนาจในการจัดการด้านการคลัง ส่วนใหญ่ ยังตกอยู่ในการควบคุมของรัฐ ส่งผลให้ อบต. ส่วนมาก ต้องอาศัยเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นหลัก และประการสุดท้าย ระเบียบเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน ของ อบต. ไม่มีความชัดเจน จึงทำให้ อบต. ทุกแห่งในจังหวัดเชียงใหม่ ไม่สามารถกู้ยืมเงินจากนิติบุคคลใด ๆ ได้

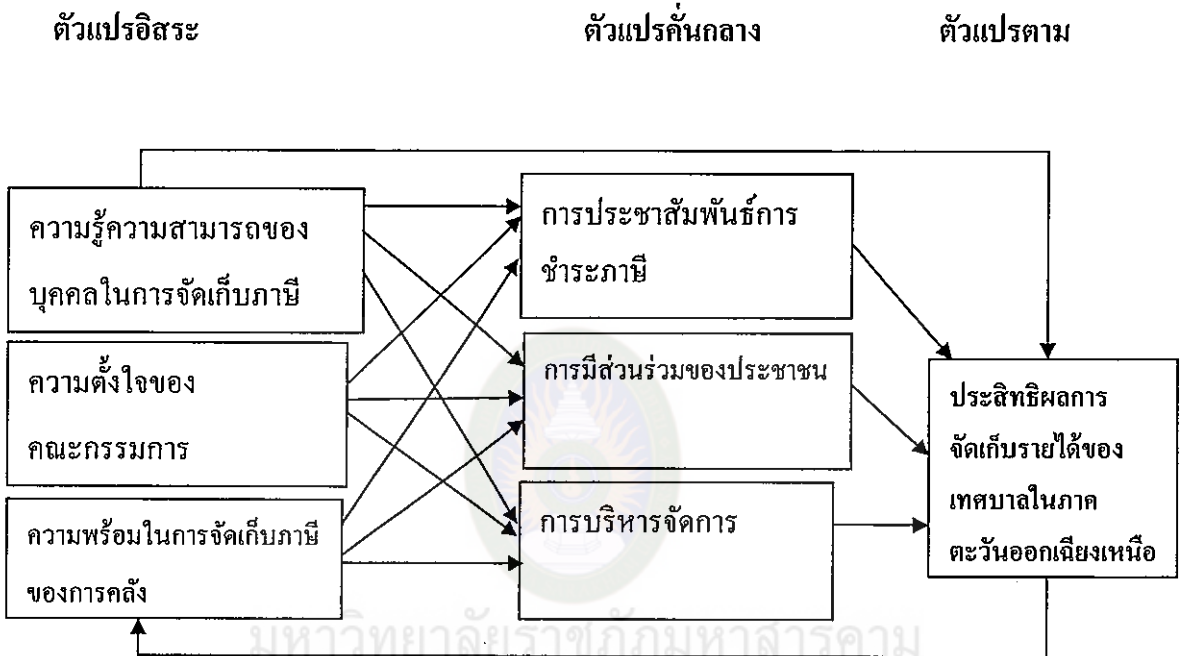
ธีรศักดิ์ โฆษณวุฒิ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะโครงสร้างและวิธีการปฏิบัติงานและปัจจัยด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ ไม่มีผลสัมฤทธิ์ ส่วนปัจจัยด้านผู้เสียภาษี ได้แก่ความร่วมมือแลจิตสำนึกของผู้เสียภาษี มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดเก็บภาษี

นวพร แสงหนุ่ม (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาถึงประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีประสิทธิผลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ด้านโครงสร้างระบบงาน ด้านบรรยากาศภายในองค์กร และด้านความสามารถทางการบริหารงาน ส่วนทางด้านการวัดระดับของประสิทธิผลการดำเนินงานพบว่าประสิทธิผลอยู่ในเกณฑ์สูงแต่ปัญหาการดำเนินงานพบว่าบรรยากาศภายในองค์กรมีปัญหาด้านขวัญและกำลังใจของพนักงานปัญหาความโปร่งใสการทำงาน ปัญหาด้านความสามารถในการบริหาร พบว่า เป้าหมายในการดำเนินงานไม่ชัดเจน การจัดหาการใช้งบประมาณยังไม่สามารถจัดเก็บงบประมาณได้ตรงตามเป้าหมายและอำนาจในการตัดสินใจยังขาดหลักเกณฑ์และขาดการมีส่วนร่วมที่ดีพอ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น มีจำนวน 6 ปัจจัย ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บภาษี ความตั้งใจของคณะกรรมการ ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ของอาคารคลัง การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี การมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารจัดการ พบว่าตัวแปรอิสระหรือปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บ

รายได้ของเทศบาลตำบล คือ ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บภาษี ความตั้งใจของคณะกรรมการ ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ ส่วนตัวแปรคั่นกลางหรือปัจจัยเชิงเหตุและผล คือ การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี การมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารจัดการ ผู้วิจัย ได้นำมากำหนด โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล โดยอาศัยหลักการเหตุผลสัมพันธ์ลำดับการเกิดก่อนหลัง ของปัจจัยลักษณะการส่งผล โดยทางตรงและโดยทางอ้อม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ได้ดำเนินการวิจัย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Methodology) เป็นหลักวิธีหนึ่งในขั้นตอนการค้นคว้า เพื่อหาตัวการที่มีผลรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ นำมาสร้างเป็นข้อสมมติฐานและกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่อธิบายรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้กล่าวไว้บทที่ 2 สำหรับวิธีการดำเนินการวิจัย ในบทที่ 3 นี้ เป็นขั้นตอนการนำข้อสมมติฐานเชิงทฤษฎี (Theoretical Hypothesis) นิชามให้เป็นตัวแปรเชิงปฏิบัติการเพื่อนำไปสู่การสร้างเครื่องมือวัดค่าตัวแปรต่าง ๆ ตามสมมติฐานแล้วนำเครื่องมือไปศึกษาพิสูจน์ ตรวจสอบความถูกต้องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับข้อมูลจริงในพื้นที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical Data) การดำเนินการวิจัยมี 3 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บ

รายได้

ระยะที่ 3 เพื่อประมวลผลรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

1. กลุ่มทดลอง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการ
5. การประเมินผลรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของ

เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ

เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.1 ประชากร การวิจัยครั้งนี้มีหน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) เป็นเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 19 จังหวัด จำนวน 450 เทศบาลตำบล (mhtml : File:///J:/เทศบาลตำบล - วิกีพีเดีย.mht)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่กระจายใน 19 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังมีขั้นตอน ดังนี้

การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจากกลุ่มทั้งหมด จำนวน 450 เทศบาลตำบล คำนวณของ Yamane. (1973 ; อ้างถึงใน ชีรวุฒิ เอกะกุล. 2543) ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ ในที่กำหนดไว้ที่ .05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร ได้ดังนี้ } n &= \frac{1450}{1 + 450 \times (0.05)^2} \\ &= 211.71 \end{aligned}$$

จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้สูตรทาร์โรว์ ยามาเน่ ดังกล่าว ได้หน่วยตัวอย่าง และเพื่อให้เป็นจำนวนตัวเลขให้่ง่ายต่อการจำแนก ผู้วิจัย จึงกำหนดเป็นจำนวนหน่วยตัวอย่าง 219 ราย และเพื่อให้การกระจายข้อมูลตามเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยกำหนดสัดส่วนจำนวนเทศบาลตำบลที่เป็นหน่วยตัวอย่างจากทั้ง 19 จังหวัด แล้วสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Sampling) เอาหน่วยตัวอย่างจากแต่ละจังหวัดตามจำนวนสัดส่วนที่กำหนดตาม

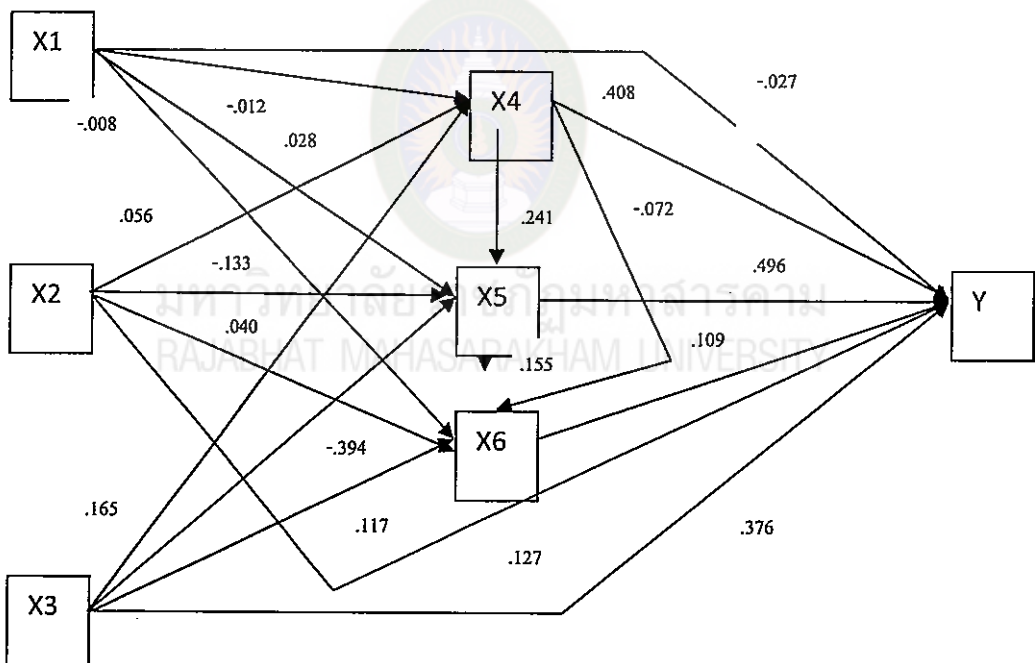
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนรายชื่อและกลุ่มตัวอย่างของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลำดับที่	จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวนเทศบาลตำบล	จำนวนพนักงาน
1.	สกลนคร	15	3
2.	สุรินทร์	24	13
3.	กาฬสินธุ์	7	11
4.	ขอนแก่น	62	16
5.	ศรีสะเกษ	24	12
6.	นครราชสีมา	73	11
7.	อุดรธานี	29	10
8.	ร้อยเอ็ด	38	12
9.	อำนาจเจริญ	20	15
10.	อำนาจเจริญ	20	15
11.	อุบลราชธานี	35	16
12.	หนองคาย	14	16
13.	เลย	14	5
14.	มุกดาหาร	5	9
15.	ชัยภูมิ	27	11
16.	นครพนม	9	13
17.	บุรีรัมย์	22	8
18.	ยโสธร	8	9

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ การตรวจสอบความตรงของแบบจำลองสมมติฐานการวิจัย

ในทางปฏิบัติจริงการตรวจสอบความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์และค่าดัชนี วัดความกลมกลืนทุกค่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดจากการทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลอง สมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติดังต่อไปนี้ ค่าสถิติไม่เป็นเกณฑ์ที่กำหนด คือ $GFI = 0.755$, $\chi^2 = 186.54$, $df = 24$ $p\text{-value} = 0.000$, $AGFI = 0.714$, $RMSEA = 0.232$, $RMR = 0.209$, $CN = 46.849$ สรุปว่าแบบจำลองตามสมมติฐานการวิจัยไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การทดสอบความสอดคล้องของรูปแบบตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นำเสนอข้อมูล ดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของรูปแบบตามสมมติฐานที่กำหนดใน โมเดล ปรากฏผลแสดงในแผนภาพที่ 2

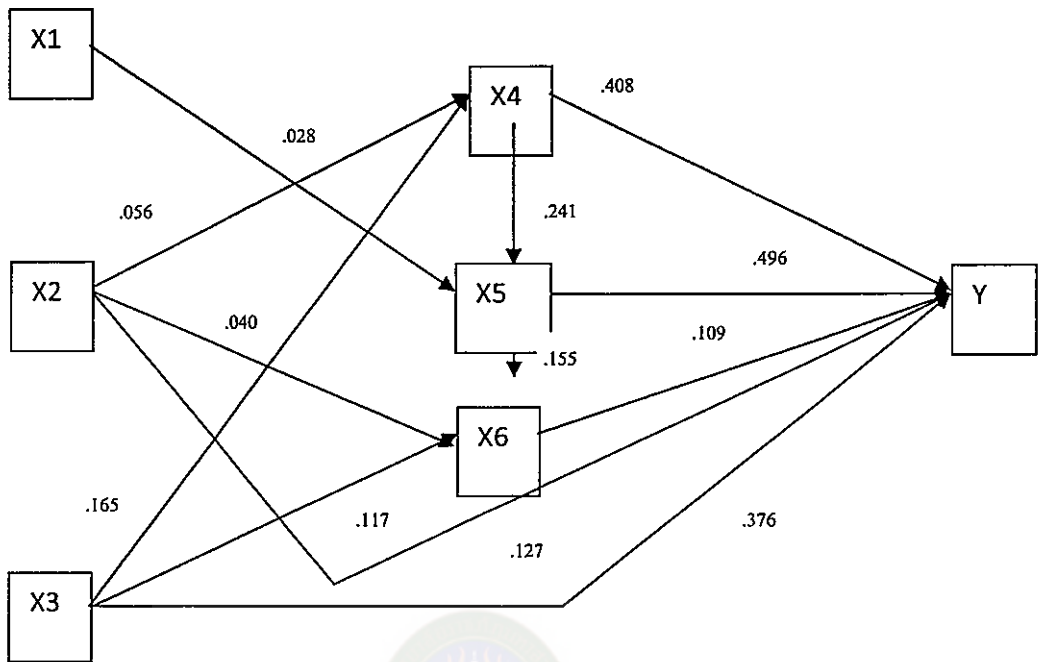

แผนภาพที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามตัวแบบดั้งเดิม

ตารางที่ 4 ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสมมุติฐานตั้งต้นและตัวแบบสุดท้ายของการวิจัย

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติในตัวแบบตั้งต้น	ตัวแบบสุดท้ายของการวิจัย
1. χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)	$\chi^2=186.548$, $df=24$ ($p\text{-value}=0.000$)	$\chi^2=10.110$, $df=10$ ($p\text{-value}=0.431$)
2. GFI	≥ 0.90	0.755	0.986
3. AGFI	≥ 0.90	0.714	0.961
4. RMSEA	≤ 0.05	0.232	0.076
5. RMR	≤ 0.05	0.209	0.034
6. CN	≥ 200	46.849	457.846

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าตัวแบบตั้งต้นมีค่าสถิติดังต่อไปนี้ ค่าสถิติไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $GFI = 0.755$, $\chi^2 = 186.54$, $df = 24$ $p\text{-value} = 0.000$, $AGFI = 0.714$, $RMSEA = 0.232$, $RMR = 0.209$, $CN=46.849$ แสดงว่าตัวแบบยังไม่กลมกลืน จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับตัวแบบโดยยึดการทดสอบเพื่อพัฒนาตัวแบบ (Model generating-MG) โดยมีการปรับตัวแบบ (Model modification) ซึ่งอาศัยค่าดัชนีตัวแปรตัวแบบ (Model modification indices) และคำนึงถึงเหตุผลเชิงทฤษฎี จากนั้นปรับที่ละพารามิเตอร์โดยยินยอมให้ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้น ให้ความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้และหยุดปรับตัวแบบเมื่อสถิติได้ตามเกณฑ์ดัชนีความกลมกลืนของตัวแบบ จนได้ตัวแบบสุดท้ายซึ่งตัวแบบสุดท้ายได้ค่าสถิติคือ $\chi^2=10.110$, $df=10$, $p\text{-value}=0.000$, $AGFI=0.961$, $RMSEA=0.076$, $RMR=0.034$, $CN=457.846$ แสดงว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตารางทางอ้อมและโดยรวมดังแสดงในแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์การถอดของตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตัวแบบสุดท้าย

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลระหว่างตัวแปรสาเหตุและตัวแปรผล

ตัวแปร สาเหตุ	ประเภท ของอิทธิพล	ตัวแปรผล			
		Y	X6	X5	X4
X1	DE	-	0.050	0.028	0.090
	IE	-	-	-	-
	TE	-	0.050	0.028	0.090
X2	DE	0.127	0.069	0.160	0.128
	IE	-	-	-	-
	TE	0.127	0.069	0.160	0.128
X3	DE	0.376	0.194	0.359	0.134
	IE	-	-	-	-
	TE	0.376	0.194	0.359	0.134
X4	DE	0.408	-	0.241	-
	IE	-0.230	-	-	-
	TE	0.178	-	0.241	-
X5	DE	0.496	0.155	-	-
	IE	-0.881	-	-	-
	TE	-0.385	0.155	-	-
X6	DE	0.109	-	-	-
	IE	-0.061	-	-	-
	TE	0.048	-	-	-
R ²		.510	.099	1.379	0.016

หมายเหตุ $\chi^2=10.110$, $df=10$, $p\text{-value}=0.000$, $AGFI=0.961$, $RMSEA=0.076$,
 $RMR=0.034$, $CN=457.846$

จากตารางที่ 5 กำหนดเส้นทางอิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งต่อความสำเร็จในการรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวมได้ดังนี้

1. อิทธิพลโดยตรง

1.1 ปัจจัยความตั้งใจของคณะกรรมการมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.127

1.2 ปัจจัยความพร้อมในการจัดเก็บรายได้มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ

0.376

1.3 ปัจจัยการประชาสัมพันธ์การชำระภาษีมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ

0.408

1.4 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.496

1.5 ปัจจัยการบริหารจัดการมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.109

2. อิทธิพลทางอ้อม

2.1 ปัจจัยเชิงสาเหตุประชาสัมพันธ์การชำระภาษีส่งผ่านต่อความสำเร็จในการดำเนินการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ คือ ด้านความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.090 ด้านความตั้งใจของคณะกรรมการมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.128 และ ด้านความพร้อมในการจัดเก็บรายได้มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.134

2.2 ปัจจัยเชิงสาเหตุการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผ่านต่อความสำเร็จในการดำเนินการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ คือ ด้านความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.028 ด้านความตั้งใจของคณะกรรมการมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.160 ด้านความพร้อมในการจัดเก็บรายได้มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.359 และด้านประชาสัมพันธ์การชำระภาษีมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.241

2.3 ปัจจัยเชิงสาเหตุการบริหารจัดการส่งผ่านต่อความสำเร็จในการดำเนินการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ คือ ด้านความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.050 ด้านความตั้งใจของคณะกรรมการมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.069 ด้านความพร้อมในการจัดเก็บรายได้มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.194

3. อิทธิพลโดยรวมของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากที่สุดคือ ด้านความพร้อมในการจัดเก็บรายได้มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.376 ด้านการประชาสัมพันธ์การชำระภาษีมียุทธศาสตร์อิทธิพลเท่ากับ 0.178 ด้านความตั้งใจของคณะกรรมการมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.127 และด้านการบริหารจัดการมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.048

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำปัจจัยเชิงสาเหตุจำนวน 3 ด้านได้แก่ ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชน (มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.496) ปัจจัยการประชาสัมพันธ์การชำระภาษี (มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.408) และปัจจัยความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ (มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.376) ไปพัฒนารูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเนื่องจากมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงต่อการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งสามด้านเท่ากับ 1.280 คิดเป็นร้อยละ 84.43 ของค่าอิทธิพลทางตรงรวมกันทั้ง 5 ด้าน (มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 1.516) ส่วนอีก 2 ด้านประกอบด้วย ปัจจัยความตั้งใจของคณะกรรมการ (มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.127) และด้านการบริหารจัดการ (มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.155) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.236 คิดเป็น ร้อยละ 15.57 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์อิทธิพลทางตรงส่งผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือค่อนข้างน้อยประกอบกับด้านการบริหารจัดการนั้นผู้วิจัยไม่สามารถไปดำเนินการได้ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ได้นำด้านการบริหารจัดการและปัจจัยความตั้งใจของคณะกรรมการมาพัฒนา

1. รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน (ปัจจัยที่ 1) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.496 ซึ่งมีอิทธิพลอยู่ในลำดับที่ 1 ผู้วิจัยจัดทำรูปแบบโดยได้ยกร่างขึ้นมา 3 กิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1 การอบรมการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อ กฎหมายหรือ พระราชบัญญัติภาษีป้าย พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน และ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ สามารถนำความรู้ความสามารถไปปรับประยุกต์ใช้ให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ 2 การฝึกปฏิบัติวางแผนนโยบายและแผนการออกภาคสนาม ผู้วิจัยและวิทยากรได้นัดหมายให้ผู้เข้ารับอบรมมาฝึกปฏิบัติ การวางแผนออกภาคสนาม เพื่อออกสำรวจตามโรงเรียนและร้านค้า ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบล ช่วยให้การดำเนินการตามกลยุทธ์ให้เหมาะสม

กิจกรรมที่ 3 การจัดสถานที่ในการจัดเก็บภาษี ต้องสำรวจสถานที่ให้เหมาะสมในการใช้ห้องจัดเก็บภาษีเป็นห้องโถง บรรยากาศดี มีความสะดวกไม่ต้องเดินทางไกล ที่นั่งรับรองผู้ชำระภาษีจัดให้เพียงพอ มีน้ำดื่มให้บริการผู้มาชำระภาษี

โครงการพัฒนาความสามารถในการจัดเก็บภาษีประจำปี 2555

หลักการและเหตุผล

ตามที่รัฐบาล ได้มีความพยายามที่จะกระจายอำนาจการปกครองให้กับท้องถิ่น โดยมีแนวความคิดให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมต่างๆ โดยมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ให้พลเมืองในท้องถิ่นมีส่วนร่วมทางการบริหาร มีสิทธิมีเสียง ทำให้ประชาชนรู้สึกถึงความเกี่ยวกับและให้องค์กรปกครองท้องถิ่น สามารถจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นด้วยตนเอง และปรับปรุงรายได้ท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อนองเจตนารมณ์และนโยบายของรัฐบาลในการเป็นประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น

เทศบาลตำบล จึงให้ความสำคัญการจัดเก็บรายได้ต่างๆ จัดทำโครงการพัฒนาความสามารถในการจัดเก็บภาษี เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เสียภาษีกับ เทศบาลตำบล รวดเร็วขึ้นการสร้างขวัญและกำลังใจ และให้รับทราบว่เทศบาลตำบลให้ความสำคัญของเทศบาลตำบล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มรูปแบบการจัดเก็บรายได้และการปรับปรุงรายได้ของท้องถิ่น
2. เพื่อการบริหารขั้นพื้นฐานในการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบล
3. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกเกี่ยวกับ มีส่วนได้เสียในการบริหารที่ตนเองได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเสียภาษีให้กับท้องถิ่นรับข้อมูลและปัญหามาเป็นแนวทางแก้ไขต่อไป
4. เพื่อตอบสนองเจตนารมณ์และนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจ

5. เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้าราชการรวมถึงการประชาสัมพันธ์และเปลี่ยน
ความคิดเห็นสร้างความเข้าใจกับประชาชน

เป้าหมาย

เทศบาลตำบลโพธิพิสัย หมู่ที่ 1 (บางส่วน) และหมู่ที่ 13 (บางส่วน)

วิธีการดำเนินงาน

1. เสนอโครงการต่อผู้บริหารให้ความเห็นชอบและอนุมัติ
2. จัดประชุมพนักงานเจ้าหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนการดำเนินการ
ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ข้าราชการ
3. จัดหน่วยให้บริการโครงการฯ ตามแผนการดำเนินการ

งบประมาณ

จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2555 ของเทศบาลตำบลโพธิพิสัย เป็น
งบประมาณจำนวน 3,000 บาท (สามพันบาทถ้วน)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีและรายได้ให้มากขึ้นครบถ้วน
2. สามารถอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่ ประชาชนมีความรู้สึก
เกี่ยวพัน มีส่วนได้เสียในการบริหารที่ตนเองได้เข้ามีส่วนร่วมในการเสียภาษีให้กับท้องถิ่น
3. ประชาชนมีความเข้าใจถึงขั้นตอนและวิธีการดำเนินการในการจัดเก็บภาษี

ผู้เสนอโครงการ

(ลงชื่อ) วิไลพรรณ พิทักษ์กุล
(นางวิไลพรรณ พิทักษ์กุล)
เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้

ผู้เห็นชอบโครงการ

(ลงชื่อ) สัมฤทธิ์ บุชากุล
(นายสัมฤทธิ์ บุชากุล)
ปลัดเทศบาล

ผู้อนุมัติโครงการ

(ลงชื่อ) ณรงค์ศักดิ์ ลิมโฑธิทอง
(นายณรงค์ศักดิ์ ลิมโฑธิทอง)
นายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์พิสัย

การกำหนดรายละเอียดหัวข้อการอบรมโครงการพัฒนาความสามารถ

ในการจัดเก็บภาษี

10 มีนาคม 2555

ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย อำเภอโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย

10 มีนาคม 2555

07.30 น. – 08.55 น. ลงทะเบียนโดยพร้อมเพรียงกัน

09.00 น. – 10.45 น. การบรรยายทางวิชาการหัวข้อ เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนจัดเก็บภาษี เกี่ยวกับข้อกฎหมายหรือพระราชบัญญัติภาษีป้ายพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (ปลัดเทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย)

10.50 น.- 10.55 น. อาหารว่าง

11.00 น. – 11.55 น. การบรรยายทางวิชาการหัวข้อ เรื่อง
การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี
(ผู้อำนวยการกองคลัง)

12.00 น. - 13.00น. อาหารกลางวัน

13.05 น.- 14.00 น. สรุปการบรรยาย และข้อเสนอแนะ (เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้)

2. การประชาสัมพันธ์ของการชำระภาษี

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ เป็นปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.408 ซึ่งมีค่าอิทธิพลอยู่ในลำดับที่ 2 ผู้วิจัยจัดทำรูปแบบ โดยไคยกร่างขึ้นมา 2 กิจกรรมต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1 การอบรมการประชาสัมพันธ์ของการชำระภาษี

1.1 ขนาดตัวอักษรเขียนชัดเจน เขียนรายละเอียดให้รัดกุม การติดตั้งป้ายว่าสถานที่ใดเหมาะสม สถานที่ติดตั้งป้ายให้เหมาะสม

1.2 ใช้เสียงตามสายของชุมชนในเขตเทศบาลของหวังการชำระภาษี

1.3 แผ่นพับการประชาสัมพันธ์การชำระภาษี

กิจกรรมที่ 2 จัดตั้งผู้รับคำปรึกษาแก่ผู้มาชำระภาษี บางครั้งผู้เข้ารับการอบรมอาจมีประเด็นที่ไม่เข้าใจ หรือมีปัญหาในการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินการ จึงต้องการที่ปรึกษาเพื่อช่วยเหลือและแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ผู้วิจัยเห็นว่าการให้คำปรึกษาผู้เข้ารับอบรมและบุคคลภายนอกคงจะดียิ่งขึ้น โดยมีรูปแบบ (ฉบับร่าง) ดังนี้

ตารางที่ 6 การให้คำปรึกษาผู้เข้ารับการอบรมและบุคคลภายนอก

ปัจจัยที่นำมาใช้สร้างรูปแบบ	ชื่อโครงการ	กิจกรรม
1. ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชน	1. โครงการพัฒนาความสามารถในการจัดเก็บภาษี ประจำปี 2555	1. การอบรมการมีส่วนร่วมของประชาชน 2. การฝึกปฏิบัติวางนโยบายแลแผนการออกภาคสนาม 3. การจัดสถานที่ในการจัดเก็บภาษี
2. ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ของการชำระภาษี	2. โครงการพัฒนาความสามารถในการจัดเก็บภาษี ประจำปี 2555	1. การอบรมการประชาสัมพันธ์ของการชำระภาษี 2. จัดตั้งผู้รับคำปรึกษาแก่ผู้มาชำระภาษี

2. การนำเสนอรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเบื้องต้นให้ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาระดมสมอง เพื่อวิพากษ์รูปแบบที่สร้างขึ้น และให้คำแนะนำ โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ จำนวน 15 คน ในวันที่ 10 ธันวาคม 2555 ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย ผู้วิจัยแบ่งให้นั่งเป็นกลุ่มย่อยและร่วมกันวิพากษ์รูปแบบการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และนำเสนอผลการเสนอแนะในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) ของตัวเอง แล้วสรุปและอภิปรายผลทั้งหมดในที่ประชุมและนำผลการเสนอแนะมาปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บรายได้ให้สมบูรณ์ขึ้น เพื่อนำไปทดลองใช้ระยะที่ 3 ต่อไป

ผู้ร่วมวิพากษ์รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล ได้แก่

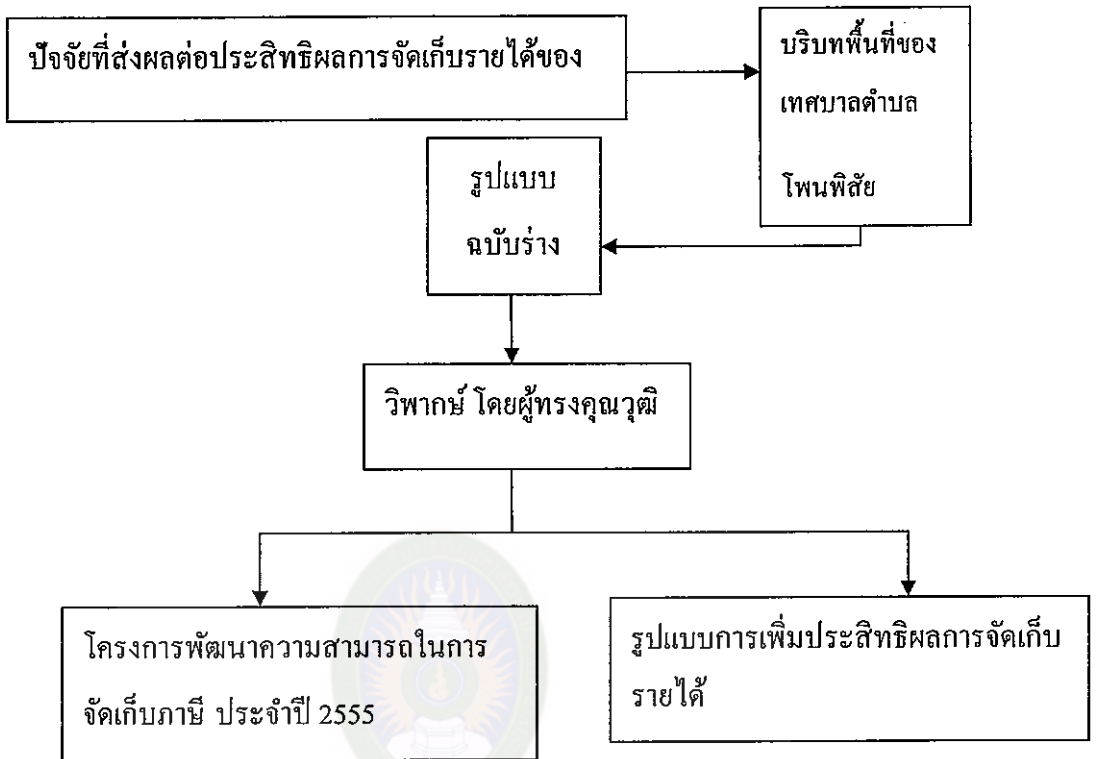
1. ปลัดเทศบาลตำบลโพธิ์พิสัย จำนวน 1 คน
2. ผู้อำนวยการกองคลัง จำนวน 1 คน
3. เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ จำนวน 1 คน
4. ผู้อำนวยการกองช่าง จำนวน 1 คน
5. ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ จำนวน 2 คน
6. ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่กองช่าง จำนวน 2 คน
7. สมาชิกสภาเทศบาลตำบล จำนวน 2 คน
8. ประชาชนในเขตพื้นที่ จำนวน 5 คน

2. การฝึกปฏิบัติวางแผนนโยบายการออกภาคสนาม แผนการออกปฏิบัติ ดังนี้

ตารางที่ 7 การฝึกปฏิบัติวางแผนการออกภาคสนาม

ประชาชนผู้เสียภาษี หมู่ที่	จำนวนประชากร ผู้เสียภาษี	วัน เดือนออกปฏิบัติในพื้นที่	หมายเหตุ
หมู่ที่ 1	200 คน	10 มีนาคม – 30 มีนาคม 2555	
หมู่ที่ 13	180 คน	1 เมษายน - 30 เมษายน 2555	

เขียนเป็นแผนภาพสรุปรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล
ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนภาพที่ 6 รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล

ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชน

กิจกรรม

1. การอบรมการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. การฝึกปฏิบัติวางนโยบายและแผน
3. การจัดสถานที่ในการจัดเก็บภาษี

ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ของการชำระภาษี

กิจกรรม

1. การอบรมการประชาสัมพันธ์ของการชำระภาษี
2. จัดตั้งผู้รับคำปรึกษาแก่ผู้มาชำระภาษี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการเพิ่มรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยในเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้ ความตั้งใจของคณะกรรมการความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี การบริหารจัดการ มีผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. หลังจากการทดลองใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้ว ผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผลการดำเนินงานดีขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 1

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1.1 ประชากร ได้แก่ เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 450 เทศบาลตำบล

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 212 เทศบาล โดยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตรของ Yamane. (1973)

1.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.2.1 ตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ

- 1) ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้
- 2) ความตั้งใจของคณะกรรมการ
- 3) ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้

1.2.2 ตัวแปรคั่นกลาง ซึ่งปัจจัยเชิงเหตุและเชิงผล คือ

- 1) การมีส่วนร่วมของประชาชน
- 2) การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี
- 3) การบริหารจัดการ

1.2.3 ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นปัจจัยผลลัพธ์ คือ เพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นตามแนวทางของวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ชำระภาษี ซึ่งแบบสอบถามได้แบ่งเป็น 6 ด้าน ตามตัวแปรต่าง ๆ คือ

ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้ ความตั้งใจของคณะกรรมการ ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี การบริหารจัดการ มีผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติวิเคราะห์ ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) และ สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการดำเนินงานของการเพิ่มรูปแบบการจัดเก็บรายได้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Level of Significant .05)

ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างรูปแบบการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องในการเพิ่มรูปแบบการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 15 คน ใช้เลือกแบบเฉพาะเจาะจง

2. เครื่องมือใช้ในการวิจัย ได้แก่ การนำผลการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อใช้เป็นร่างในการพิจารณา

3. การรวบรวมข้อมูล โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ(Workshop) ใช้การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) และการระดมสมอง (Brain Storming)

ระยะที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติ เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการดำเนินงานของการเพิ่มรูปแบบการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. กลุ่มทดลอง ได้แก่ เทศบาลตำบลโพธิ์ชัย หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 13 (บางส่วน) อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลของจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. การรวบรวมข้อมูล ใช้รูปแบบการพัฒนาที่สร้างขึ้นในระยะที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มทดลองประมาณ 2 เดือน และเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนทดลอง การเก็บข้อมูลก่อนทดลองกับกลุ่มทดลอง เป็น Pre

ระยะที่ 2 ขณะทดลอง ใช้รูปแบบเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้

ระยะที่ 3 หลังการทดลอง เก็บข้อมูลหลังการทดลองกับทดลอง เป็น Post – test และนำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปผลการดำเนิน t-test (Independent Samples)

สรุปผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะที่ 1 นี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยได้ตั้งสมมุติฐานว่าความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้ ความตั้งใจของคณะกรรมการ ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี การบริหารจัดการ มีผลต่อรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัย จึงได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กระจายในพื้นที่ 19 เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 200 คน โดยทุกเทศบาลจะใช้ คณะผู้บริหาร พนักงานเทศบาลพนักงานลูกจ้าง จำนวนละ 5 คนในการให้ข้อมูลตามแบบสอบถาม ดังนั้น จึงรวมผู้ให้ข้อมูล $200 \text{ คน} \times 5 \text{ คน} = 1,000 \text{ คน}$ โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปน้อย คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (0.496) และการประชาสัมพันธ์การชำระภาษี (0.408) ซึ่งเป็นปัจจัยดังกล่าว มีผลต่อความสำเร็จการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมลิสเรล และ สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation)

2. ผลการสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
กิจกรรม คือ

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน 3 กิจกรรม ได้แก่ การอบรมการมีส่วนร่วมของประชาชน การฝึกปฏิบัติวางแผนนโยบายและแผนการออกภาคสนาม การจัดสถานที่ในการรับชำระภาษี

2.2 การประสัมพันธ์การชำระภาษี ได้แก่ การอบรมการประชาสัมพันธ์ของการชำระภาษี จัดตั้งผู้รับคำปรึกษา

2.3 ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ ได้แก่ งบประมาณ บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่สร้างแรงจูงใจ สถานที่

3. ผลการประเมินรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ทำกลุ่มทดลองได้แก่ เทศบาลตำบลโพธิพิสัย โดยใช้อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวม และตัวแปรต่างๆ นับมาสนับสนุน พบว่าการจัดเก็บรายได้รวมก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึงผลการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ที่เป็นการทดลอง มีผลดีขึ้นอย่างนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าหลังจากที่การจัดเก็บรายได้ นำรูปแบบการจัดเก็บรายได้มาทดลองใช้แล้ว ทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น

การอภิปรายผล

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 ปัจจัย คือ ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้ ความตั้งใจของคณะกรรมการ ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชนการประชาสัมพันธ์การชำระภาษี และการบริหารจัดการ มีผลต่อการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ของตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มีปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชน และการประชาสัมพันธ์การชำระภาษีเป็นปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของการจัดเก็บรายได้ด้วยการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) และสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ผู้วิจัยจึงได้นำ 3 ปัจจัยอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับของบัทเนอร์ อ่อนคำ (อ้างในทศพล กฤตยพิสิฐ, 2537) กล่าวว่า การพัฒนางานประชาชนต้องมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติ ได้แก่ การค้นหาปัญหาและสาเหตุในเขตเทศบาลการจัดเก็บภาษี การวางแผนในการ

พัฒนาขั้นตอนในการจัดเก็บให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เพื่อนำภามาพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยแนวคิดของนรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546) เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน การเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมมากขึ้น การเข้าร่วมต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการพัฒนาชนบทมีการใช้อำนาจ การตัดสินใจและหน้าที่รับผิดชอบและผู้เข้าร่วมทุกคนจะได้รับประโยชน์เสมอหน้า

ผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้การจัดเก็บภาษี ประสบความสำเร็จ เนื่องจากการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสามารถวางแผนดำเนินงานเป็นขั้นตอนเพื่อประสบความสำเร็จได้ดี

อีกหลายปัจจัย ดังนี้

1. ขั้นตอนแรกการมีส่วนร่วมการหาปัญหาและสาเหตุในการจัดเก็บรายได้ของในพื้นที่

2. ขั้นมีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนด นโยบาย และวัตถุประสงค์

3. ขั้นมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์โดยการสนับสนุนทรัพย์ วัสดุ อุปกรณ์และแรงงาน ประสานงาน

4. ขั้นการมีส่วนร่วมการประเมินผลการพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์

1.2 ปัจจัยการประชาสัมพันธ์การชำระภาษี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับของ นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์ (2551:131) กล่าวว่า กลุ่มมีการประชาสัมพันธ์ตนเองให้เป็นที่รู้จัก โดยทั่วไปด้านกลุ่มมีการสร้างเครือข่ายกับกลุ่ม ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดนโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับภายนอกชัดเจน มีลักษณะเป็นมาตรฐานวัดประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุดถึงน้อยที่สุด

ผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัยการประชาสัมพันธ์การชำระภาษี เป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุด ส่งผลความสำเร็จ รูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลใสภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากการมีแผนงานประชาสัมพันธ์ในการจัดเก็บรายได้อย่างชัดเจน เลือกสถานที่ที่ติดตั้งให้เหมาะสม ป้ายให้ได้ขนาด ตัวอักษรให้ชัดเจน ทำให้การจัดเก็บรายได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยมีกิจกรรมสนับสนุนอีกหลายปัจจัย ดังนี้

1. เลือกสถานที่ติดตั้งป้าย จุดที่มีชุมชนผ่านไปมา ประกอบกับการเดินทางสะดวก ขนาดของป้ายต้องดูจุดที่ตั้งให้ได้ขนาดให้เหมาะสม เช่น ไม่ปิดบังบ้านเรือนที่อยู่อาศัย

2. ตัวอักษร ต้อง ได้ขนาด ตัวอักษรชัดเจน ข้อความสั้นกะทัดรัด ได้ใจความ ถูกต้อง

3. ผู้มีหน้าที่จัดเก็บรายได้ พุดจาไพบราละ มีมารยาทอ่อนน้อมต่อผู้มาชำระ ภาษี

4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ต้องเลือกประชาชนที่ประสานงานกับผู้ชำระภาษี ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย เรื่องภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และภาษี บำรุงท้องที่

5. ติดต่อบริการที่ดี เป็นการ โฆษณา สื่อสารให้ประชาชนผู้เสียภาษีได้รับ ทราบ

ผู้วิจัย เห็นว่าปัจจัยการประชาสัมพันธ์การชำระภาษีเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการ จัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากการประชาสัมพันธ์การ ชำระภาษีเป็นสื่อสารในการส่งเสริมการสนับสนุนอีกด้านหนึ่ง เช่น การใช้แผ่นพับ ใช้เสียงตาม สายของชุมชน และประชาชนในเขตพื้นที่

1.3 ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับของ ประทานคงฤทธิศึกษากร (ธีระศักดิ์ โฆษณคุณวุฒิ,2547:31) กล่าวว่า การครอบคลุมเรื่องเกี่ยวกับ รายได้การกำหนดครายจ่าย การจัดท่างบประมาณ การจัดซื้อวัสดุ การว่าจ้าง การบัญชี การ ตรวจสอบบัญชี

ผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัยความพร้อมในการจัดเก็บภาษีของการคลัง เป็นปัจจัยที่ สำคัญมากที่ส่งผลต่อความสำเร็จประสบความสำเร็จ เนื่องจาก ความพร้อม เป็นเครื่องมือหรือ กลไกเป็นสำคัญ เพื่อประสบความสำเร็จได้ดี อีกหลายปัจจัย ดังนี้

1.งบประมาณ ต้องเพียงพอในการใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี การจัดซื้อ อุปกรณ์ เพื่อเตรียมความพร้อม

2. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการจัดเก็บภาษี และมี ความรู้ความสามารถ

3. สร้างแรงจูงใจ หรือรางวัล เป็นการสนับสนุนให้ผู้มาชำระภาษี

4. สถานที่รับรองผู้มาชำระภาษีและเครื่องคัม(น้ำคัม)ให้บริการผู้มาชำระ ภาษี

5. การรับชำระภาษีผู้รับชำระภาษีต้องมีมารยาทพูดจาสุภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผู้วิจัยเดินทางเก็บข้อมูล ได้สะดวก เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านระยะเวลาและงบประมาณในการวิจัย ควรวิจัยในภาคอื่น เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการวิจัยที่พบในการจัดเก็บรายได้

1.2 บุคคลในการบริหาร เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารภาษีอากรที่สามารถทำให้การบริหารภาษีอากรมีประสิทธิภาพ ต้องมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษี ให้มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายระเบียบ หนังสือสั่งการต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยการส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมบ่อยๆ เพื่อให้เกิดทักษะและความรู้เพื่อนำมาพัฒนางานด้านการจัดเก็บภาษี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างขวัญกำลังใจและส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากรดังกล่าว และให้เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน และควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดเก็บภาษี

1.3 ควรศึกษาการประเมินระบบการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในปัจจุบันการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล ประชาชนมีบทบาทมีส่วนร่วมแต่ยังมีปัญหาและสาเหตุของแต่ละท้องถิ่นในการจัดเก็บรายได้ของเขตพื้นที่และยังไม่มีมาตรการชัดเจนในการจัดเก็บ

2.2 เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ขาดความกระตือรือร้น ไม่ให้ความสำคัญเรื่องการจัดเก็บรายได้เท่าที่ควร

2.3 ให้ประชาชนสร้างเครือข่ายกับเทศบาลตำบลอื่น

2.4 การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี ควรมีแผ่นพับ ใบปลิว เสียงตามสายของชุมชนต่าง ๆ

2.5 ขาดบุคลากรในการทำงาน

2.6 การจัดเก็บภาษีต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บภาษีถูกต้องตามขั้นตอน

ดังนั้น ควรนำข้อค้นพบทุกการวิจัย เช่น การนำปัจจัยที่ส่งผลต่อทุกตัวหรือมากที่สุด มาสร้างเป็นกิจกรรม โครงการหรือรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้บริหารควรมีนโยบายให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- ชวงส์ ฉายะบุตร. การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2539.
- ทวี พันธวาสิฎฐ์. การปกครองท้องถิ่น. มหาสารคาม : วิทยาลัยครูมหาสารคาม, 2537.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- ธงชัย สันติวงษ์. องค์การและการบริหาร. กรุงเทพฯ : 179 การพิมพ์, 2537.
- ธเนศวร์ เจริญเมือง. การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : 179 การพิมพ์, 2537.
- ตระกูล มีชัย. สภาพตำบล. กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายการศึกษา, 2537.
- ตระกูล มีชัย. การกระจายอำนาจ. กรุงเทพฯ : บริษัทสุโขมและบุตร จำกัด, 2538.
- ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : พีระพัฒนา, 2537.
- ประหยัด หงส์ทองคำ. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : พีระพัฒนา, 2536.
- “พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 “ , ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 120 ตอนที่ 124 ก วันที่ 22 ธันวาคม 2546.
- “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย,” ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 47 ก. หน้า 1-127 .24 สิงหาคม 2550.
- “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย,” ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 114 ตอนที่ 557 ก. หน้า 1-199.11 ตุลาคม 2540.
- ลิจิต ชีระเวทิน. การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- สัมฤทธิ์ สุขสงค์. ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา) มหาสารคาม : สถาบันราชภัฏมหาสารคาม. 2545.
- “ศูนย์รวมข้อมูลของเทศบาล” กรุงเทพฯ: บริษัทกำลังแผ่นดิน จำกัด, 2554.
- เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจชุมชนในจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (ยุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2552.
- ทองอาน พาไทสง. รวมกฎหมายระเบียบการเงิน-การคลังเทศบาล. พิมพ์ครั้งที่ 3 สมุทรปราการ : ซีเอ็ด, 2545.

อุบล ะไวทย์. การศึกษาปัญหาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด
เชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

เสนาะ ติเยาว์. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2519.

สมยศ นาวิกา. การบริหารแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2545.

Clrak, J. J. **Outline of Local Government of The United Kingdom.** London : Sir Issac
Piitman , 1967.

Yamanc, T. **Statistics ; An Intredutory Analysis, 3^{ed}** New York : Harper and Row, 1973.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไป

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าถูกต้อง หรือตรงกับความคิดเห็น หรือใกล้เคียงกับความเป็นจริง

1. เพศ () ก. ชาย () ข. หญิง
2. อายุปัจจุบัน (นับอายุเต็มปี)

() ก. 20-30 ปี	() ข. 31-40 ปี
() ค. 41-50 ปี	() ง. 51-60 ปี
() จ. 60 ปีขึ้นไป	
3. ระดับการศึกษาสูงสุด

() ก. ประถมศึกษา	() ข. มัธยมศึกษาตอนปลาย
() ค. อนุปริญญา	() ง. ปริญญาตรี
() จ. สูงกว่าปริญญาตรี	
4. อาชีพปัจจุบัน

() ก. เกษตรกร	() ข. ค้าขาย
() ค. ธุรกิจส่วนตัว	() ง. รับจ้าง
() จ. พนักงานภาค/เอกชน	
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() ก. ต่ำกว่า 5,000 บาท	() ข. 5,001 - 10,000 บาท
() ค. 10,001 – 20,000 บาท	() ง. 20,001 – 30,000 บาท
() จ. 30,001 – 40,000 บาท	
6. ตำแหน่ง

() ก. คณะผู้บริหาร	() ข. พนักงานเทศบาลตำบล
() ค. พนักงานจ้าง	() ง. สมาชิกเทศบาล
() จ. นักการภารโรง	

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องด้านขวามือ ที่ท่านเห็นว่าถูกต้องหรือตรงกับความคิดเห็นหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งท่านเห็นว่าเทศบาลได้ดำเนินการ เช่นนั้นตามเกณฑ์ ดังนี้

- ท่านเห็นว่าเทศบาลตำบลได้ดำเนินการ เช่นนั้นประสบความสำเร็จ มากที่สุด
 ท่านเห็นว่าเทศบาลตำบลได้ดำเนินการ เช่นนั้นประสบความสำเร็จ มาก
 ท่านเห็นว่าเทศบาลตำบลได้ดำเนินการ เช่นนั้นประสบความสำเร็จ ปานกลาง
 ท่านเห็นว่าเทศบาลตำบลได้ดำเนินการ เช่นนั้นประสบความสำเร็จ น้อย
 ท่านเห็นว่าเทศบาลตำบลได้ดำเนินการ เช่นนั้นประสบความสำเร็จ น้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บภาษี					
1.1 ความสามารถของบุคคลในการจำแนกประเภทภาษี					
1.2 ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการอธิบายเกี่ยวกับภาษีให้กับผู้เสียภาษี ให้ความเข้าใจ					
1.3 ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการทำงานร่วมกับทีมงานที่เก็บภาษี					
1.4 ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการคำนวณภาษี					
1.5 ความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่มีการจัดเก็บในการลงรายการให้ถูกต้อง					

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. ความตั้งใจของคณะกรรมการ					
2.1 มีความสามัคคีและความเสียสละในการดำเนินการจัดเก็บรายได้ที่ได้รับมอบหมาย					
2.2 คณะกรรมการมีความกระตือรือร้นในการทำจัดเก็บภาษี					
2.3 คณะกรรมการมีความสามารถแก้ไขปัญหาพร้อมประสานกับผู้เกี่ยวข้องให้ได้					
3. ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้					
3.1 เทศบาล มีความสะอาด มีภูมิทัศน์ที่สวยงามพร้อมให้บริการประชาชนทั่วไปและผู้มาติดต่อชำระภาษี					
3.2 มีสถานที่จอดรถมีร่มเงา กว้างขวางพอเพียงแก่ผู้มาใช้บริการและติดต่อชำระภาษี					
3.3 วิธีการหรือมาตรการจูงใจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนรูปธรรมเพื่อให้ประชาชนเต็มใจเสียภาษี					
3.4 เทศบาลตำบลมีการปรับปรุง วิธีการ ให้บริการประชาชนผู้ชำระภาษี					
3.5 เทศบาลตำบล ได้ทำป้ายแสดงรายละเอียดวิธีปฏิบัติ และช่วงเดือนที่ต้องชำระภาษีไว้ เทศบาลตำบลอย่างชัดเจน					
3.6 การบริหารงานคลังของเทศบาลตำบลมีเงินคลังพร้อมจะเตรียมความพร้อมในการจัดเก็บภาษี					

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดเก็บ รายได้	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี					
4.1 เทศบาลตำบล มีการสร้างเครือข่ายกับ เทศบาลตำบลที่อื่น					
4.2 เทศบาลมีการกำหนดนโยบายและ แผนงานที่เกี่ยวข้องกับภายนอกชัดเจน					
4.3 หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บภาษี ถูกต้องตามขั้นตอน					
4.4 มีการประชาสัมพันธ์ก่อนช่วงภาษี ล่วงหน้า 1 เดือน					
5. การมีส่วนร่วมของประชาชน					
5.1 ประชาชนมีความสามัคคีและความ เสียสละในการดำเนินการจัดเก็บรายได้					
5.2 ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ประเมินผลการเพิ่มประสิทธิภาพการ จัดเก็บและสรุปรวมยอด					
5.3 ประชาชนชนบทมีส่วนร่วมการมี ปัญหาและสาเหตุของแต่ละท้องถิ่น ยังไม่ ทราบถึงปัญหาและเข้าใจถึงสาเหตุของ ปัญหาไม่เข้าใจความสำคัญของการจัดเก็บ ภาษี					

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการ จัดเก็บรายได้	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
6. การบริหารจัดการ 6.1 โครงการบริหารซึ่ง ประกอบด้วยคณะผู้บริหาร สมาชิก สภา พนักงานส่วนตำบลและ พนักงานมีความเหมาะสม สามารถ จัดเก็บภาษีให้เทศบาล ได้ตรงตาม เป้าหมาย					
6.2 การประเมินภาษีมีความเป็น ธรรมและโปร่งใส ในการจัดเก็บ รายได้					
6.3 ต้องวางแผนและกำหนด นโยบายก่อนจัดเก็บภาษีรายได้					

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
1. แผนการจัดเก็บรายได้	☐ มีการจัดทำแผนการจัดเก็บรายได้	5
1.1 การจัดทำแผนการจัดเก็บรายได้	☐ ไม่มีการจัดทำแผนการจัดเก็บรายได้	4
	☐ จัดทำรูปแบบไม่ครบถ้วน	3
	☐ จัดทำได้บางรายการ(รายละเอียด)	2
	☐ ไม่ได้ทำเลย	1
1.2 การกำหนดเป้าหมายของแผนการจัดเก็บภาษีที่ชัดเจน	☐ กำหนดเป้าหมายว่าจะจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 5	5
	☐ กำหนดเป้าหมายว่าจะจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละ 4 ขึ้นไปของปีที่ผ่านมา	4
	☐ กำหนดเป้าหมายว่าจะจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละ 3 ขึ้นไปของปีที่ผ่านมา	3
	☐ กำหนดเป้าหมายว่าจะจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละ 1 ขึ้นไปของปีที่ผ่านมา	2
	☐ ไม่ได้กำหนดเป้าหมาย	1
1.3 วิธีการหรือมาตรการจูงใจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้เป็นไปตามแผนอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้ประชาชน เต็มใจเสียภาษี	☐ มีวิธีการหรือแนวทางตั้งแต่ 5 แนวทางขึ้นไป	5
	☐ มีวิธีการหรือแนวทาง 4 แนวทาง	4
	☐ มีวิธีการหรือแนวทางตั้งแต่ 3 แนวทางขึ้นไป	3
	☐ มีวิธีการหรือแนวทาง 2 แนวทาง	2
	☐ ไม่มี	1
2. การปฏิบัติตามข้อกำหนด ระเบียบ หนังสือสั่งการ	☐ มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่	5
2.1 แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่	☐ ไม่มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่	4
	☐ ไม่มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ครบ	3
	☐ แต่งตั้งไม่ถูกต้องตามระเบียบ	2
	☐ ไม่มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เลย	1

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
2.2. ความถูกต้องของทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียน คุมผู้ชำระภาษี การบันทึกข้อมูลครบทุกรายการ	☐ บันทึกครบถ้วน ☐ บันทึกแบบไม่ครบ ☐ บันทึกรายละเอียดไม่ครบ ☐ บันทึกไม่เป็นไปตามขั้นตอน ☐ ไม่บันทึกเลย	5 4 3 2 1
2.3 ความสอดคล้องของข้อมูลในทะเบียนทรัพย์สิน (ที่ดิน ป้าย โรงเรือน และการประกอบกิจการ)	☐ สอดคล้อง(ทุกภาษี) ☐ สอดคล้อง(บางรายการของภาษี) ☐ สอดคล้องแต่ไม่ต่อเนื่องเป็นปัจจุบัน ☐ ไม่สอดคล้อง ☐ ไม่ดำเนินการ	5 4 3 2 1
3. การปรับข้อมูลทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน และถูกต้อง และรายงานผลงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ	☐ ปรับข้อมูลอย่างถูกต้องอยู่เป็นประจำ ☐ ปรับข้อมูลบางรายการ ☐ ปรับข้อมูลแต่ไม่รายงานผล ☐ ปรับข้อมูลไม่เป็นไปตามขั้นตอน ☐ ไม่มีการปรับข้อมูลเลย	5 4 3 2 1
4. สัดส่วนระหว่างจำนวนรายที่จัดเก็บภาษีต่อจำนวน รายตามทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี (ผ.ท. 5)	☐ มากกว่าร้อยละ 85 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 85 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 66-80 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 50-65 ☐ ตั้งแต่ร้อยละน้อยกว่าร้อยละ 50	5 4 3 2 1
5. การใช้เทคโนโลยี 5.1 การนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดเก็บ ข้อมูลของแผนที่ภาษีทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX) หรือ อื่นๆ	☐ มากกว่าร้อยละ 85 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 85 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 66-80 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 50-65 ☐ ตั้งแต่ร้อยละน้อยกว่าร้อยละ	5 4 3 2 1

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
5.2 การบันทึกและปรับปรุงข้อมูลระบบแผนที่ภูมิศาสตร์ในระบบคอมพิวเตอร์อย่างสม่ำเสมอ	☐ มีอย่างสม่ำเสมอ ☐ มีแต่ไม่สม่ำเสมอ ☐ ข้อมูลไม่ครบถ้วน ☐ ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน ☐ ไม่ดำเนินการเลย	5 4 3 2 1
5.3 การนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) มาใช้ในการพัฒนาระบบแผนที่ภูมิศาสตร์	☐ มี ☐ ยังใช้ระหว่างในการบริหาร ☐ ไม่มีการอบรมใช้ GIS ☐ แต่ไม่เป็นปัจจุบัน ☐ ไม่มี	5 4 3 2 1
5.4 การประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บ ภูมิ	☐ โดยสื่อประชาสัมพันธ์ตั้งแต่ 5 สื่อขึ้นไป ☐ โดยสื่อประชาสัมพันธ์ตั้งแต่ 4 สื่อ ☐ โดยสื่อประชาสัมพันธ์ตั้งแต่ 3 สื่อ ☐ โดยสื่อประชาสัมพันธ์ 2 สื่อ ☐ ไม่ได้ประชาสัมพันธ์	5 4 3 2 1
5.5 การปรับปรุงวิธีการให้บริการประชาชนผู้เสียภาษี	☐ โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (CT) มาใช้ในการให้บริการประชาชนผู้เสียภาษี ☐ ลดขั้นตอนการเสียภาษี ☐ ไม่มีการปรับปรุง ☐ มากกว่าร้อยละ 85 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 50	5 4 3 2 1
5.6 การพัฒนาความสามารถในการจัดเก็บภาษีของ พนักงานท้องถิ่น	☐ ผู้บังคับบัญชาจัดให้มีการประชุมอบรมให้ 4 ครั้ง ☐ จัดให้มีการฝึกอบรมสัมมนา ปีละ 3 ครั้ง ☐ จัดให้มีการฝึกอบรมสัมมนา ปีละ 2 ครั้ง ☐ จัดให้มีการฝึกอบรมสัมมนา ปีละ 1 ครั้ง ☐ ไม่ได้จัดทำเลย	5 4 3 2 1
	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
5.7 การจัดส่งรายงานสถิติการคลังท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ 2553 ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด	☐ ภายในระยะเวลา 60 วัน นับแต่วันที่ 30 ก.ย. 53 ☐ ภายในระยะเวลา 40 วัน นับแต่วันที่ 30 ก.ย. 53 ☐ ภายในระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ 30 ก.ย. 53 ☐ ภายในระยะเวลา 20 วัน นับแต่วันที่ 30 ก.ย. 53 ☐ ไม่ส่งดำเนินการ	5 4 3 2 1
5.8 การปรับปรุงวิธีการให้บริการ ประชาชนผู้เสียภาษี	☐ โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (CT) มาใช้ ในการให้บริการประชาชนผู้เสียภาษี ☐ ลดขั้นตอนการเสียภาษี ☐ การให้บริการ ☐ การประชาสัมพันธ์ ☐ ไม่มีการปรับปรุง	5 4 3 2 1

การพัฒนาระบบข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ผลการจัดเก็บรายได้

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
1. การเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินภาษีและค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บรายได้โดยรวม	☐ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป ☐ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 5-10 ☐ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาต่ำกว่า ร้อยละ 5 ☐ ต่ำกว่า ปีที่ผ่านมา ☐ ไม่มีการเพิ่มลด	5 4 3 2 1
2. สัดส่วนจำนวนรายผู้ชำระภาษีและค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ต่อจำนวนผู้ที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษีทั้งหมด	☐ มากกว่าร้อยละ 80 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 70-80 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 60-69 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 50-59 ☐ ตั้งแต่ร้อยละน้อยกว่าร้อยละ 50	5 4 3 2 1
3. สัดส่วนจำนวนรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายเองต่อรายได้(รายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองรวมกับรายได้ภาษีจัดสรรและเงินอุดหนุนทั่วไป	☐ ตั้งแต่ร้อยละ 20 ขึ้นไป ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 17-19.9 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 14-16.9 ☐ ตั้งแต่ร้อยละ 10-13.9 ☐ น้อยกว่าร้อยละ 10	5 4 3 2 1

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์ประเมิน	คะแนน
4. อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินที่เก็บจากภาษีป้าย (ย้อนหลัง 5 ปี)	☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป โดยทุกปีไม่มีติดลบ ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 ขึ้น ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ 5 ☐ เพิ่มขึ้นในบางปีและไม่เพิ่มขึ้นในบางปี	5 4 3 2 1
5. อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินที่เก็บจากภาษีบำรุงท้องที่ (ย้อนหลัง 5 ปี)	☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป โดยทุกปีไม่มีติดลบ ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ 10 ขึ้นไป ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 ☐ เพิ่มขึ้น ในบางปีและไม่เพิ่มขึ้นในบางปี ☐ ไม่มีเพิ่มและลด	5 4 3 2 1
6. อัตราการเพิ่มของจำนวนเงินที่เก็บจากค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย (ย้อนหลัง 5 ปี)	☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป โดยทุกปีไม่มีติดลบ ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 ขึ้น โดยไม่มีการติดลบ ☐ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยน้อยกว่าร้อยละ 10 ขึ้น โดยไม่มีการติดลบ ☐ เพิ่มขึ้นในบางปีและไม่เพิ่มขึ้นในบางปี โดยมีการติดลบ 3 ปีขึ้นไป ☐ ไม่มีเพิ่มและลด	5 4 3 2 1

ภาคผนวก ข

รายชื่อคณะกรรมการตำบล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อเทศบาลตำบลของจังหวัดทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดหนองคาย

1. ตำบลศรีพนา หมู่ 10 ตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย
2. ตำบลท่าสะอาด 218 หมู่ 1 ตำบลท่าสะอาด อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย
3. ตำบลโซ่พิสัย ถนนปากคาด- พรเจริญ ตำบลโซ่ อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดหนองคาย
4. ตำบลท่าบ่อ ถนนสันติ หมู่ 5 ตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย
5. ตำบลโพนสา ถนนชลประทาน ตำบลโพนสา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย
6. ตำบลบึงกาฬ ถนนชาญสินธุ์ ตำบลบึงกาฬ อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย
7. ตำบลบึงโขงหลง หมู่ 11 ตำบลบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย
8. ตำบลปากคาด ถนนพิทักษ์ประชา หมู่ 5 ตำบลโนนศิลา อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย
9. ตำบลคอนหม่อนนาง ถนนพรเจริญ-โซ่พิสัย หมู่ 1 ตำบลคอนหม่อนนาง อำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย
10. ตำบลพรเจริญ หมู่ 4 ตำบลพรเจริญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย
11. ตำบลโพนพิสัย ถนนพิสัยสระเศษ ม. 1 ตำบลจุมพล อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย
12. ตำบลเวียงคุก หมู่ 5 ตำบลเวียงคุก อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
13. ตำบลหนองสองห้อง 345 ถนนมิตรภาพ หมู่ 8 ตำบลคำยบกวาน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
14. ตำบลบ้านเคื่อง ถนนหนองคาย – โพนพิสัย ตำบลบ้านเคื่อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

15. ตำบลศรีเชียงใหม่ ถนนมิ่งเมือง หมู่ 1 ตำบลพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย
16. ตำบลศรีวิไล หมู่ 2 ตำบลศรีวิไล อำเภอศรีวิไล จังหวัดหนองคาย
17. ตำบลสังคม 173 หมู่ 1 ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

จังหวัดอุดรธานี

1. ตำบลกุดจับ ถนนกุดจับ-บ้านค้อ หมู่ 1 ตำบลเมืองเพีย อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี
2. ตำบลเชียงเพ็ง ถนนเชียงเพ็ง-บ้านเลื่อม หมู่ 1 ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี
3. ตำบลตาลเลียน หมู่ 2 ตำบลตาลเลียน อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดร ตำบลสร้างก่อ ถนนเฉลิมพระเกียรติ หมู่ 9 ตำบลสร้างก่อ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี
4. ตำบลเชียงแหวน ตำบลเชียงแหวน อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
5. ตำบลพันดอน 732 ถนนพิศาลสารกิจ หมู่ 15 ตำบลพันดอน อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
6. ตำบลห้วยเก็ง 52 ถนนห้วยเก็ง ตำบลห้วยเก็ง อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
7. ตำบลไชยวาน 131 ถนนไชยวาน – ศรีธาตุ หมู่ 11 ตำบลไชยวาน จังหวัดหนองคาย
8. ตำบลทุ่งฝน ถนนทุ่งฝน – โนนสะอาด หมู่ 11 ตำบลทุ่งฝน จังหวัดอุดรธานี
9. ตำบลนาบัว 355 ถนนพยุหะศักดิ์พัฒนา หมู่ 3 ตำบลนาบัว อำเภอโนนน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี
10. ตำบลน้ำโสม ถนนนาข้าว – บ้านก้อง หมู่ 8 จังหวัดอุดรธานี
11. ตำบลโนนสะอาด ถนนมิตรภาพอุดร – ขอนแก่น หมู่ 2 ตำบลโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี
12. ตำบลบ้านดุง ถนนจำปาพัฒนา หมู่ 8 ตำบลศรีสุทโธ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี

13. ตำบลบ้านฝ้อ ถนนชนบทบำรุง ตำบลบ้านฝ้อ อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุครธานี
14. ตำบลเพ็ญ หมู่ 11 ตำบลเพ็ญ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุครธานี
15. ตำบลนาข่า 355 ถนนอุคร-หนองคาย หมู่ 1 ตำบลนาข่า อำเภอเมือง จังหวัดอุครธานี
16. ตำบลนิคมสงเคราะห์ถนนอุคร-เลย หมู่ 5 ตำบลโคกสะอาด อำเภอเมือง จังหวัดอุครธานี
17. ตำบลโนนสูง – น้ำคำ 191 ถนนอุคร-ขอนแก่น หมู่ 11 ตำบลโนนสูง อำเภอเมือง จังหวัดอุครธานี
18. ตำบลหนองบัว 9/9 ถนนอุคร-สามพร้าว หมู่ 5 ตำบลสามพร้าว อำเภอเมือง จังหวัดอุครธานี
19. ตำบลหนองสำโรง 639 – 640 ถนนอุคร-หนองสำโรง หมู่ 7 ตำบลหมู่มั่น อำเภอเมือง จังหวัดอุครธานี
20. ตำบลวังสามหมอ 388 ถนนวังสามหมอ- สมเด็จ หมู่ 2 ตำบลวังสามหมอ อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุครธานี
21. ตำบลบ้านจั่น ถนนอุคร – ขอนแก่น หมู่ 4 ตำบลบ้านจั่น อำเภอเมือง จังหวัดอุครธานี
22. ตำบลศรีธาตุ ถนนศรีธาตุ- วังสามหมอ ตำบลศรีธาตุ อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุครธานี
23. ตำบลหนองวัวซอ ถนนอุคร-เลย หมู่ 9 ตำบลหมากหญ้า อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุครธานี
24. ตำบลหนองฮีโนนหวาย หมู่ 5 ตำบลโนนหวาย อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุครธานี
25. ตำบลแสงสว่าง ถนนอุครคุษฎี ตำบลแสงสว่าง อำเภอหนองแสง จังหวัดอุครธานี
26. ตำบลบ้านเชียง ถนนศรีนคร หมู่ 9 ตำบลบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุครธานี
27. ตำบลหนองเม็ก 34 ถนนหนองเม็ก – บ้านเชียง หมู่ 15 ตำบลหนองเม็ก อำเภอหนองหาน จังหวัดอุครธานี

28. ตำบลหนองหาน หมู่ 6 ตำบลหนองหาน อำเภอหนองหาน อำเภอหนองหาน
จังหวัดอุดรธานี

จังหวัดเลย

1. ตำบลเชียงคาน 44 ถนนชายโขง หมู่ 2 ตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน
จังหวัดเลย
2. ตำบลเขาแก้ว ตำบลเขาแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
3. ตำบลด่านซ้าย 321 ถนนแก้วอาสา หมู่ 1 ตำบลด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย
จังหวัดเลย
4. ตำบลท่าลี่ ถนนทรงมะศิริ หมู่ 2 ตำบลท่าลี่ อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย
5. ตำบลนาด้วง 59 ถนนเลข-นาด้วง หมู่ 6 ตำบลนาด้วง อำเภอนาด้วง
จังหวัดเลย
6. ตำบลนาแห้ว ถนนด่านซ้าย-เหมืองแพร่ หมู่ 5 ตำบลนาแห้ว อำเภอ
นาแห้ว จังหวัดเลย
7. ตำบลปากชม 400 ถนนปากชม หมู่ 1 ตำบลปากชม อำเภอปากชม
จังหวัดเลย
8. ตำบลเชียงกลม ถนนบ้านธาตุ – ปากชม หมู่ 1 ตำบลเชียงกลม อำเภอ
เชียงกลม จังหวัดเลย
9. ตำบลภูกระดึง 199 ถนนเลข – หล่มสัก หมู่ 11 ตำบลภูกระดึง อำเภอ
ภูกระดึง จังหวัดเลย
10. ตำบลภูเรือ ถนนเลข- หล่มสัก ตำบลหนองบัว อำเภอภูเรือ
จังหวัดเลย
11. ตำบลน้ำสวย ถนนบ้านเพี้ย – ภูมะแวง หมู่ 2 ตำบลน้ำสวย อำเภอเมือง
จังหวัดเลย
12. ตำบลนาอ้อ ถนนเจริญรัฐ หมู่ 2 ตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย
13. ตำบลหนองหิน 189 ถนนมลิวัลย์ หมู่ 4 ตำบลหนองหิน อำเภอหนองหิน
จังหวัดเลย
14. ตำบลวังสะพุง ถนนประชาเสรี หมู่ 5 ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง
จังหวัดเลย

จังหวัดหนองบัวลำภู

1. ตำบลนากลาง 330 ถนนอุตร-เลข ตำบลนากลาง อำเภอกลาง
จังหวัดหนองบัวลำภู
2. ตำบลกุดดินจี่ ถนนนาคำไฮ-บ้านผือ หมู่ 11 ตำบลกุดดินจี่ อำเภอ
นากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู
3. ตำบลนายเหล่า 5 ถนนอุตร-วังสะพุง หมู่ 13 ตำบลนายเหล่า อำเภอนาวัง
จังหวัดหนองบัวลำภู
4. ตำบลโนนสัง ถนนประชาอุทิศ หมู่ 15 ตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง
จังหวัดหนองบัวลำภู
5. ตำบลกุดคู่ ถนนหนองบัวลำภู-โนนสัง หมู่ 1 ตำบลกุดคู่ อำเภอ
โนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู
6. ตำบลหัวนา ถนนหัวนา-สร้างเลี่ยน หมู่ 1 ตำบลหัวนา อำเภอเมือง
จังหวัดหนองบัวลำภู
7. ตำบลนามะเฟื่อง 129 หมู่ 5 นามะเฟื่อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู
8. ตำบลนาคำไฮ หมู่ 10 ตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู
9. ตำบลโนนสูงเปลือย หมู่ 7 ตำบลเมืองใหม่ อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัด
หนองบัวลำภู
10. ตำบลจอมทอง 94 ถนนอุตร-ชุมแพ หมู่ 9 ตำบลศรีบุญเรือง อำเภอ
ศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
11. ตำบลสุวรรณคูหา 199 ถนนพระไชยเชษฐา หมู่ 6 ตำบลสุวรรณคูหา
อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู
12. ตำบลบ้านโคก ถนนโชคบูรณะ หมู่ 2 ตำบลบ้านโคก อำเภอสุวรรณคูหา
จังหวัดหนองบัวลำภู

จังหวัดขอนแก่น

1. ตำบลหนองโก 555 ถนนมิตรบำรุง หมู่ 7 ตำบลหนองโก อำเภอกระนวน
จังหวัดขอนแก่น

2. ตำบลเขาสวนกวาง ถนนมิตรภาพ หมู่ 11 ตำบลคำม่วง อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น
3. ตำบลบ้านโคก ถนนศูนย์ราชการ หมู่ 8 ตำบลบ้านโคก อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น
4. ตำบลชนบท ถนนโพธิ์สะอาด ตำบลชนบท อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น
5. ตำบลชุมแพ ถนนมะลิวัลย์ ตำบลชุมแพ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น
6. ตำบลโคกสูงสัมพันธ์ ถนนมะลิวัลย์ ตำบลชุมแพ จังหวัดขอนแก่น
7. ตำบลโนนทัน 434 ถนนกาญจนาวุฒิ หมู่ 10 ตำบลโนนสะอาด อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น
8. ตำบลชำสูง ถนนกระนวน- เชียงยืน ตำบลกระนวน อำเภอชำสูง จังหวัดขอนแก่น
9. ตำบลน้ำพอง ถนนมิตรภาพ หมู่ 15 ตำบลน้ำพอง อำเภอ้ำพอง จังหวัดขอนแก่น
10. ตำบลวังชัย 999 ถนนमुखสิริพุด หมู่ 2 ตำบลวังชัย อำเภอ้ำพอง จังหวัดขอนแก่น
11. ตำบลโนนศิลา 49 ถนนมิตรภาพ หมู่ 1 ตำบลโนนศิลา อำเภอโนนศิลา จังหวัดขอนแก่น
12. ตำบลบ้านฝาง 139 ถนนมะลิวัลย์ หมู่ 2 ตำบลบ้านฝาง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น
13. ตำบลบ้านแฮด 353 หมู่ 2 ตำบลบ้านแฮด อำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น
14. ตำบลเปือยน้อย ถนนราษฎร์ประชาสันต์ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น
15. ตำบลบ้านไผ่ ถนนปรางค์กู่ หมู่ 2 ตำบลบ้านไผ่ อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น
16. ตำบลพระยืน ถนนบ้านทุ่ม-มัญจาคีรี หมู่ 2 ตำบลพระยืน จังหวัดขอนแก่น

17. ตำบลเมืองพล 242/1 ถนนเสริมสวาสดี ตำบลเมืองพล อำเภอพล
จังหวัดขอนแก่น
18. ตำบลภูผาม่าน ถนนหนองเขียน-วังสาวบ หมู่ 1 ตำบลภูผาม่าน อำเภอ
ภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น
19. ตำบลภูเวียง ถนนภูเวียง-กุดฉิม หมู่ 3 ตำบลภูเวียง จังหวัดขอนแก่น
20. ตำบลมัญจาคีรี หมู่ 3 ตำบลกุดเค้า อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น
21. ตำบลบ้านทุ่ม 44 หมู่ 12 ตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
22. ตำบลเมืองเก่า 63 ถนนเลียงเมือง หมู่ 8 ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น
23. ตำบลท่าพระ 438 ถนนศิวิลย์ หมู่ 18 ตำบลท่าพระ อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น
24. ตำบลบ้านเป็ด 294 หมู่ 2 ตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
25. ตำบลแวงน้อย ถนนเมืองพล-ชัยภูมิ หมู่ 12 ตำบลแวงน้อย อำเภอ
แวงน้อย จังหวัดขอนแก่น
26. ตำบลแวงใหญ่ ถนนชนบท-กุดรู หมู่ 3 ตำบลแวงใหญ่ อำเภอแวงใหญ่
จังหวัดขอนแก่น
27. ตำบลสีชมพู ถนนสุขาภิบาล 3 หมู่ 10 ตำบลวังเพิ่ม อำเภอสีชมพู
จังหวัดขอนแก่น
28. ตำบลคอนโมง 366 ถนนมะลิวัลย์ หมู่ 9 ตำบลบ้านกง อำเภอหนองเรือ
จังหวัดขอนแก่น
29. ตำบลหนองเรือ ถนนมะลิวัลย์ หมู่ 13 ตำบลหนองเรือ อำเภอหนองเรือ
จังหวัดขอนแก่น
30. ตำบลหนองสองห้อง 9 ถนนสองห้อง-นาเชือก หมู่ 16 ตำบลหนองสองห้อง
อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น
31. ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ 333 หมู่ 2 ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์
จังหวัดขอนแก่น

จังหวัดมหาสารคาม

1. ตำบลท่าขอนยาง ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
2. ตำบลขามเรียง หมู่ 15 ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
3. ตำบลโคกพระ ถนนสุขาภิบาล 3 หมู่ 1 ตำบลโคกพระ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
4. ตำบลแกดำ 193 หมู่ 2 ตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม
5. ตำบลหัวขวาง ถนนผดุงประชากร หมู่ 12 ตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
6. ตำบลเชียงยืน ถนนขอนแก่น-ยางตลาด หมู่ 18 ตำบลเชียงยืน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม
7. ตำบลนาเชือก ถนนบรบือ-พยัคฆ์ หมู่ 15 ตำบลนาเชือก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม
8. ตำบลนาคูน ถนนกลางเมือง หมู่ 5 ตำบลนาคูน อำเภอนาคูน จังหวัดมหาสารคาม
9. ตำบลบรบือ ถนนสุขาภิบาล 5 ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
10. ตำบลพยัคฆภูมิพิสัย 226 ถนนประทวย-ยโสธร หมู่ 16 ตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
11. ตำบลเวงน่าง ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
12. ตำบลหนองแสง ถนนสมารักษ์ ตำบลหนองแสง อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

จังหวัดสกลนคร

1. ตำบลกุดบาก ถนนกุดบาก ตำบลกุดบาก อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร

2. ตำบลกุสุมาลย์ 333 หมู่ 1 ตำบลกุสุมาลย์ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัด
สกลนคร
3. ตำบลคำตากกล้า 2 หมู่ 15 ตำบลคำตากกล้า อำเภอคำตากกล้า จังหวัด
สกลนคร
4. ตำบลเจริญศิลป์ 444 ถนนสว่าง-นาบัว หมู่ 2 ตำบลเจริญศิลป์
อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร
5. ตำบลบ้านม่วง ถนนคำตากกล้า-บ้านคุง หมู่ 2 ตำบลม่วง อำเภอบ้านม่วง
จังหวัดสกลนคร
6. ตำบลพรรณานิคม ถนนนิตโย หมู่ 2 ตำบลพรรณานิคม อำเภอพรรณานิคม
จังหวัดสกลนคร
7. ตำบลพังโคน หมู่ 9 ตำบลพังโคน อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
8. ตำบลดงมะไฟ 49 ถนนนิตโย หมู่ 1 ตำบลขมมัน อำเภอเมือง จังหวัด
สกลนคร
9. ตำบลท่าแร่ ถนนท่าแร่-ศรีสงคราม หมู่ 8 ตำบลท่าแร่ อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร
10. ตำบลวานรนิวาส 536 ถนนธุรกิจพัฒนา หมู่ 4 ตำบลวานรนิวาส อำเภอ
วานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
11. ตำบลวาริชภูมิ 447-448 ถนนลูกเสือ หมู่ 1 ตำบลวาริชภูมิ อำเภอ
วาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
12. ตำบลดอนเจียง 277 ถนนนิตโย หมู่ 10 ตำบลแวง อำเภอสว่างแดนดิน
จังหวัดสกลนคร
13. ตำบลสว่างแดนดิน ถนนนิตโย หมู่ 11 ตำบลสว่างแดนดิน อำเภอ
สว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
14. ตำบลส่องดาว หมู่ 9 ตำบลส่องดาว อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร
15. ตำบลอากาศอำนวย 199 ถนนไทยพาณิชย์ หมู่ 8 ตำบลอากาศ อำเภออากาศ
อำนวย จังหวัดสกลนคร

จังหวัดกาฬสินธุ์

1. ตำบลกมลาไสย 114 ถนนสัญจรราชกิจ ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
2. ตำบลธัญญา ถนนขอนแก่น-โพนทอง ตำบลธัญญา อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
3. ตำบลหนองแปน ถนนวิทย์วิจารณ์ หมู่ 1 ตำบลหนองแปน อำเภอ กมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
4. ตำบลกุดหว้า 114 ถนนชุมชนชุมชน หมู่ 11 ตำบลกุดหว้า อำเภอ กุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
5. ตำบลบัวขาว ถนนนามน-กุฉินารายณ์ หมู่ 13 ตำบลบัวขาว อำเภอ กุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
6. ตำบลเหล่าใหญ่ ตำบลเหล่าใหญ่ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
7. ตำบลจุมจัง หมู่ 8 ตำบลจุมจัง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
8. ตำบลกุดสิม ถนนเขาวง-นาถุ หมู่ 3 ตำบลคุ่มเกล้า อำเภอเขาวง จังหวัด กาฬสินธุ์
9. ตำบลสระพังทอง ตำบลสระพังทอง อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
10. ตำบลคำม่วง ถนนสมประสงค์ หมู่ 4 ตำบลทุ่งคลอง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์
11. ตำบลโพน 158 ถนนบ้านโพน-คำพิบูล หมู่ 2 ตำบลโพน อำเภอ คำม่วงจังหวัดกาฬสินธุ์
12. ตำบลหนองชัยพัฒนา ตำบลหนองชัยพัฒนา อำเภอหนองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์
13. ตำบลท่าคันโท ถนนสุขาภิบาล หมู่ 1 ตำบลนาตาล อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์
14. ตำบลนาถุ ถนนนาถุ-บ้านซาด หมู่ 9 อำเภอนาถุ จังหวัดกาฬสินธุ์
15. ตำบลนามน หมู่ 3 ตำบลนามน อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์
16. ตำบลนาจารย์ 168/3-4 ถนนถีนานนท์ ตำบลนาจารย์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
17. ตำบลหนองสอ ถนนกาฬสิทธิ์-สหัสขันธ์ ตำบลลำปาว อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

18. ตำบลห้วยโพธิ์ ถนนกาฬสินธุ์- ร้อยเอ็ด ตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
19. ตำบลลำคลอง ตำบลลำคลอง อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
20. ตำบลโคกศรี ถนนถีนานนท์ ตำบลอุ่มเม่า อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
21. ตำบลยางตลาด ถนนถีนานนท์ ตำบลนานนท์ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
22. ตำบลร่องคำ หมู่ 3 ตำบลร่องคำ อำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์
23. ตำบลสมเด็จ 99 ถนนถีนานนท์ หมู่ 3 ตำบลสมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
24. ตำบลโนนบุรี 70 ถนนหน้าเมือง ตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
25. ตำบลภูสิงห์ ตำบลภูสิงห์ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
26. ตำบลนิคม ตำบลนิคม อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
27. ตำบลโนนน้ำเกลี้ยง ตำบลโนนน้ำเกลี้ยง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
28. ตำบลหนองกุงศรี หมู่ 12 ตำบลหนองกุงศรี อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์
29. ตำบลหนองหิน ถนนหนองหิน- ท่าคันโท หมู่ 1 ตำบลหนองศรี อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์
30. ตำบลห้วยผึ้ง ถนนห้วย-นาภู หมู่ 3 ตำบลห้วยผึ้ง อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์
31. ตำบลคำใหญ่ ถนนฮ่องฮี- กระนวน หมู่ 12 ตำบลคำใหญ่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์
32. ตำบลห้วยเม็ก ถนนฮ่องฮี- กระนวน หมู่ 3 ตำบลห้วยเม็ก อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

จังหวัดยโสธร

1. ตำบลกุดชุมพัฒนา ถนนวารีราชเดช ตำบลกุดชุม อำเภอกุดก จังหวัดยโสธร
2. ตำบลค้อวัง ถนนพล-ยางชุมน้อย หมู่ 7 ตำบลค้อวัง อำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร
3. ตำบลคำเขื่อนแก้ว ถนนแจ้งสนิท หมู่ 2 ตำบลลุมพุก อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
4. ตำบลทรายมูล ถนนสุขาภิบาล 1 หมู่ 6 ตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร
5. ตำบลป่าติ้ว ถนนอรุณประเสริฐ หมู่ 4 ตำบลโพธิ์ไทร อำเภอป่าติ้ว จังหวัดยโสธร
6. ตำบลฟ้าหยาด ถนนเรืองแสนกรรจ์ ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร
7. ตำบลเลิงนกทา ถนนสวาท-หนองแสง หมู่ 1 ตำบลสวาท อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร
8. ตำบลสามแยก ถนนชยางกูร หมู่ 11 ตำบลสามแยก อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร

จังหวัดบุรีรัมย์

1. ตำบลกระสัง ถนนสุขาภิบาล 14 ตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ตำบลหินเหล็กไฟ 383 หมู่ 1 ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
3. ตำบลคูเมือง ถนนบุรีรัมย์-พุทไธสง ตำบลคูเมือง อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
4. ตำบลแคนดง ถนนสถิต-หนองขमार หมู่ 16 ตำบลแคนดง อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์

5. ตำบลพนมรุ้ง ถนนตะโก-พนมรุ้ง หมู่ 2 ตำบลตาเป๊ก อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์
6. ตำบลขำนิ หมู่ 8 ตำบลขำนิ อำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์
7. ตำบลนางรอง 906 ถนนโชคชัย-เดชอุดม ตำบลนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
8. ตำบลนาโพธิ์ หมู่ 13 ตำบลนาโพธิ์ หมู่ 5 ตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
9. ตำบลโนนสุวรรณ ถนนหัวถนน-ดอนอะราง หมู่ 15 ตำบลโนนสุวรรณ อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์
10. ตำบลบ้านกรวด ถนนมะลิกรอง ตำบลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
11. ตำบลประโคนชัย 339 ถนนโชคชัย-เดชอุดม หมู่ 6 ตำบลประโคนชัย อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์
12. ตำบลพลับพลาชัย ถนนประโคนชัย-กระสัง หมู่ 9 ตำบลสะเดา อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์
13. ตำบลโนนดินแดง 299 ถนนราชดำเนิน หมู่ 5 ตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
14. ตำบลพุทไธสง ถนนอภัยราษฎร์ หมู่ 1 ตำบลพุทไธสง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
15. ตำบลละหานทราย 499 หมู่ 8 ตำบลละหานทราย อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
16. ตำบลตาจ่ง หมู่ 3 ตำบลตาจ่ง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
17. ตำบลลำปลายมาศ หมู่ 4 ตำบลลำปลายมาศ อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
18. ตำบลตะเมนชัย ถนนสตึกสำราญ หมู่ 13 ตำบลสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
19. ตำบลหนองกี่ ถนนโชคชัย-เดชอุดม หมู่ 16 ตำบลหนองกี่ อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์
20. ตำบลหนองหงส์ ถนนศรีสง่า-โนนแดง หมู่ 15 ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

21. ตำบลห้วยราช 199 ถนนสุขาภิบาล 3 ตำบลห้วยราช อำเภอห้วยราช
จังหวัดบุรีรัมย์
22. ตำบลโคกเหล็ก 49 หมู่ 1 ตำบลโคกเหล็ก อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์

จังหวัดชัยภูมิ

1. ตำบลเกษตรสมบูรณ์ ถนนเจริญสิน หมู่ 1 ตำบลบ้านยาง อำเภอเกษตรสมบูรณ์
จังหวัดชัยภูมิ
2. ตำบลบ้านเป่า ถนนเกษตร- ร่องแสนคำ หมู่ 8 ตำบลบ้านเป่า อำเภอ
เกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ
3. ตำบลแก้งคร้อ ถนนชัยภูมิ- แก้งคร้อ หมู่ 1 ตำบลช่องสามหมอ อำเภอ
แก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ
4. ตำบลนาหนองพุ่ม ถนนแก้งคร้อ-นาแก หมู่ 14 ตำบลนาหนองพุ่ม อำเภอ
แก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ
5. ตำบลคอนสวรรค์ หมู่ 13 ตำบลคอนสวรรค์ อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัด
ชัยภูมิ
6. ตำบลคอนสาร ถนนเทศบาล 10 หมู่ 2 ตำบลคอนสาร อำเภอคอนสาร
จังหวัดชัยภูมิ
7. ตำบลจัตุรัส ถนนโกสีย์ หมู่ 1 ตำบลบ้านกอก อำเภอจัตุรัส จังหวัด
ชัยภูมิ
8. ตำบลหนองบัวโคก 68/1 หมู่ 9 ตำบลบัวโคก อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
9. ตำบลเทพสถิต ถนนสุระนารายณ์ หมู่ 2 ตำบลละตะแบก อำเภอเทพสถิต
จังหวัดชัยภูมิ
10. ตำบลบ้านเขว้า ถนนเปรมประชาชื่น หมู่ 1 ตำบลเขว้า อำเภอเขว้า
จังหวัดชัยภูมิ
11. ตำบลบ้านแท่น 189 ถนนพรหมาสุวรรณราษฎร์ หมู่ 3 ตำบลบ้านแท่น
อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ
12. ตำบลบ้านหันฉัตร หมู่ 2 ตำบลบ้านชวน อำเภอบ้านหันฉัตร จังหวัดชัยภูมิ
13. ตำบลบ้านเพชร หมู่ 7 ตำบลบ้านเพชร อำเภอบ้านหันฉัตร จังหวัดชัยภูมิ

14. ตำบลบ้านเพชรภูเขียว ถนนเทศบาล หมู่ 1 ตำบลบ้านเพชร อำเภอภูเขียว
จังหวัดชัยภูมิ
15. ตำบลผักปัง ถนนราษฎร์บำรุง หมู่ 1 ตำบลผักปัง อำเภอภูเขียว จังหวัด
ชัยภูมิ
16. ตำบลลาดใหญ่ ถนนลาดใหญ่-คอนสวรรค์ ตำบลลาดใหญ่ อำเภอเมือง
จังหวัดชัยภูมิ
17. ตำบลบ้านค้ายหมื่นแก้ว ถนนเทศบาล 3 หมู่ 1 ตำบลบ้านค้าย อำเภอเมือง
จังหวัดชัยภูมิ
18. ตำบลหนองบัวแดง 999 ถนนหลวงศิริ หมู่ 9 ตำบลหนองบัว

จังหวัดอำนาจเจริญ

1. ตำบลชานุมาน ถนนสุวรรณประศาสน์ หมู่ 5 ตำบลชานุมาน จังหวัด
อำนาจเจริญ
2. ตำบลหนองข่า 216 หมู่ 2 ตำบลหนองข่า อำเภอปทุมราชวงศา จังหวัด
อำนาจเจริญ
3. ตำบลห้วย ถนนสว่างใต้-พนา หมู่ 6 ตำบลห้วย อำเภอปทุมราชวงศา
จังหวัดอำนาจเจริญ
4. ตำบลป่าแซง 29 ถนนสามแยกชมภู-โสกใหญ่ หมู่ 6 ตำบลนาป่าแซง
อำเภอปทุมราชวงศา จังหวัดอำนาจเจริญ
5. ตำบลพนา 222 ถนนอุษิต หมู่ 1 ตำบลพนา อำเภอพนา จังหวัด
อำนาจเจริญ
6. ตำบลพระเหลา หมู่ 3 ตำบลพระเหลา ตำบลพนา จังหวัดอำนาจเจริญ
7. ตำบลน้ำปลีก ถนนประชาชนนุรณะ หมู่ 2 ตำบลน้ำปลีก อำเภอเมือง
จังหวัดอำนาจเจริญ
8. ตำบลอำนาจ ถนนชยางกูร หมู่ 6 ตำบลอำนาจ อำเภอเสืออำนาจ
จังหวัดอำนาจเจริญ
9. ตำบลเสนางคนิคม หมู่ 3 ตำบลเสนางคนิคม อำเภอเสนางคนิคม
จังหวัดอำนาจเจริญจังหวัดอุบลราชธานี

10. ตำบลห้วยตะพาน ถนนห้วยตะพาน- บ้านขมิ้น หมู่ 7 ตำบลรัตนาวารี อำเภอ
ห้วยตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ

จังหวัดอุบลราชธานี

1. ตำบลกุดข้าวปุ้น ถนนตะการ- กุดข้าวปุ้น หมู่ 14 อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัด
อุบลราชธานี
2. ตำบลเขมราฐ ถนนวิศิษฐ์ศรี หมู่ 7 ตำบลเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี
3. ตำบลเชียงใน ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัด
อุบลราชธานี
4. ตำบลบ้านด่าน ถนนราษฎร์บำรุง หมู่ 1 ตำบลโขมเจียม อำเภอโขมเจียม
จังหวัดอุบลราชธานี
5. ตำบลเมืองเดช 345 ถนนสถลมารค หมู่ 19 ตำบลเมืองเดช อำเภอเดชอุดม
จังหวัดอุบลราชธานี
6. ตำบลตระการพืชผล ถนนประเทศสุรกิจ หมู่ 3 ตำบลขุขันธ์ อำเภอตระการพืชผล
จังหวัดอุบลราชธานี
7. ตำบลตาลชุม 300/5 ตำบลนวม อำเภอตาลชุมจังหวัดอุบลราชธานีธานี
8. ตำบลนาจะหลวย 1/1 ถนนหลวงหมายเลข 2248 หมู่ 11 ตำบลนาจะหลวย
จังหวัดอุบลราชธานี
9. ตำบลนาเยี่ย ถนนศรีปทุมวัน หมู่ 8 ตำบลนาเยี่ย อำเภอน้ำยืน
จังหวัดอุบลราชธานี
10. ตำบลบัวงาม 1 ถนนประชาสามัคคี หมู่ 1 ตำบลบัวงาม อำเภอบุณฑริก
จังหวัดอุบลราชธานี
11. ตำบลบุณฑริก ถนนบุณฑริก-เดช หมู่ 14 ตำบลโพนงาม อำเภอบุณฑริก
จังหวัดอุบลราชธานี
12. ตำบลพิบูล ถนนพิบูล ตำบลพิบูล อำเภอพิบูลมังสาหาร
จังหวัดอุบลราชธานี
13. ตำบลอ่างศิลา ถนนคอนจิก-โนนเรียง อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอโพธิ์ไทร
จังหวัดอุบลราชธานี

14. ตำบลโพธิ์ไทร ถนนเฉลิมพระโพธิ์ไทร หมู่ 2 ตำบลโพธิ์ไทร อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี
15. ตำบลม่วงสามสิบ ถนนชยางกูร หมู่ 5 ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
16. ตำบลขามใหญ่ ถนนชยางกูร ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
17. ตำบลอุบล ถนนสุขาพัฒนา หมู่ 18 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
18. ตำบลค้ำน้ำแซบ 9 ถนนวาริน-ศรีสะเกษ หมู่ 9 ตำบลค้ำน้ำแซบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
19. ตำบลคำขวาง หมู่ 5 ตำบลคำขวาง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
20. ตำบลห้วยชะยุง ถนนชนกิจ หมู่ 2 ตำบลห้วยชะยุง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
21. ตำบลแสนสุข ถนนสถลมาร্থ ตำบลแสนสุข อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
22. ตำบลศรีเมืองใหม่ 119 ถนนศรีเมืองใหม่-แก้งกอก หมู่ 15 บ้านศรีเมืองใหม่ ตำบลนาคำ อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดศรีสะเกษ

1. ตำบลกันทรารมย์ ถนนประหารังสฤษดิ์ หมู่ 5 ตำบลน้ำอ้อม อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ
2. ตำบลห้วยเหนือ ถนนไกรภักดิ์ หมู่ 6 ตำบลห้วยเหนือ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
3. ตำบลบึงบูรพ์ ถนนศูนย์ราชการ หมู่ 7 ตำบลบึงบูรพ์ อำเภอบึงบูรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ
4. ตำบลปรางค์กู๋ 384 ถนนสุขาภิบาล 11 หมู่ 1 ตำบลพิมาย อำเภอปรางค์กู๋ จังหวัดศรีสะเกษ

5. ตำบลพยุห์ ถนนศรีสะเกษ-กันตลักษ์ณ์ หมู่ 8 ตำบลพยุห์ อำเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ
6. ตำบลไพรบึง 65 ถนนพยุห์-ขุนหาญ หมู่ 20 ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ
7. ตำบลยางชุมน้อย หมู่ 7 ตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ
8. ตำบลเมืองคง ถนนบริหาร หมู่ 1 ตำบลตำบลเมืองคง อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ
9. ตำบลศรีรัตนะ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.9 หมู่ 4 ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ
10. ตำบลห้วยทับทิม 306 หมู่ 1 ตำบลห้วยทับทิม อำเภอห้วยทับทิม จังหวัดศรีสะเกษ
11. ตำบลกำแพง ถนนสุขาภิบาล 1 หมู่ 7 ตำบลกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดมุกดาหาร

1. ตำบลคำชะอี 4 ถนนมุกดาหาร-กุฉินารายณ์ หมู่ 6 ตำบลน้ำเที่ยง จังหวัดมุกดาหาร
2. ตำบลคอนตาล ถนนเหมลา หมู่ 7 ตำบลคอนตาล จังหวัดมุกดาหาร
3. ตำบลนิคมคำสร้อย ถนนขยางกูร หมู่ 5 ตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอ นิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร
4. ตำบลดงเย็น 87 หมู่ 12 ตำบลดงเย็น อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
5. ตำบลนาโสก ตำบลนาโสก อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

จังหวัดร้อยเอ็ด

1. ตำบลกู่กาสิงห์ 155 ถนนกู่กาสิงห์-โพนโพธิ์ หมู่ 2 ตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

2. ตำบลเกษตรวิสัย 259/1 ถนนหน้าโรงพยาบาล หมู่ 10 ตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
3. ตำบลจตุรพักตรพิมาน หมู่ 2 ตำบลหัวช้าง อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด
4. ตำบลบ้านนิเวศน์ ถนนแจ้งสนิท ตำบลนิเวศน์ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด
5. ตำบลธงธานี ถนนโยธาธิการ หมู่ 1 ตำบลธงธานี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด
6. ตำบลปทุมรัตต์ ถนนกาญจนาภิเษก หมู่ 9 ตำบลบัวแดง อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด
7. ตำบลพนมไพร ถนนพินิจนทรราษฎร์ หมู่ 3 ตำบลพนมไพร อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด
8. ตำบลเชียงใหม่ หมู่ 9 ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด
9. ตำบลชัยวาริ ถนนจรจำรูญ หมู่ 2 ตำบลขามเปี้ย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด
10. ตำบลโพนทราย ถนนประชาสุขสันต์ หมู่ 9 ตำบลโพนทราย อำเภอโพนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด
11. ตำบลแวง ถนนกำเนิดเพชร หมู่ 1 ตำบลแวง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
12. ตำบลเมืองสรวง ถนนร้อยเอ็ด-สุวรรณภูมิหมู่ 4 ตำบลหนองผือ อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด
13. ตำบลสระคู ถนนปัทมานนท์ หมู่ 2 ตำบลสระคู อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
14. ตำบลกลาง หมู่ 1 ตำบลขวัญเมือง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
15. ตำบลหนองพอก 232 ถนนทรงบาดาล หมู่ 1 ตำบลหนองพอก อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด
16. ตำบลอาจสามารถ 101 ถนนอาจสามารถ-หนองขาม หมู่ 13 ตำบลอาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด

จังหวัดสุรินทร์

1. ตำบลจอมพระ ถนนปัทมานนท์ หมู่ 6 ตำบลจอมพระ จังหวัดสุรินทร์จังหวัดสุรินทร์
2. ตำบลชุมพลบุรี ถนนท่าตูม-ชุมพลบุรี หมู่ 15 ตำบลชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
3. ตำบลท่าตูม ถนนปัทมานนท์ หมู่ 7 ตำบลท่าตูม อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์
4. ตำบลบัวเชด หมู่ 4 บ้านหมื่นสังข์ ตำบลบัวเชด อำเภอบัวเชด จังหวัดสุรินทร์
5. ตำบลก้งแอน ถนนสุรินทร์- ช้องจอม หมู่ 1 ตำบลก้งแอน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
6. ตำบลนิคมปราสาท ถนนโชคชัย-เดชอุดม หมู่ 5 ตำบลปรี้อ อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
7. ตำบลเมืองที ถนนสุขาภิบาล 1 หมู่ 7 ตำบลเมืองที อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
8. ตำบลรัตนบุรี ถนนศรีนคร หมู่ 12 ตำบลรัตนบุรี อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์
9. ตำบลลำดวนสุรพิณฑ์ 360 ถนนสุรินทร์-สังขะ หมู่ 3 ตำบลลำดวน จังหวัดสุรินทร์
10. ตำบลระแงง ถนนเสรีพิตย์ ตำบลระแงง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์
11. ตำบลสนม ถนนศรีสนม หมู่ 2 ตำบลสนม อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์
12. ตำบลสังขะ ถนนโล่สุวรรณ หมู่ 1 ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์
13. ตำบลสำโรงทาบ 371 ถนนบำรุงพัฒนา หมู่ 1 ตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์

จังหวัดนครพนม

1. ตำบลท่าอุเทน ถนนศรีเมือง หมู่ 5 ตำบลท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
2. ตำบลธาตุพนม 88 ถนนพนารักษ์ หมู่ 2 ตำบลธาตุพนม อำเภอนครพนม จังหวัดนครพนม
3. ตำบลนาแก 273 ถนนนาแก-ธาตุพนม หมู่ 4 ตำบลนาแก อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม
4. ตำบลนาหว้า ถนนนาหว้า-คางขวาง หมู่ 5 ตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
5. ตำบลบ้านแพง ถนนราษฎร์บำรุง หมู่ 5 ตำบลบ้านแพง อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม
6. ตำบลปลาปาก ถนนทางหลวงสาย 2276 หมู่ 2 ตำบลปลาปาก อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม
7. ตำบลโพนสวรรค์ หมู่ 12 ตำบล โพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม
8. ตำบลเรณูนคร 326 หมู่ 9 ตำบลโพนทอง อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม
9. ตำบลศรีสงคราม ถนนศรีสงคราม-ท่าดอกแก้ว หมู่ 7 ตำบลศรีสงคราม จังหวัดนครพนม

จังหวัดนครราชสีมา

1. ตำบลขามทะเลสอ ถนนโลกกรวด-โนนไทย หมู่ 2 ตำบลขามทะเลสอ อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา
2. ตำบลขามสะแกแสง ถนนสุขาภิบาล 6 หมู่ 1 ตำบลขามสะแกแสง อำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา
3. ตำบลหนองหัวฟาน ถนนขามสะแกแสง-คง หมู่ 5 ตำบลหนองหัวฟาน อำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา

4. ตำบลเทพาลัย ถนนมิตรภาพ-ขอนแก่น หมู่ 9 ตำบลเทพาลัย อำเภอคง
จังหวัดนครราชสีมา
5. ตำบลจระเข้หิน 399 ถนนคร-มูลบน หมู่ 6 ตำบลจระเข้หิน อำเภอ ครบุรี
จังหวัดนครราชสีมา
6. ตำบลไทรโยง-ไชยवाल 349 หมู่ 1 อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา
7. ตำบลแซะ ถนนสุขาภิบาล 14 หมู่ 4 ตำบลแซะ อำเภอครบุรี
จังหวัดนครราชสีมา
8. ตำบลจักราช ถนนสุขาภิบาล 4 หมู่ 4 ตำบลจักราช อำเภอจักราช
จังหวัดนครราชสีมา
9. ตำบลท่าช้าง หมู่ 14 ตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัด
นครราชสีมา
10. ตำบลชุมพวง ถนน พิมาย-ชุมพวง หมู่ 1 ตำบล ชุมพวง อำเภอ ชุมพวง
จังหวัดนครราชสีมา
11. ตำบลโชคชัย ถนนเสรีประชา หมู่ 13 ตำบลโชคชัย อำเภอโชคชัย
จังหวัดนครราชสีมา
12. ตำบลด่านเกวียน 7 ถนนมิตรภาพ หมู่ 7 ตำบล ด่านเกวียน อำเภอโชคชัย
จังหวัดนครราชสีมา
13. ตำบลด่านขุนทด ถนนสีคิ้ว-ชัยภูมิ ตำบลด่านขุนทด อำเภอ ด่านขุนทด
จังหวัดนครราชสีมา
14. ตำบลหนองกรด ถนนด่านขุนทด-บำเหน็จณรงค์ หมู่ 4 ตำบลหนองกรด
อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
15. ตำบลโนนแดง ถนนเจนจบทิศ หมู่ 17 ตำบลโนนแดง อำเภอโนนแดง
จังหวัดนครราชสีมา
16. ตำบลโนนไทย 929 ถนนสุรนารายณ์ หมู่ 1 ตำบลโนนไทย อำเภอ
โนนไทย จังหวัดนครราชสีมา
17. ตำบล โคกสวาย 199 ถนนสุรนารายณ์ หมู่ 5 ตำบล สายออ อำเภอ
โนนไทย จังหวัดนครราชสีมา
18. ตำบลโนนสูง 145 ถนนศรีธานี ตำบลโนนสูง อำเภอโนนสูง จังหวัด
นครราชสีมา

19. ตำบลตลาดแค 329 ถนนมิตรภาพ หมู่ 12 ตำบลธารปราสาท อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา
20. ตำบลมะค่า 389 ถนนนิพนธ์คำริ หมู่ 1 ตำบลมะค่า อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา
21. ตำบลหนองบัวสาย 555 ถนนบัวใหญ่-หนองแวง ตำบลบัวลาย อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา
22. ตำบลบ้านเหลื่อม หมู่ 4 ตำบลบ้านเหลื่อม อำเภอบ้านเหลื่อม จังหวัดนครราชสีมา
23. ตำบลประทาย 222 หมู่ 13 ตำบลประทาย อำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมา
24. ตำบลเมืองปัก ถนนสืบศิริ ตำบลเมืองปัก อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
25. ตำบลตะขบ ถนนสายโครงการลำพระเพลิง หมู่ 1 ตำบลตะขบ อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
26. ตำบลปากช่อง 819 ถนนมิตรภาพ ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
27. ตำบลกลางดง 45 ถนน มิตรภาพ หมู่ 7 ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
28. ตำบลพระทองคำ 549 ถนนสุนารายณ์ หมู่ 1 ตำบลสระพระ อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา
29. ตำบลพระทองคำ 549 ถนนสุนารายณ์ หมู่ 1 ตำบลสระพระ อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา
30. ตำบลปรุใหญ่ 237 หมู่ 1 ตำบลปรุใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
31. ตำบลจอหอ ถนนเจนจบทิศ ตำบลจอหอ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
32. ตำบลหนองไผ่ล้อม หมู่ 1 ตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
33. ตำบลหัวทะเล หมู่ 1 ตำบล หัวทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

นางคมคาย มากมูล

สถานที่ทำงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลวัดหลวง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2534

รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ปร.บ. (รัฐประศาสนศาสตร์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2544

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ปร.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ปร.ด. (ยุทธศาสตร์การพัฒนามิภาค)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลำดับที่	จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวนเทศบาลตำบล	จำนวนพนักงาน
19.	มหาสารคาม	12	11
20.	หนองบัวลำภู	12	11
	รวม	450	212

ที่มา: mhtml:File://J:/ เทศบาลตำบล- วิกีพีเดีย.mth

แบบสอบถาม ดังนั้น จึงรวมผู้ให้ข้อมูล ตามแบบสอบถาม ดังนั้น จึงรวมผู้ให้ข้อมูล 211 เทศบาลตำบล x 5 คน = 1060 คนตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในรูปแบบการเพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ คือ

1. ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้
2. ความตั้งใจของคณะกรรมการ
3. ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้

ตัวแปรคั่นกลางหรือตัวแปรเชิงเหตุและผล คือ

1. ประชาสัมพันธ์การชำระภาษี
2. การมีส่วนร่วมของประชาชน
3. การบริหารจัดการ

ตัวแปรตาม เป็นปัจจัยผลลัพธ์ คือ ความสำเร็จในการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับใช้และพัฒนาเครื่องมือมาจากแบบสอบถามที่มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาไว้แล้ว และนำเครื่องมือวัดตัวนั้นมาปรับข้อคำถามบางส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ศึกษาในครั้งนี้ ภายใต้การควบคุมดูแลและให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เจ้าหน้าที่ เกี่ยวข้องการจัดเก็บรายได้ เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการดำเนินงานของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert. (1932) แบ่งระดับการวัดเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินการรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในการจัดเก็บภาษีเพิ่มมากขึ้นเพื่อนำภาษีที่เก็บได้ไปพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยกำหนดวิธีการตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวัด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 เครื่องมือวัดทุกฉบับ ได้ผ่านการพิจารณาด้านเนื้อหา ความหมาย และการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความครอบคลุมตามโครงสร้างของเนื้อหาความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Ltem Objective Congruence: IOC) ว่าข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่นำมาศึกษาทั้ง 6 ปัจจัยนั้น เป็นข้อคำถามที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการวิจัย มีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์หรือไม่ และตรวจสอบการใช้ภาษาเหมาะสมหรือไม่ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ

2.1.1 นายมนตรี หมวกใสว รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ตำแหน่ง ผู้อำนวยการส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2.1.2 นางมยุรี สุวรรณรอด กศ.ม (ภาษาไทย) ตำแหน่ง ครูโรงเรียนบ้านบัว อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย

2.1.3 นางสาวเสาวณี สุวรรณรอด กศ.ม (การวัดผล) ตำแหน่ง ครูโรงเรียนบ้านผือ อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 450 เทศบาลตำบล

2.3 จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item–Total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามด้านนั้น เลือกที่มีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

2.4 นำข้อที่ได้ตามเกณฑ์มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธี ของ Cronbach. (1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

2.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จนได้รับความเห็นชอบจึงนำไปจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย เสนอไปยังเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ปลัดเทศบาล หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าฝ่ายจัดเก็บรายได้ และเจ้าหน้าที่ส่วนที่เกี่ยวข้อง
2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการเชิญปลัดเทศบาล หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าฝ่ายจัดเก็บรายได้ และเจ้าหน้าที่ส่วนที่เกี่ยวข้อง กลุ่มมารวมกันที่ทำการกลุ่ม และแจกแบบสอบถาม หลังจากนั้นผู้ตอบแบบสอบถามก็จะทำการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง แต่ถ้าคำถามใดมีปัญหาจะมีการซักถามและทำอธิบายเพิ่มเติม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 1 ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่และบันทึกคะแนนแต่ละข้อแต่ละเทศบาลตำบลลงในรหัส (Coding Form) หลังจากนั้น จึงนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และโดยใช้โปรแกรมสำเร็จ เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎีวิเคราะห์โดยใช้สถิติอ้างอิง นั้น

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Discriminant Analysis) เพื่ออธิบายโดยทั่วไปของตัวแปรอิสระของรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ ข้อมูลสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง จำแนกประเภท แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Method) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Level of Significant) ที่ .05

การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

เพื่อสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายในการวิจัยในระยะที่ 2 ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน นักวิชาการ จำนวน 3 คน และเจ้าหน้าที่ส่วนที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 คน รวม 15 คน ใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 2 คือ แนวทางรูปแบบเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ที่ผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างขึ้นเพื่อใช้ร่างในการพิจารณา ในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และ ผู้เกี่ยวข้องในการรูปแบบเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ วิพากษ์รูปแบบเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล

2.1 การรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

การวิจัยในระยะที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการรูปแบบการจัดเก็บ

รายได้ เพื่อร่วมกระบวนการระดมสมอง (Brain Storming) ของกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คน เพื่อวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางการปรับปรุงรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยใน ระยะที่ 2 นี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบรวบรวมการวิจารณ์และข้อเสนอแนะ โดยการจดบันทึกลงในแบบวิจารณ์และข้อเสนอแนะทำการบันทึกภาพ และทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากการวิจารณ์และข้อเสนอแนะจากการถอดข้อความ เพื่อนำมาเทียบกับบริบทของการวิจัย และปรับปรุงรูปแบบตามการวิจารณ์และข้อเสนอแนะ

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลวิจารณ์และข้อเสนอแนะที่ได้จากถอดข้อความว่าอยู่ในตัวแปรใด (ที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1) และนำมาจัดกลุ่ม (Grouping) จากนั้นก็ทำการสังเคราะห์กลุ่มการวิจารณ์และข้อเสนอแนะที่ได้จากการถอดข้อความ เพื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาจัดทำรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการดำเนินงานตามความต้องการของผู้ชำระภาษี เพื่อใช้เป็นร่างในการพิจารณา

2.2.2 รูปแบบที่สร้างขึ้นมาระดมสมอง เพื่อวิพากษ์รูปแบบที่สร้างขึ้น และให้คำแนะนำ โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง ในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล จำนวน 15 คน ผู้วิจัยแบ่งให้นั่งเป็นกลุ่มย่อย และร่วมกันเสนอแนะในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups) ของตนเอง แล้วมาสรุปและอภิปรายผลทั้งหมดในที่ประชุมใหญ่ (Brain Storming) และนำผลการเสนอแนะมาปรับปรุงรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล ให้สมบูรณ์ขึ้น จำนวน 2 รอบ เพื่อนำไปทดลองใช้ในระยะที่ 3 ต่อ

การวิจัยระยะที่ 3 เพื่อประมวลผลรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

การทดลองใช้ ประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของ
เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. กลุ่มทดลอง

ในการวิจัยระยะที่ 3 คือ เทศบาลตำบล โพนพิสัย อำเภอ โพนพิสัย จังหวัด
หนองคาย ผู้วิจัยได้เลือกเทศบาลตำบล โพนพิสัย ดังกล่าว เป็นกลุ่มทดลองในการใช้รูปแบบการ
เพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล ด้วยเหตุผล ดังนี้

เป็นเทศบาลตำบล โพนพิสัย ที่มีความพร้อมในด้านบุคลากรในการทดลอง
ใช้พัฒนารูปแบบการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล โพนพิสัย สถานที่ที่ไม่ไกลเกินไป เนื่องจาก
ต้องมีการติดตามการใช้รูปแบบ ดังกล่าว ในเทศบาลตำบล โพนพิสัย ภายใน 2 เดือน เพื่อให้
เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้เข้าใจและสามารถจัดทำได้

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของ
เทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 ตัวแปรตาม คือ การเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบล
โพนพิสัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม มี 3 ตอน ดังนี้

3.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไป

3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้
ของเทศบาลตำบล โพนพิสัย

3.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้
ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. วิธีดำเนินการ

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ใช้วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental
Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบ One – Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการ
วิจัย ดังนี้

- เมื่อ 01 แทน การทดลองก่อนการทดลอง
 X แทน การทำการทดลอง
 02 แทน การทดสอบหลังการทดลอง

โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 เลือกกลุ่มทดลองในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ เทศบาลตำบลโพธิพิสัย อำเภอโพธิพิสัย จังหวัดหนองคาย

4.2 ทำการเก็บข้อมูลก่อนทดลองกับกลุ่มทดลอง เป็น Pre - test

4.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้

4.4 ทำการเก็บข้อมูลหลังการทดลองกับกลุ่มทดลอง เป็น Post - test

4.5 นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปผลการดำเนิน

t-test (Independent Samples)

5. ประเมินผลรูปแบบเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลโพธิพิสัย อำเภอโพธิพิสัย จังหวัดหนองคาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบล
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลการ
จัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล
ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบการเพิ่ม
ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การมีผลวิเคราะห์ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บ
รายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในรูปแบบการเพิ่ม
ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะที่ 1 นี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่
จะศึกษาปัจจัยที่มีผลรูปแบบการเพิ่มประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยได้ตั้งสมมุติฐานว่าความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บ
รายได้ ความตั้งใจของคณะกรรมการ ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ การมีส่วนร่วมของ
ประชาชน การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี การบริหารจัดการ มีผลต่อรูปแบบการเพิ่ม
ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัย จึง ได้นำ
แบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กระจายในพื้นที่ 19 เทศบาลตำบลในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 200 คน โดยทุกเทศบาลจะใช้ คณะผู้บริหาร พนักงานเทศบาล
พนักงานลูกจ้าง จำนวนละ 5 คน ในการให้ข้อมูลตามแบบสอบถาม ดังนั้น จึงรวมผู้ให้ข้อมูล
 $200 \text{ คน} \times 5 \text{ คน} = 1,000 \text{ คน}$

ผู้วิจัยนำเสนอตามขั้นตอนการปฏิบัติของการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง ด้วย
โปรแกรมลิสเรล โดยเริ่มต้นจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตาม

แบบจำลองสมมุติฐาน การวิจัย การกำหนดข้อมูลจำเพาะตามรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้าง
 เส้นของแบบจำลองสมมุติฐานการวิจัย การตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์สมการเชิง
 โครงสร้าง ด้วยโปรแกรมลิสเรล และการตรวจสอบคุณสมบัติของข้อมูลตามข้อตกลงเบื้องต้น
 ของสถิติ การตรวจสอบความตรงของแบบจำลองสมมุติฐานการวิจัย การปรับจำลองและ
 ทดสอบความตรง จนแบบจำลองสมมุติฐานการวิจัยมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
 แล้วสรุปและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ โดยจำแนกค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุออกเป็น
 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมตัวแปร ตามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิง
 สาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล
 ตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ใน
 ระยะเวลาที่ 1 จะนำเสนอเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ผลการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมุติฐาน
2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการรูปแบบการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บ

รายได้ของเทศบาลตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการ
 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความสะดวกในการสื่อความหมาย การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้
 ผู้วิจัย ได้ใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรภายนอก (External Variables)

- X_1 แทน ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้
- X_2 แทน ความตั้งใจของคณะกรรมการ
- X_3 แทน ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้

2. ตัวแปรภายใน (Endogenous Variables)

- X_4 แทน การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี
- X_5 แทน การมีส่วนร่วมของประชาชน
- X_6 แทน การบริหารจัดการ
- Y แทน ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้เทศบาลตำบล

3. สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
- S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- SKEWNESS แทน ค่าความเบ้
- KURTOSIS แทน ค่าความโด่ง

R	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
R ²	แทน สัมประสิทธิ์พหุคูณยกกำลังสอง
χ^2	แทน ค่า สถิติไค-สแควร์
df	แทน องศาอิสระ
GFI	แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง
AGFI	แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว
RMSEA	แทน ค่าประมาณความคาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย
RMR	แทน ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ
CN	แทน ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ
DE	แทน อิทธิพลทางตรง
IE	แทน อิทธิพลทางอ้อม
TE	แทน อิทธิพลรวม

ผลการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมุติฐานในการตรวจสอบตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ห้สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมลิสเรล

ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้โปรแกรมลิสเรล คือ ลักษณะของข้อมูลต้องกระจายแบบโค้งปกติ ทุกตัวแปรจะต้องได้ทั้ง 2 ค่า คือ

ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ไม่เกิน ± 1 . ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ทำการตรวจสอบค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโค้ง (Kurtosis) ของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าความเบ้ (Skewness)	ค่าความโค้ง (kurtosis)
1. ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้	4.35	.42	-.285	-.668
2. ความตั้งใจของคณะกรรมการจัดเก็บรายได้	4.21	.51	-.033	-.575
3. ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ของการคลัง	4.27	.51	-.348	-.744
4. การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี	4.31	.51	-.387	-.703
5. การมีส่วนร่วมของประชาชน	4.33	.53	-.366	-.858
6. การบริหารจัดการ	4.32	.51	-.337	-.750

จากตารางที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรทั้ง 6 ตัว และได้นำข้อมูลดังกล่าว มาทดสอบคุณลักษณะของข้อมูลว่ามีการกระจายเป็น โค้งปกติหรือไม่โดยทดสอบค่าสถิติความเบ้ และค่าความโค้ง ของตัวแปรอิสระ มีค่าไม่เกิน ± 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายอดของโค้งข้อมูลทั้งหมดมีการกระจายเป็น โค้งปกติ สามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ได้

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	Y
X1	1.000						
X2	0.128	1.000					
X3	0.103	0.092	1.000				
X4	0.168	0.141	0.086	1.000			
X5	0.379	0.251	0.159	0.460	1.000		
X6	0.217	0.090	0.061	0.104	0.263	1.000	
Y	0.066	0.135	0.401	0.217	0.468	0.296	1.000

หมายเหตุ * $P < 0.05$

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นตัวพยากรณ์ด้วยกันทั้ง 6 ตัวแปร รวมทั้งหมด 16 ค่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 เกือบหมดทุกค่าซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.061 ถึง 0.460 เป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันที่มีค่าสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (X4) กับ การประชาสัมพันธ์การชำระภาษี (X5) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าต่ำที่สุดคือ ความพร้อมในการจัดเก็บรายได้ (X3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 6 ตัวกับตัวแปรตามซึ่งเป็นตัวแปรเกณฑ์ พบว่ามีค่าตั้งแต่ 0.061 ถึง 0.460 และตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชน (X5) รองลงมา คือ การบริหารจัดการ (X6) ส่วนตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามน้อยที่สุด คือ ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้ (X1)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 6 ตัวกับตัวแปรตาม ซึ่งเป็นตัวแปรเกณฑ์ พบว่ามีค่าตั้งแต่ 0.066 ถึง 0.468 และตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชน (X5) รองลงมา คือ การบริหารจัดการ (X6) ส่วนตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามน้อยที่สุด คือ ความรู้ความสามารถของบุคคลในการจัดเก็บรายได้ (X1)